

INFORME I VALORACIÓ DEL PROCÉS D'AUDIÈNCIA I INFORMACIÓ PÚBLIQUES REALITZAT DURANT L'ELABORACIÓ DEL PROJECTE DE DECRET, DEL CONSELL, DE MESURES URGENTS PER A L'APLICACIÓ DE LA LLEI 1/2020, D'11 DE JUNY, DE REGULACIÓ DEL JOC I DE PREVENCIÓ DE LA LUDOPATIA A LA COMUNITAT VALENCIANA.

A les 9.30 hores del 2 de setembre, a les 12 hores del 19 i a les 12.30 hores del dia 21 de setembre de 2020, es reuneixen en el despatx del Sr. Rafael Beneyto Cabanes, director general de Tributs i Joc, juntament amb aquest, els senyors Fco. Javier Ortega Escós, subdirector general de Joc, Rafael Carrión Peinado (absent en l'última d'aquestes), cap de servei d'Autoritzacions i Homologacions de Joc i la Sra. María Amparo Nogués Vicent, cap de servei de Normes, Estudis i Procediments de Joc, a fi d'efectuar la valoració de les al·legacions que s'han efectuat, per persones interessades, en l'audiència i informació públiques realitzades per a l'elaboració del Projecte de decret, del Consell, de mesures urgents per a l'aplicació de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana.

1.- Antecedents

En el procediment d'elaboració del Projecte de decret de mesures urgents per a l'aplicació de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i prevenció de la ludopatia en la Comunitat Valenciana, s'ha procedit l'obertura d'un període d'audiència i informació públiques.

De la mateixa manera, també es va traslladar aquest projecte a la Presidència, Vicepresidència i conselleries de la Generalitat, per a l'emissió d'informe.

Per a això, de conformitat amb el que disposa l'article 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, sobre participació dels ciutadans en el procediment d'elaboració de normes amb rang de llei i reglaments, aquest centre directiu competent va fer públic el text del projecte en el portal web corresponent, a fi de donar audiència als ciutadans afectats i obtindre les aportacions addicionals que pogueren fer altres persones o entitats. I, addicionalment, es pot també obtindre directament l'opinió de les organitzacions o associacions reconegudes per llei que agrupen o representen les persones els drets o els interessos de les quals legítims es venen afectats per la norma i les finalitats de la qual guarden relació directa amb el seu objecte.

Per a complir els mandats previstos en la norma anteriorment esmentada, es va obrir un període d'audiència i informació públiques, durant set dies hàbils, a través de la pàgina web de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic. El procés es va realitzar per mitjà de l'habilitació en l'apartat de «normativa en tramitació/projectes de reglament», d'un apartat específic que va informar d'aquesta audiència i informació públiques sobre el projecte esmentat amb l'objectiu de facilitar, el màxim possible, que la ciutadania poguera realitzar formular al·legacions, suggeriments o observacions sobre el text d'aquest.

El termini, de set dies hàbils per haver-se declarat la urgència del procediment per a la redacció i tramitació del projecte, va romandre obert des del 24 de juliol de 2020 al 3 d'agost de 2020, tots dos inclosos.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

Les aportacions realitzades pel Sr. Óscar Esteban, l'Associació d'Empresaris de Salons de Joc de la Comunitat Valenciana (ANESAR CV), l'Associació Espanyola d'Empresaris de Salons de Joc i Recreatius (ANESAR), la Confederació d'Empresaris d'Hostaleria i Turisme de la Comunitat Valenciana (CONHOSTUR), la Confederació Espanyola d'Empresaris del Joc Recreatiu en Hostaleria (COFAR), l'Associació d'Empresaris de Màquines Recreatives de la Comunitat Valenciana (ANDEMAR CV), el Consell Empresarial del Joc (CEJUEGO), l'Associació Espanyola de Fabricants de Màquines Recreatives i de Joc (ASESFAM), la Confederació Empresarial de la Comunitat Valenciana (CEV), les mercantils CODERE APUESTAS VALENCIA, SAU, OPERIBERICA, SAU, Salones COMATEL, SL, l'Associació "UNION DE TRABAJADORES DE SALONES DE JUEGO" i les tres associacions empresarials del bingo de la Comunitat Valenciana (EJUVA, ALEBIN I GREBIN) es van presentar dins del termini establert a aquest efecte, indicat en el paràgraf anterior.

Les formulades més enllà de la data del termini - pel grup ACRISMATIC, SL, el 4 d'agost i per l'Associació Valenciana d'Operadors de Màquines Recreatives i d'Atzar de la Comunitat Valenciana (ASVOMAR), el 6 d'agost - no seran valorades, per raó de la seua presentació extemporània.

Així mateix, la Presidència, Vicepresidències i restants conselleries de la Generalitat van emetre els seus respectius informes.

2.- Al·legacions proposades

En el termini habilitat per a consultes, es van rebre, a través del compte de correu habilitat per a la participació, les aportacions següents:

1.- El Sr. Oscar Esteban efectua les consideracions següents:

"En l'article 8, punt 3, seria convenient i crec que, ajustat a dret, que s'indicara que, en el cas que el període de l'autorització d'instal·lació siga major, el període de l'autorització d'explo-tació de la màquina associada a aqueixa instal·lació es prorrogarà fins a la finalització d'aques-ta autorització d'instal·lació. I realitza la següent proposta de redacció:

"... en els casos de les màquines de joc recreatives i d'atzar tipus B instal·lades en locals d'hostaleria, quan les autoritzacions d'explo-tació finalitzen amb anterioritat al venciment de les seues autoritzacions d'instal·lació, aquestes autoritzacions d'explo-tació es prorrogaran fins al venciment de les seues autoritzacions d'instal·lació..."

2.- L'associació ANESAR CV presenta els suggeriments següents:

"A) Article 4. Autoritzacions per a la renovació de llicències d'establiments de joc que no complisquen el requisit de la distància.

L'article 4 proposa una regulació per als establiments de joc l'autorització dels quals vença entre la data d'entrada en vigor de la Llei (16/06/2020) i el 31/12/2020, als qui els permet romandre transitòriament oberts i continuar en funcionament en la seua actual ubicació.

Disposa, al seu torn, que abans d'aquest venciment han de presentar una declaració responsable en la qual manifesten:

- Trobar-se en aquest lapse temporal.
- La seua voluntat de mantindre la mateixa activitat en el futur emplaçament.
- La finalització de l'activitat de joc en el local en què estava situat.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

Aquesta finalització de l'activitat de joc no podrà estendre's més de 9 mesos des de la data de presentació de la declaració responsable esmentada.

I en el termini d'un mes des de l'obtenció de l'autorització haurà de procedir-se al tancament definitiu (sense depassar els avantdits 9 mesos).

Aquest procediment segueix, al nostre judici, sense respondre als interrogants principals que plantejàvem: amb quanta antelació es poden començar a iniciar els tràmits? aquells salons el venciment dels quals siga posterior al 31/12/2020, no poden realitzar cap tràmit? atesa la incertesa econòmica i l'absència de desplegament reglamentari de la Llei, com garantir el manteniment de l'activitat en el futur emplaçament? Al seu torn, cal matisar que el fet d'efectuar la declaració responsable no pot comportar una renúncia "per se" a les accions que en defensa dels seus legítims interessos cada empresa decidira adoptar. Aquells salons el venciment dels quals es produísca entre el 16/06/2020 i el 31/12/2020 podrien presentar la declaració responsable el 30/12/2020, amb això la seua activitat podria desenvolupar-se fins al 30/09/2021. Enfront d'això, aquells salons el venciment dels quals es produísca, per exemple, al gener 2021, haurien de procedir al tancament immediat i no gaudirien del període transitori a què es refereix aquest Projecte de decret.

El termini de transitorietat, per tant, ha de regir per a tots els salons sense excepció, amb independència de la seua data actual de venciment, atesos els tràmits a realitzar i les inversions que s'han efectuat, a més d'evitar greuges comparatius amb aquells salons el venciment dels quals siga anterior.

D'un altre costat, el termini de 9 mesos ens sembla notablement insuficient, màximament tenint en compte el temps de concessió de les llicències d'activitats en certs ajuntaments, motiu pel qual aquesta associació entén que ha d'imperar un període, com a mínim de 18 mesos, prorrogable si cal.

B) Article 5. Procediment per a la renovació de llicències de salons que no complisquen el requisit de la distància.

Si s'ha de trobar una ubicació que respecte 850 metres de distància, segons l'article 45.5 de la llei, en relació a determinats centres educatius (i espais vulnerables, conforme l'article 45.8) cal concretar exactament quins centres són els afectats, de conformitat amb els criteris de Conselleria d'Educació.

A més, cal dotar l'empresariat de la necessària seguretat jurídica, de tal manera que el llistat de centres educatius garantisca la durabilitat de l'activitat econòmica tant dels salons de joc que compleixen amb les distàncies de l'article 45.5 en el moment d'entrada en vigor de la Llei 1/2020 com dels salons que es veguen obligats a reubicar-se, de manera que no es veguen obligats a una nova reubicació en aquells casos en què s'autoritze un nou centre educatiu o espai vulnerable dins d'una distància inferior a 850 metres.

D'una altra part, si segons l'article 45.7 de la Llei, la concreció tècnica per a mesurar aquesta distància s'ha de determinar reglamentàriament, i no s'ha fet, no veiem conforme a quins criteris podrà certificar el tècnic competent que s'estan respectant aqueixes distàncies. En definitiva, la redacció dels articles 4, 5 i 6 segueix sense aclarir com sol·licitar la renovació del saló, quan sol·licitar-la, com mesurar les distàncies i respecte a quins centres educatius o espais vulnerables resulta afectat.

C) Article 8 Procediment per a autoritzacions d'instal·lació i substitució de màquines de joc.

Si bé interpretem que l'article 8.1 no és aplicable al cas de les màquines instal·lades en salons de joc i que aquesta ha sigut la interpretació també del regulador, la veritat és que la seua redacció al·ludeix "als establiments referits en el paràgraf primer de la disposició transitòria desena de la Llei 1/2020". Aquesta al·lusió podria generar, al nostre judici, confusió, per la qual

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

cosa se sol·licita que s'especifique expressament quins establiments queden afectats per aquest article, i se n'exclou els salons.

El punt 3 d'aquest precepte estableix que *"la substitució (...) no podrà comportar increment del termini pel qual es va concedir la màquina a substituir. La nova autorització d'explotació de la màquina substituïdora tan sols podrà estendre's, exclusivament, fins a la data de finalització de la vigència de l'autorització d'explotació de la màquina substituïda"*.

Aquesta redacció excedeix i contravé, al nostre judici, els criteris marcats amb la nova llei que es pretén desplegar, la qual, en el seu article 34.2, preveu una duració de l'autorització d'explotació de cinc anys, per la qual cosa la fórmula emprada en la redacció que se'ns proposa impedeix el compliment d'aquest lapse temporal. En particular, quant al subsector de salons, aquesta redacció obligaria a una nova alta de màquina amb el seu consegüent cost i impossibilitat d'amortització, com també el seu cost fiscal.

Cal tindre en compte que els salons de joc no es veuen afectats per la contingentació de màquines, establida en l'article 26.8 del Reglament de màquines de la CV, ni pel contingut de la disposició transitòria desena, primer paràgraf (Moratòria de noves autoritzacions), la qual al·ludeix a suspensió de noves autoritzacions d'establiments de joc i a noves autoritzacions d'explotació de màquines tipus B per a hostaleria.

Segons la redacció que se'ns proposa de l'article 8.3, la substitució de màquines no suposa augment de termini de la màquina a substituir. Aquesta redacció, en la nostra opinió, no pot aplicar-se a salons, locals de joc que no tenen límit contingentat de màquines, ja que aqueixa redacció obligaria a donar d'alta una nova màquina (amb la consegüent inversió) quan el mateix efecte s'ha d'aconseguir mitjançant la seua renovació o bescanvi, tràmits plenament aplicables als salons, pels motius exposats.

Per això, és de summa importància per al subsector dels salons de joc que en la redacció dels articles 8.1 i 8.3 es faça especial referència a la seua inaplicabilitat als salons de joc.

D) **Article 13. Informació comercial en l'exterior dels establiments de joc.**

La redacció d'aquest precepte ens sembla completament prohibitiva o anul·latòria, no sols de qualsevol publicitat, sinó fins i tot marca límits, no previstos legalment, a la informació comercial identificativa.

L'article 8.1 de la llei al·ludeix a "restricció de la publicitat" i l'article 8.2 al·ludeix a "prohibició" en l'exterior dels locals.

No obstant això, amb la redacció proposada, s'està prohibint tota classe de publicitat i s'està restringint la informació comercial identificativa més enllà dels mateixos límits legals. S'empren termes com "apologia", "incitació" o "evocar elogiosament". Amb tots els nostres respectes, a més de resultar ser conceptes indeterminats que provocaran sotmetre's a una interpretació subjectiva, es tracta d'expressions al nostre judici poc afortunades i que semblen recordar activitats prohibides o il·legals.

Es prohibeix qualsevol publicitat a les portes dels locals i s'arriba al punt de prohibir que el nom comercial continga un simple dibuix o anagrama, amb alguna figura relativa al joc. Es tracta, en aquests casos, del nom propi de l'establiment, que per màrqueting o imatge, pot contindre algun logo o imatge de l'activitat que es realitza. Res a veure amb imatges o fotografies de jocs o persones beneficiades per premis, que és la prohibició que realment ha pretés el legislador.

S'arriba a l'extrem, amb la redacció que se'ns proposa, de prohibir els noms comercials o raó social propis dels establiments, que ja es troben registrats. Sincerament, l'al·lusió que algun nom comercial pugua contindre al joc, de cap manera es pot confondre amb publicitat del joc o incitació a jugar. És simplement el nom comercial de l'establiment que, en pura lògica, si es dedica a aquest sector, alguna referència a aquest podrà contindre. De la mateixa manera, una imatge asèptica de què disposa el local o té autoritzat, lluny de ser una incentivació al joc, ofereix una informació clara sobre la naturalesa del local i evita qualsevol error o malentés

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

amb l'usuari.

En definitiva, en matèria publicitària, i particularment en les al·lusions a la informació comercial identificativa, considerem que no s'ha respectat el criteri de la llei i s'ha optat per una interpretació summament restrictiva, fins i tot prohibitiva, quan la informació comercial està precisament exclosa del concepte de publicitat, ja que es refereix a les dades identificatives dels establiments.

Finalment, el termini de tres mesos per a adaptar-se a aquesta mesura és, sota el nostre punt de vista, completament insuficient, atesos els tràmits necessaris per a això, per la qual cosa es proposa un termini mínim de 6 mesos per a la seua adaptació.

Finalment, al·ludir al fet que el projecte no recull res sobre el control d'accés, quan el seu termini d'adaptació segons la llei és de 6 mesos, per la qual cosa continua el buit legal en aquest aspecte".

3.- Per

part de l'associació ANESAR es presenten les al·legacions següents:

"A) Article 4. Autoritzacions per a la renovació de llicències d'establiments de joc que no complisquen el requisit de la distància.

L'article 4 proposa una regulació per als establiments de joc l'autorització del qual vença entre la data d'entrada en vigor de la llei (16/06/2020) i el 31/12/2020, als qui els permet romandre transitòriament oberts i continuar en funcionament en la seua actual ubicació.

Disposa, al seu torn, que abans d'aquest venciment han de presentar una declaració responsable en la qual manifesten:

- Trobar-se en aquest lapse temporal.
- La seua voluntat de mantindre la mateixa activitat en el futur emplaçament.
- La finalització de l'activitat de joc en el local en què estava situat.

Aquesta finalització de l'activitat de joc no podrà estendre's més de 9 mesos des de la data de presentació de la citada declaració responsable.

I en el termini d'un mes des de l'obtenció de l'autorització haurà de procedir-se al tancament definitiu (sense depassar els avantdits 9 mesos).

Aquest procediment segueix, al nostre judici, sense respondre als interrogants principals que plantejàvem: amb quanta antelació es poden començar a iniciar els tràmits?, aquells salons el venciment dels quals siga posterior al 31/12/2020, no poden realitzar cap tràmit?, atesa la incertesa econòmica i l'absència de desplegament reglamentari de la llei com garantir el manteniment de l'activitat en el futur emplaçament? Al seu torn, cal matisar que el fet d'efectuar la declaració responsable no pot comportar una renúncia "per se" a les accions que en defensa dels seus legítims interessos cada empresa decidira adoptar.

Aquells salons el venciment dels quals es produïska entre el 16/06/2020 i el 31/12/2020 podrien presentar la declaració responsable el 30/12/2020, amb això la seua activitat podria desenvolupar-se fins al 30/09/2021. Enfront d'això, aquells salons el venciment dels quals es produïska, per exemple, al gener 2021, haurien de procedir al tancament immediat i no gaudirien del període transitori a què es refereix aquest projecte de decret.

El termini de transitorietat, per tant, ha de regir per a tots els salons sense excepció, amb independència de la seua data actual de venciment, atesos els tràmits a realitzar i les inversions que s'han efectuat, a més d'evitar greuges comparatius amb aquells salons el venciment dels quals siga anterior.

D'un altre costat, el termini de 9 mesos ens sembla notablement insuficient, màximament tenint en compte el temps de concessió de les llicències d'activitats en certs ajuntaments, motiu pel qual està associació entén que ha d'imperar un període, com a mínim de 18 mesos, prorrogable si cal.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

B) Article 5. Procediment per a la renovació de llicències de salons que no complisquen el requisit de la distància.

Si s'ha de trobar una ubicació que respecte 850 metres de distància, segons l'article 45.5 de la llei, en relació a determinats centres educatius (i espais vulnerables, segons l'article 45.8) cal concretar exactament quins centres són els afectats, de conformitat amb els criteris de Conselleria d'Educació.

A més, cal dotar l'empresariat de la necessària seguretat jurídica, de tal manera que el llistat de centres educatius garantisca la durabilitat de l'activitat econòmica tant dels salons de joc que compleixen amb les distàncies de l'article 45.5 en el moment d'entrada en vigor de la Llei 1/2020 com dels salons que es veguen obligats a reubicar-se, de manera que no es veguen obligats a una nova reubicació en aquells casos en què s'autoritze un nou centre educatiu o espai vulnerable dins d'una distància inferior a 850 metres.

D'una altra part, si segons l'article 45.7 de la llei, la concreció tècnica per a mesurar aquesta distància s'ha de determinar reglamentàriament, i no s'ha fet, no veiem conforme a quins criteris podrà certificar el tècnic competent que s'estan respectant aqueixes distàncies. En definitiva, la redacció dels articles 4, 5 i 6 segueix sense aclarir com sol·licitar la renovació del saló, quan sol·licitar-la, com mesurar les distàncies i respecte a quins centres educatius o espais vulnerables resulta afectat.

C) Article 8. Procediment per a autoritzacions d'instal·lació i substitució de màquines de joc.

Si bé interpretem que l'article 8.1 no és aplicable al cas de les màquines instal·lades en salons de joc i que aquesta ha sigut la interpretació també del regulador, la veritat és que la seua redacció al·ludeix "als establiments referits en el paràgraf primer de la disposició transitòria desena de la Llei 1/2020". Aquesta al·lusió podria generar, al nostre judici, confusió, per la qual cosa se sol·licita que s'especifique expressament quins establiments queden afectats per aquest article, i se n'excloua els salons, tal com expressament els exclou la DT 10a de la Llei 1/2020 en expressar amb claredat que aquesta mesura afecta d'un costat noves autoritzacions d'establiments de joc, i d'un altre noves autoritzacions d'explotació de màquines de tipus B o recreatives amb premi, destinades a ser instal·lades en locals d'hostaleria o similars, establint una separació clara entre un supòsit i un altre que en cap cas inclou les màquines instal·lades en els establiments de joc; si s'interpretara una altra cosa, esdevindria un clar supòsit de fallida del principi de jerarquia normativa.

El punt 3 d'aquest precepte estableix que *"la substitució (...) no podrà comportar increment del termini pel qual es va concedir la màquina a substituir. La nova autorització d'explotació de la màquina substituïdora tan sols podrà estendre's, exclusivament, fins a la data de finalització de la vigència de l'autorització d'explotació de la màquina substituïda"*.

Aquesta redacció excedeix i contravé, al nostre judici, els criteris marcats amb la nova llei que es pretén desplegar, la qual, en l'article 34.2, prevé una duració de l'autorització d'explotació de cinc anys, per la qual cosa la fórmula emprada en la redacció que se'ns proposa impedeix el compliment d'aquest lapse temporal.

En particular, quant al subsector de salons es refereix, aquesta redacció obligaria a una nova alta de màquina amb el seu consegüent cost i impossibilitat d'amortització, com també el seu cost fiscal.

D) Article 13. Informació comercial en l'exterior dels establiments de joc.

La redacció d'aquest precepte ens sembla completament prohibitiva o anul·latòria, no sols de qualsevol publicitat, sinó fins i tot marca límits no previstos legalment, a la informació comercial identificativa.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

L'article 8.1 de la Llei al·ludeix a "restricció de la publicitat" i l'article 8.2 al·ludeix a "prohibició" en l'exterior dels locals.

No obstant això, amb la redacció proposada, s'està prohibint tot tipus de publicitat i s'està restringint la informació comercial identificativa més enllà dels propis límits legals.

S'empren termes com "apologia", "incitació" o "evocar elogiosament". Amb tots els nostres respectes, a més de resultar ser conceptes indeterminats que provocaran sotmetre's a una interpretació subjectiva, es tracta d'expressions al nostre judici poc afortunades i que semblen recordar activitats prohibides o il·legals.

Es prohibeix qualsevol publicitat a les portes dels locals i s'arriba al punt de prohibir que el nom comercial continga un simple dibuix o anagrama, amb alguna figura relativa al joc. Es tracta, en aquests casos, del nom propi de l'establiment, que per màrqueting o imatge, pot contindre algun logo o imatge de l'activitat que es realitza. Res a veure amb imatges o fotografies de jocs o persones beneficiades per premis, que és la prohibició que realment ha pretés el legislador.

S'arriba a l'extrem, amb la redacció que se'ns proposa, de prohibir els noms comercials o raó social propis dels establiments, que ja es troben registrats. Sincerament, l'al·lusió que algun nom comercial pugua contindre al joc, de cap manera es pot confondre amb publicitat del joc o incitació a jugar. És simplement el nom comercial de l'establiment que, en pura lògica, si es dedica a aquest sector, alguna referència a aquest podrà contindre. De la mateixa manera, una imatge asèptica de què disposa el local o té autoritzat, lluny de ser una incentivació al joc, ofereix una informació clara sobre la naturalesa del local i evita qualsevol error o malentés amb l'usuari.

En definitiva, en matèria publicitària, i particularment en les al·lusions a la informació comercial identificativa, considerem que no s'ha respectat el criteri de la llei i s'ha optat per una interpretació summament restrictiva, fins i tot prohibitiva, quan la informació comercial està precisament exclosa del concepte de publicitat, ja que es refereix a les dades identificatives dels establiments.

Finalment, el termini de tres mesos per a adaptar-se a aquesta mesura és, sota el nostre punt de vista, completament insuficient, atesos els tràmits necessaris per a això, per la qual cosa es proposa un termini mínim de 6 mesos per a la seua adaptació.

Finalment, al·ludir al fet que el projecte no recull res sobre el control d'accés, quan el seu termini d'adaptació segons la llei és de 6 mesos, per la qual cosa continua el buit legal en aquest aspecte.

Finalment, i com a qüestió de millora, considerem que el termini d'un mes d'antelació establert en l'article 2 per a les empreses que pretenguen suspendre les autoritzacions d'explotació de les màquines B i C resulta avançar en excés una decisió i exigeix una previsió en excés àmplia que dificulta la planificació de les empreses. Per això, i per l'existència d'eines telemàtiques que faciliten aquesta tasca, entenem que es podria prescindir d'aqueix termini d'un mes".

4.- L'associació CONHOSTUR manifesta els suggeriments següents:

"A) Article 3. Sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc i d'obertura de nous locals específics d'apostes.

Aquest article es refereix a les autoritzacions d'instal·lació de nous establiments de joc i locals específics d'apostes, i no pot englobar-se dins de la moratòria de cinc anys (DT 10a) per a noves concessions de locals de joc la inclusió de la sol·licitud de noves inscripcions d'establiments d'hostaleria en el Registre d'Establiments Autoritzats per a la instal·lació de màquines -model normalitzat J01-. Aquest procediment administratiu regula la inscripció en el Registre d'Establiments Autoritzats per a noves altes de locals d'hostaleria per la qual cosa entenem que no els és aplicable la DT 10a de la nova llei que estableix una moratòria de cinc anys per a nous establiments de joc.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

L'article 3 del Projecte de decret es torna a referir, en concret, a establiments de joc i locals específics d'apostes i de l'informe i valoració de les nostres consideracions al tràmit de consulta prèvia tampoc queda clara la seua prohibició, ja que d'una banda s'estableix que no s'accepta i d'una altra reconeix que l'activitat d'hostaleria és accessòria: *"la qual cosa ni discuteix, ni té rellevància als efectes que aquí es tracten, res ha recollit la Llei 1/2020 d'11 de juny ni en el seu preàmbul ni en el seu articulat que permet atendre l'aportació. Si alguna incertesa poguera cabre per l'amplitud de la redacció de la lletra f) de l'apartat 3 de l'art. 45 d'aquesta, quedaria immediatament buidada pel que es disposa en l'apartat 1 de l'art. 51, que amb el nom d'altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc" recull expressament els establiments públics d'hostaleria i similars".*

Per tant, hem de reiterar que els establiments d'hostaleria no són establiments de joc, sinó que són locals habilitats per al joc, encara que es troben esmentats entre la relació d'establiments on es pot autoritzar la pràctica de jocs establida en l'article 45 Llei joc i regulats en l'article 51 com altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc. La inclusió dins d'aquesta relació enunciativa a efectes formals no implica en cap cas que hagen de ser considerats com a locals de joc. Es tracta d'establiments amb el seu epígraf corresponent de bars i cafeteries en els quals es desenvolupa una activitat accessòria amb un import limitat de preu de partida i premis moderats.

Respecte d'això, considerem que les lleis han d'interpretar-se sistemàticament i dins del seu context i antecedents legislatius, per això la DT 10ª diferencia entre establiments de joc i posteriorment en un apartat diferent les autoritzacions d'explotació en establiments d'hostaleria. De fet, malgrat un lleu increment dels establiments d'hostaleria, el parc de màquines ha anat disminuint durant aquests últims exercicis.

El parc de màquines ja es troba planificat i contingentat en un nombre màxim que no es pot incrementar en continuar vigent amb la nova llei el Decret 144/2022, de 10 d'octubre, de no concessió de nous permisos d'explotació de màquines recreatives de tipus B en hostaleria per la qual cosa la limitació de nous locals d'hostaleria no té cap sentit, ja que no estava entre les premisses del procés legislatiu de la llei ni en cap de les esmenes perquè en cap cas suposa incrementar l'oferta de màquines en hostaleria sinó redistribuir-les des de magatzem (supressió suspensions temporals) o altres locals, i es tracta d'un greuge comparatiu respecte dels nous locals d'hostaleria en un escenari de crisi post-Covid en el qual es preveu un tancament d'establiments d'hostaleria pròxim al 20% a final d'any.

Per això entenem que per a aclarir que la moratòria de cinc anys establida en la DT 10a no s'està referint a la inscripció de nous locals d'hostaleria en el Registre d'Establiments Autoritzats per a la instal·lació de màquines recreatives hauria de recollir-se expressament en un nou article o modificant la redacció d'aquest article, tal com s'indica en la proposta de redacció següent:

"Dins del termini al qual s'estenga el que recull el paràgraf primer de la DT 10a de la Llei 1/2020, no s'admetran sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc, ni sol·licituds de nous locals específics d'apostes. Queden exceptuades les inscripcions en el Registre d'Establiments Autoritzats de nous establiments públics d'hostaleria i semblants".

Subsidiàriament i en tot cas alternativament hauria de plantejar-se la seua exclusió de l'article 45.5 o fer una excepció expressa en la DT 10a a través del procés paral·lel i simultani de consulta prèvia i tràmit d'al·legacions per a la modificació de la Llei 1/2020 que s'ha obert a través de l'avantprojecte de Llei de mesures fiscals de la GVA per a l'exercici 2021.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

B) Article 7. Pròrroga de termini en extinció d'autoritzacions d'instal·lació de màquines per denúncia.

En relació amb l'ampliació del termini de denúncia establert en l'article 7.2 del projecte, continuem entenent que el coherent i congruent seria l'ampliació del termini de vigència de les autoritzacions d'instal·lació, juntament amb la possibilitat de denúncia per totes dues parts durant el termini de duració ampliat pel temps que han estat tancats tots els establiments d'hostaleria des del 14 de març fins al 31 de maig de 2020, data de represa dels terminis administratius l'1 de juny de 2020.

Al fil d'això, almenys s'hauria de prendre com a data de referència la de la sol·licitud en via administrativa de les autoritzacions d'instal·lació, no una data posterior en el temps entre el 14 de març i anterior al 16 de juny, data de l'entrada en vigor de la nova Llei 1/2020 d'11 de juny. Això respondria al que regula la DT única primera quant al fet que la resolució de les sol·licituds presentades amb anterioritat s'ajustarà al que es disposa en la normativa vigent en el moment de la presentació de la corresponent sol·licitud. Per això entenem apropiat que s'afija un nou apartat tercer a aquest article amb la proposta de redacció següent:

"3. Igualment s'ampliarà la vigència de les autoritzacions d'instal·lació pel temps que hagen romàs tancats els establiments d'hostaleria des del RD 463/2020 de 14 de març pel qual es declarava l'Estat d'Alarma fins al 31 de maig de 2020 inclusivament".

Subsidiàriament, en el cas de no estimar-se aquesta petició, sol·licitem que se suprimisca aquest article 7 de l'articulat del projecte.

C) Article 8.3. Procediment per a autoritzacions d'instal·lació i substitucions de joc.

Aquest article suposa que, quan es produïska una substitució d'una màquina per una altra, solament podrà estendre's exclusivament fins a la data de finalització de la vigència de l'autorització d'explotació a substituir, a diferència de la situació actual regulada en l'article 28 del Reglament de màquines recreatives aprovat per Decret 115/2006 i dels precedents administratius i actes propis de la conselleria durant tots aquests anys. Això suposa anar contra la mateixa llei, ja que l'art. 34.2.c) de la nova llei ja estableix el termini de vigència de les autoritzacions d'explotació en cinc anys.

Per a reforçar les nostres tesis, s'aportarà, perquè està en elaboració, un Dictamen Jurídic, per a la seua valoració en la tramitació d'aquest Projecte de decret en el tràmit preceptiu del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana, perquè siga congruent amb el que es disposa en l'art. 27.5 del Decret 115/2006.

Ja que es podria donar la tessitura d'estar incomplint amb aquest decret, ja que disposaríem de més autoritzacions d'instal·lació que d'explotació, a més de generar-se una situació amb els titulars dels establiments d'hostaleria, d'incompliment dels contractes mercantils i compromisos subscrits amb aquells. Així com, dels perjudicis que podria suposar en deixar a les empreses operadores sense objecte mercantil que desenvolupar la seua activitat mercantil i incomplint l'article 21 A) del Decret 115/2006 de 28 de juliol que estableix com a objecte social únic i exclusiu la instal·lació i explotació de màquines recreatives en locals propis i aliens. Per això entenem que ha de modificar-se la redacció d'aquest art. 8.3 del Projecte de decret i establir un període de vigència de cinc anys per a l'autorització de substitució, així com la disposició transitòria 10a de la Llei 1/2020 respecte a la no concessió de noves autoritzacions d'explotació en hostaleria durant cinc anys, i establir l'excepció de permetre les substitucions de màquines -bescanvis fiscals- expressament, tal com estableix el Decret 144/2002 de 10 de setembre.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

Si més no la vigència hauria d'estendre's fins que finalitze el període per a coordinar aquest Estudi d'impacte social i sobre la salut pública sobre màquines recreatives en locals d'hostaleria, tenint en compte criteris de salut pública, poblacionals, socioeconòmics i territorials.

En cas contrari això implicaria comprar una màquina nova amb la inversió empresarial que suposa i que no s'amortitzaria, ja que les substitucions es produeixen al final de la vida útil de la màquina a substituir. Un altre exemple seria que ni tan sols en els supòsits de robatori o avaria d'una màquina es permetria que la màquina nova tinguera la vigència legalment establida de cinc anys.

Aquesta circumstància suposarà dues conseqüències negatives per al sector de l'hostaleria valenciana: D'una banda, es pot derivar o ocasionar un clar perjudici per a les empreses de l'hostaleria valenciana, ja que l'autorització d'instal·lació està vinculada al titular de l'establiment d'hostaleria i va sempre lligada a l'existència d'una autorització d'explotació prèvia, conforme l'article 27.2 c) del Decret 115/2006, i no pot tindre més autoritzacions d'instal·lació que d'explotació segons l'apartat 5 del mateix precepte.

D'altra banda, cal recordar que el parc de màquines en hostaleria és de 20.530 màquines autoritzades en hostaleria, xifra que no pot augmentar des de l'any 2002 i que ha anat minorant-se, tant en el seu nombre com en la seua recaptació en els últims anys, prova d'això és que malgrat augmentar-se lleument el nombre d'establiments d'hostaleria inscrits, el nombre de màquines ha continuat descendant any a any (Font: Informes Anuals Joc GVA).

A més, cal recalcar que el procediment d'alta-baixa o substitució es realitza, a través de Joc-er, amb un model normalitzat J00, que atorga un nou número d'autorització d'explotació a la màquina nova que substitueix la màquina anterior a substituir, per la qual cosa entenem fonamental que es reconsidere aquest aspecte, ja que en cas contrari suposaria una trava ja major a totes les existents per a l'exercici de la nostra activitat.

Fins i tot ens atreviríem a dir, amb tots els respectes, que és contradictori amb el que es disposa en la disposició transitòria única del mateix Projecte de decret que estableix en el seu paràgraf primer apartat b) les substitucions o pròrrogues de les autoritzacions de les màquines de joc la data de venciment del qual esdevinga amb posterioritat a l'entrada en vigor del present decret quedaran subjectes al determinat en la Llei 1/2020, per la qual cosa seguint el mateix raonament jurídic, es realitza la proposta de redacció següent:

"La substitució de màquines recreatives i d'atzar s'ajustarà respecte de la màquina substituïdora al nou període de vigència de cinc anys establert per a les autoritzacions d'explotació en l'article 34.2 c) de la Llei 1/2020, de regulació del joc i prevenció de la ludopatia, fins que no es coordine durant aquest període l'estudi d'impacte social i salut pública de les màquines en establiments d'hostaleria que estableix la disposició transitòria desena de la Llei 1/2020".

Subsidiàriament entenem que el procedent seria suprimir aquest últim apartat tercer de l'article 8 del text del projecte.

D) Nova qüestió a introduir. Atés que res s'estableix expressament, entenem aconsellable resoldre definitivament en aquest projecte la compatibilitat entre màquines recreatives de tipus B i les màquines validadores de SELAE- subjectes a autorització de la Conselleria- en els establiments d'hostaleria pertanyents a la xarxa de punts de venda mixtos de SELAE.

En el tràmit de consulta prèvia d'aquest projecte, consta en l'informe i valoració de la Direcció General de Tributs i Joc realitzat durant l'elaboració del projecte, que l'al·legació presentada a aquest aspecte no va ser acceptada, "ja que segons l'art. 33.2 del Decret 115/2006 que manté la seua vigència no resulta possible la compatibilitat de màquines amb qualssevol altres jocs que no hagen sigut autoritzats per la conselleria competent en matèria de joc. A més, aquesta

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

regulació haurà de resultar coherent, en el seu moment, amb l'ordenació del joc a la CV que aprobe el Consell, segons preveu la Llei 1/2020, els criteris de la qual seran determinants per a establir un marc cohesionat de les activitats i modalitats de joc a desenvolupar en l'àmbit territorial d'aquesta."

En aquest sentit, l'article 2, lletra f) últim paràgraf "*in fine*" de la llei entenem que sí que deroga l'article 33.2 del Reglament de màquines recreatives aprovat pel Decret 115/2006 de 28 de juliol i per tant sí que permet la compatibilitat entre màquines B i màquines validadores de SELAE en els establiments d'hostaleria pertanyents a la xarxa de punts de venda mixtos de SELAE, prèvia autorització de la conselleria competent en matèria de joc, conforme la disposició addicional primera de la Llei 13/2011 reguladora del joc estatal.

Respecte d'això, considerem que seria convenient un aclariment definitiu sobre aquesta qüestió per seguretat jurídica, ja que, malgrat el que indica en aquest informe, continua havent-hi dubtes que permetrien argumentar que l'article 33.2 de la referida norma reglamentària continua vigent, i pot contravindre el que es disposa en l'article 2 de la nova llei i conforme la disposició transitòria primera de la Llei 1/2020, en oposar-se a aquesta ha d'entendre's derogat.

En conseqüència, reiterem la conveniència que es procedisca a l'aclariment definitiu sobre la compatibilitat entre màquines recreatives tipus B i les màquines validadores de SELAE, especialment sobre la necessària autorització administrativa prèvia de l'òrgan competent.

Respecte d'això, es realitza la proposta de redacció següent:

"Tampoc requerirà aquesta autorització la instal·lació de locals de pública concurrència de terminals exclusivament de venda o expedició de jocs de loteries, per la Societat Estatal de Loteries i Apostes de l'Estat i per l'ONCE, sempre que no permeten l'obtenció de premi immediat. Queda prohibida la instal·lació de terminals per les entitats i en els locals establits en el paràgraf anterior quan permeten l'obtenció d'un premi immediat i/o la venda o expedició de bitllets, bitllets o qualsevol altre suport físic de modalitats diferents de les loteries fora dels seus establiments propis".

Subsidiàriament i atés que la no compatibilitat s'empara de contrari en la vigència de l'art. 33.2 del Decret 115/2006, es proposa derogar aquest precepte a través del Projecte de decret".

5.- COFAR, Confederació espanyola d'Empresaris del Joc Recreatiu en hostaleria, s'adhereix i subscriu íntegrament, fent-les seues, les al·legacions formulades per ANDEMAR CV, per entendre que milloren el text i solucionen problemes que l'actual redacció implicaria per al normal desenvolupament de l'activitat i fa les consideracions següents:

"A) Article 3. Sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc i d'obertura de nous locals específics d'apostes.

Aquest article es refereix a les autoritzacions d'instal·lació de nous establiments de joc i locals específics d'apostes, i no pot englobar-se dins de la moratòria de cinc anys (DT 10a) per a noves concessions de locals de joc la inclusió de la sol·licitud de noves inscripcions d'establiments d'hostaleria en el Registre d'Establiments Autoritzats per a la instal·lació de màquines -model normalitzat J01-. Aquest procediment administratiu regula la inscripció en el Registre d'Establiments Autoritzats per a noves altes de locals d'hostaleria per la qual cosa entenem que no els és aplicable la DT 10a de la nova llei que estableix una moratòria de cinc anys per a nous establiments de joc.

L'article 3 del Projecte de decret es torna a referir, en concret, a establiments de joc i locals específics d'apostes i de l'informe i valoració de les nostres consideracions al tràmit de consulta prèvia tampoc queda clara la seua prohibició, ja que d'una banda s'estableix que no s'accepta i

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

d'una altra reconeix que l'activitat d'hostaleria és accessòria: *"la qual cosa ni discuteix, ni té rellevància als efectes que ací es tracten, res ha recollit la Llei 1/2020 d'11 de juny ni en el seu preàmbul ni en el seu articulat que permet atendre l'aportació. Si alguna incertesa poguera cabre per l'amplitud de la redacció de la lletra f) de l'apartat 3 de l'art. 45 d'aquesta, quedaria immediatament buidada pel que es disposa en l'apartat 1 de l'art. 51, que amb el nom d'altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc' recull expressament els establiments públics d'hostaleria i similars".*

Hem de reiterar que els establiments d'hostaleria no són establiments de joc, sinó que són locals habilitats per al joc, encara que es troben esmentats entre la relació d'establiments on es pot autoritzar la pràctica de jocs establida en l'article 45 Llei joc i regulats en l'article 51 com altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc. La inclusió dins d'aquesta relació enunciativa a efectes formals no implica en cap cas que hagen de ser considerats com a locals de joc. Es tracta d'establiments amb el seu epígraf corresponent de bars i cafeteries en els quals es desenvolupa una activitat accessòria amb un import limitat de preu de partida i premis moderats.

Respecte d'això, considerem que les lleis han d'interpretar-se sistemàticament i dins del seu context i antecedents legislatius, per això la DT 10a diferencia entre establiments de joc i posteriorment en un apartat diferent les autoritzacions d'explotació en establiments d'hostaleria. De fet, malgrat un lleu increment dels establiments d'hostaleria, el parc de màquines ha anat disminuint durant aquests últims exercicis.

El parc de màquines ja es troba planificat i contingentat en un nombre màxim que no es pot incrementar en continuar vigent amb la nova llei el Decret 144/2022, de 10 d'octubre, de no concessió de nous permisos d'explotació de màquines recreatives de tipus B en hostaleria per la qual cosa la limitació de nous locals d'hostaleria no té cap sentit, ja que no estava entre les premisses del procés legislatiu de la llei ni en cap de les esmenes perquè en cap cas suposa incrementar l'oferta de màquines en hostaleria sinó redistribuir-les des de magatzem (supressió suspensions temporals) o altres locals, i es tracta d'un greuge comparatiu respecte dels nous locals d'hostaleria en un escenari de crisi post-Covid en el qual es preveu un tancament d'establiments d'hostaleria pròxim al 20% a final d'any.

Per això entenem que per a aclarir que la moratòria de cinc anys establida en la DT 10a no s'està referint a la inscripció de nous locals d'hostaleria en el Registre d'Establiments Autoritzats per a la instal·lació de màquines recreatives hauria de recollir-se expressament en un nou article o modificant la redacció d'aquest article, tal com s'indica en la proposta de redacció següent:

"Dins del termini al qual s'estenga el que recull el paràgraf primer de la DT 10a de la Llei 1/2020, no s'admetran sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc, ni sol·licituds de nous locals específics d'apostes. Queden exceptuades les inscripcions en el Registre d'Establiments Autoritzats de nous establiments públics d'hostaleria i semblants".

Subsidiàriament i en tot cas alternativament hauria de plantejar-se la seua exclusió de l'article 45.5 o fer una excepció expressa en la DT 10a a través del procés paral·lel i simultani de consulta prèvia i tràmit d'al·legacions per a la modificació de la Llei 1/2020 que s'ha obert a través de l'avantprojecte de Llei de mesures fiscals de la GVA per a l'exercici 2021.

B) Article 7. Pròrroga de termini en extinció d'autoritzacions d'instal·lació de màquines per denúncia.

En relació amb l'ampliació del termini de denúncia establida en l'article 7.2 del projecte, continuem entenent que el coherent i congruent seria l'ampliació del termini de vigència de les autoritzacions d'instal·lació, juntament amb la possibilitat de denúncia per totes dues parts durant el termini de duració ampliat pel temps que han estat tancats tots els establiments

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

d'hostaleria des del 14 de març fins al 31 de maig de 2020, data de represa dels terminis administratius l'1 de juny de 2020.

Al fil d'això, almenys s'hauria de prendre com a data de referència la de la sol·licitud en via administrativa de les autoritzacions d'instal·lació, no una data posterior en el temps entre el 14 de març i anterior al 16 de juny, data de l'entrada en vigor de la nova Llei 1/2020 d'11 de juny. Això respondria al que regula la DT única primera quant al fet que la resolució de les sol·licituds presentades amb anterioritat s'ajustarà al que es disposa en la normativa vigent en el moment de la presentació de la corresponent sol·licitud. Per això entenem apropiat que s'afija un nou apartat tercer a aquest article amb la proposta de redacció següent:

"3. Igualment s'ampliarà la vigència de les autoritzacions d'instal·lació pel temps que hagen romàs tancats els establiments d'hostaleria des del RD 463/2020 de 14 de març pel qual es declarava l'Estat d'Alarma fins al 31 de maig de 2020 inclusivament".

Subsidiàriament, en el cas de no estimar-se aquesta petició, sol·licitem que se suprimisca aquest article 7 de l'articulat del projecte.

C) Article 8.3. Procediment per a autoritzacions d'instal·lació i substitucions de joc.

Aquest article suposa que, quan es produïska una substitució d'una màquina per una altra, solament podrà estendre's exclusivament fins a la data de finalització de la vigència de l'autorització d'explotació a substituir, a diferència de la situació actual regulada en l'article 28 del Reglament de màquines recreatives aprovat per Decret 115/2006 i dels precedents administratius i actes propis de la conselleria durant tots aquests anys. Això suposa anar contra la mateixa llei, ja que l'art. 34.2 c) de la nova llei ja estableix el termini de vigència de les autoritzacions d'explotació en cinc anys.

Per a reforçar les nostres tesis, s'aportarà, perquè està en elaboració, un Dictamen Jurídic, per a la seua valoració en la tramitació d'aquest Projecte de decret en el tràmit preceptiu del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana, perquè siga congruent amb el que es disposa en l'art. 27.5 del Decret 115/2006.

Ja que es podria donar la tessitura d'estar incomplint amb aquest decret, ja que disposaríem de més autoritzacions d'instal·lació que d'explotació, a més de generar-se una situació amb els titulars dels establiments d'hostaleria, d'incompliment dels contractes mercantils i compromisos subscrits amb aquells. Així com dels perjudicis que podria suposar en deixar a les empreses operadores sense objecte mercantil que desenvolupar la seua activitat mercantil i incomplint l'article 21 A) del Decret 115/2006 de 28 de juliol que estableix com a objecte social únic i exclusiu la instal·lació i explotació de màquines recreatives en locals propis i aliens. Per això entenem que ha de modificar-se la redacció d'aquest art. 8.3 del Projecte de decret establint un període de vigència de cinc anys per a l'autorització de substitució, així com la disposició transitòria 10a de la Llei 1/2020 respecte a la no concessió de noves autoritzacions d'explotació en hostaleria durant cinc anys, i establir l'excepció de permetre les substitucions de màquines -bescanvis fiscals- expressament, tal com estableix el Decret 144/2002 de 10 de setembre.

Si més no la vigència hauria d'estendre's fins que finalitze el període per a coordinar aquest Estudi d'impacte social i sobre la salut pública sobre màquines recreatives en locals d'hostaleria, tenint en compte criteris de salut pública, poblacionals, socioeconòmics i territorials.

En cas contrari això implicaria comprar una màquina nova amb la inversió empresarial que suposa i que no s'amortitzaria, ja que les substitucions es produeixen al final de la vida útil de la màquina a substituir. Un altre exemple seria que no tan sols en els supòsits de robatori o

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

avaria d'una màquina es permetria que la màquina nova tinguera la vigència legalment establida de cinc anys.

Aquesta circumstància suposarà dues conseqüències negatives per al sector de l'hostaleria valenciana: D'una banda, es pot derivar o ocasionar un clar perjudici per a les empreses de l'hostaleria valenciana, ja que l'autorització d'instal·lació està vinculada al titular de l'establiment d'hostaleria i va sempre lligada a l'existència d'una autorització d'explotació prèvia, conforme l'article 27.2 c) del Decret 115/2006, no podent tindre més autoritzacions d'instal·lació que d'explotació segons l'apartat 5 del mateix precepte.

D'altra banda, cal recordar que el parc de màquines en hostaleria és de 20.530 màquines autoritzades en hostaleria, xifra que no pot augmentar des de l'any 2002 i que ha anat minorant-se, tant en el seu nombre com en la seua recaptació en els últims anys, prova d'això és que malgrat augmentar-se lleument el nombre d'establiments d'hostaleria inscrits, el nombre de màquines ha continuat descendint any a any (Font: Informes Anuals Joc GVA).

A més, cal recalcar que el procediment d'alta-baixa o substitució es realitza, a través de Joc-er, amb un model normalitzat J00, que atorga un nou número d'autorització d'explotació a la màquina nova que substitueix a la màquina anterior a substituir, per la qual cosa entenem fonamental que es reconsidere aquest aspecte, ja que en cas contrari suposaria una trava ja major a totes les existents per a l'exercici de la nostra activitat.

Fins i tot ens atreviríem a dir, amb tots els respectes, que és contradictori amb el que es disposa en la disposició transitòria única del mateix Projecte de decret que estableix en el seu paràgraf primer apartat b) les substitucions o pròrrogues de les autoritzacions de les màquines de joc la data de venciment de les quals esdevinga amb posterioritat a l'entrada en vigor del present decret quedaran subjectes al que determina la Llei 1/2020, per la qual cosa seguint el mateix raonament jurídic, es realitza la proposta de redacció següent:

“La substitució de màquines recreatives i d'atzar s'ajustarà respecte de la màquina substituïdora al nou període de vigència de cinc anys establert per a les autoritzacions d'explotació en l'article 34.2 c) de la Llei 1/2020 de regulació del joc i prevenció de la ludopatia, fins que no es coordine durant aquest període l'estudi d'impacte social i salut pública de les màquines en establiments d'hostaleria que estableix la disposició transitòria desena de la Llei 1/2020”.

Subsidiàriament entenem que el procedent seria suprimir aquest últim apartat tercer de l'article 8 del text del projecte.

D) Nova qüestió a introduir. Atés que res s'estableix expressament, entenem aconsellable resoldre definitivament en aquest projecte la compatibilitat entre màquines recreatives de tipus B i les màquines validadores de SELAE- subjectes a autorització de la Conselleria- en els establiments d'hostaleria pertanyents a la xarxa de punts de venda mixtos de SELAE.

En el tràmit de consulta prèvia d'aquest projecte, consta en l'informe i valoració de la Direcció General de Tributs i Joc realitzat durant l'elaboració del projecte, que l'al·legació presentada a aquest aspecte no va ser acceptada, *“ja que segons l'art. 33.2 del Decret 115/2006 que manté la seua vigència no resulta possible la compatibilitat de màquines amb qualssevol altres jocs que no hagen sigut autoritzats per la conselleria competent en matèria de joc. A més, aquesta regulació haurà de resultar coherent, en el seu moment, amb l'ordenació del joc a la CV que aprobe el Consell, segons preveu la Llei 1/2020, els criteris de la qual seran determinants per a establir un marc cohesionat de les activitats i modalitats de joc a desenvolupar en l'àmbit territorial d'aquesta.”*

En aquest sentit, l'article 2, lletra f) últim paràgraf *“in fine”* de la llei entenem que sí que deroga l'article 33.2 del Reglament de màquines recreatives aprovat pel Decret 115/2006 de

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

28 de juliol i per tant sí que permet la compatibilitat entre màquines B i màquines validadores de SELAE en els establiments d'hostaleria pertanyents a la xarxa de punts de venda mixtos de SELAE, prèvia autorització de la conselleria competent en matèria de joc, conforme la disposició addicional primera de la Llei 13/2011 reguladora del joc estatal.

Respecte d'això, considerem que seria convenient un aclariment definitiu sobre aquesta qüestió per seguretat jurídica, ja que, malgrat el que indica en aquest informe, continua havent-hi dubtes que permetrien argumentar que l'article 33.2 de la referida norma reglamentària continua vigent, i pot contravindre el que es disposa en l'article 2 de la nova llei i conforme la disposició transitòria primera de la Llei 1/2020, en oposar-se a aquesta ha d'entendre's derogat.

En conseqüència, reiterem la conveniència que es procedisca a l'aclariment definitiu sobre la compatibilitat entre màquines recreatives tipus B i les màquines validadores de SELAE, especialment sobre la necessària autorització administrativa prèvia de l'òrgan competent.

Respecte d'això, es realitza la proposta de redacció següent:

"Tampoc requerirà aquesta autorització la instal·lació de locals de pública concurrència de terminals exclusivament de venda o expedició de jocs de loteries, per la Societat Estatal de Loteries i Apostes de l'Estat i per l'ONCE, sempre que no permeten l'obtenció de premi immediat. Queda prohibida la instal·lació de terminals per les entitats i en els locals establits en el paràgraf anterior quan permeten l'obtenció d'un premi immediat i/o la venda o expedició de bitllets, bitllets o qualsevol altre suport físic de modalitats diferents de les loteries fora dels seus establiments propis".

Subsidiàriament i atés que la no compatibilitat s'empara de contrari en la vigència de l'art. 33.2 del Decret 115/2006, es proposa derogar aquest precepte a través del Projecte de decret".

6.- El Consell Empresarial del Joc (CEJUEGO) presenta els suggeriments següents:

"A) Article 3. Sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc i d'obertura de nous locals específics d'apostes.

Aquest article es refereix a les autoritzacions d'instal·lació de nous establiments de joc i locals específics d'apostes, no poden englobar-se dins de la moratòria de cinc anys (DT 10a) per a noves concessions de locals de joc la inclusió de la sol·licitud de noves inscripcions d'establiments d'hostaleria en el Registre d'Establiments Autoritzats per a la instal·lació de màquines -model normalitzat J01-. Aquest procediment administratiu regula la inscripció en el Registre d'Establiments Autoritzats per a noves altes de locals d'hostaleria per la qual cosa entenem que no els és aplicable la DT 10a de la nova Llei que estableix una moratòria de cinc anys per a nous establiments de joc.

L'article 3 del Projecte de decret es torna a referir, en concret, a establiments de joc i locals específics d'apostes i de l'informe i valoració de les nostres consideracions al tràmit de consulta prèvia tampoc queda clara la seua prohibició ja que d'una banda s'estableix que no s'accepta i d'una altra reconeix que l'activitat d'hostaleria és accessòria: *"la qual cosa ni discuteix, ni té rellevància als efectes que ací es tracten, res ha recollit la Llei 1/2020 d'11 de juny ni en el seu preàmbul ni en el seu articulat que permet atendre l'aportació. Si alguna incertesa poguera cabre per l'amplitud de la redacció de la lletra f) de l'apartat 3 de l'art. 45 d'aquesta, quedaria immediatament buidada pel que es disposa en l'apartat 1 de l'art. 51, que amb el nom d'altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc' recull expressament els establiments públics d'hostaleria i similars".*

Per tant, hem de reiterar que els establiments d'hostaleria no són establiments de joc, sinó que són locals habilitats per al joc, encara que es troben esmentats entre la relació

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

d'establiments on es pot autoritzar la pràctica de jocs establida en l'article 45 Llei joc i regulats en l'article 51 com altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc. La inclusió dins d'aquesta relació enunciativa a efectes formals no implica en cap cas que hagen de ser considerats com a locals de joc. Es tracta d'establiments amb el seu epígraf corresponent de bars i cafeteries en els quals es desenvolupa una activitat accessòria amb un import limitat de preu de partida i premis moderats.

Respecte d'això, considerem que les lleis han d'interpretar-se sistemàticament i dins del seu context i antecedents legislatius, per això la DT 10a diferencia entre establiments de joc i posteriorment en un apartat diferent les autoritzacions d'explotació en establiments d'hostaleria. De fet, malgrat un lleu increment dels establiments d'hostaleria, el parc de màquines ha anat disminuint durant aquests últims exercicis.

El parc de màquines ja es troba planificat i contingentat en un nombre màxim que no es pot incrementar en continuar vigent amb la nova Llei el Decret 144/2022 de 10 d'octubre de no concessió de nous permisos d'explotació de màquines recreatives de tipus B en hostaleria per la qual cosa la limitació de nous locals d'hostaleria no té cap sentit, ja que no estava entre les premisses del procés legislatiu de la llei ni en cap de les esmenes perquè en cap cas suposa incrementar l'oferta de màquines en hostaleria sinó redistribuir-les des de magatzem (supressió suspensions temporals) o altres locals; es tracta d'un greuge comparatiu respecte dels nous locals d'hostaleria en un escenari de crisi post-Covid en el qual es preveu un tancament d'establiments d'hostaleria pròxim al 20% a final d'any.

Per això entenem que per a aclarir que la moratòria de cinc anys establida en la DT 10a no s'està referint a la inscripció de nous locals d'hostaleria en el Registre d'Establiments Autoritzats per a la instal·lació de màquines recreatives hauria de recollir-se expressament en un nou article o modificant la redacció d'aquest article, tal com s'indica en la proposta de redacció següent:

"Dins del termini al qual s'estenga el que recull el paràgraf primer de la DT 10a de la Llei 1/2020, no s'admetran sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc, ni sol·licituds de nous locals específics d'apostes. Queden exceptuades les inscripcions en el Registre d'Establiments Autoritzats de nous establiments públics d'hostaleria i semblants".

Subsidiàriament, i en tot cas alternativament, hauria de plantejar-se la seua exclusió de l'article 45.5 o fer una excepció expressa en la DT 10a a través del procés paral·lel i simultani de consulta prèvia i tramite d'al·legacions per a la modificació de la Llei 1/2020 que s'ha obert a través de l'avantprojecte de Llei de mesures fiscals de la GVA per a l'exercici 2021.

B) Article 7. Pròrroga de termini en extinció d'autoritzacions d'instal·lació de màquines per denúncia.

En relació amb l'ampliació del termini de denúncia establida en l'article 7.2 del projecte, continuem entenent que el coherent i congruent seria l'ampliació del termini de vigència de les autoritzacions d'instal·lació, juntament amb la possibilitat de denúncia per totes dues parts durant el termini de duració ampliat pel temps que han estat tancats tots els establiments d'hostaleria des del 14 de març fins al 31 de maig de 2020, data de represa dels terminis administratius l'1 de juny de 2020.

Al fil d'això, almenys s'hauria de prendre com a data de referència la de la sol·licitud en via administrativa de les autoritzacions d'instal·lació, no una data posterior en el temps entre el 14 de març i anterior al 16 de juny, data de l'entrada en vigor de la nova Llei 1/2020 d'11 de juny. Això respondria al regulat en la DT única primera quant al fet que la resolució de les sol·licituds presentades amb anterioritat s'ajustarà al que es disposa en la normativa vigent en el moment de la presentació de la corresponent sol·licitud. Per això entenem apropiat que s'afija un nou apartat tercer a aquest article amb la proposta de redacció següent:

"3. Igualment s'ampliarà la vigència de les autoritzacions d'instal·lació pel temps que hagen romàs tancats els establiments d'hostaleria des del RD 463/2020, de 14 de març, pel qual es declarava l'Estat d'Alarma fins al 31 de maig de 2020 inclusivament".

Subsidiàriament, en el cas de no estimar-se aquesta petició, sol·licitem que se suprimisca aquest article 7 de l'articulat del projecte.

C) Article 8.3. Procediment per a autoritzacions d'instal·lació i substitucions de joc.

Aquest article suposa que, quan es produïska una substitució d'una màquina per una altra, solament podrà estendre's exclusivament fins a la data de finalització de la vigència de l'autorització d'explotació a substituir, a diferència de la situació actual regulada en l'article 28 del Reglament de màquines recreatives aprovat per Decret 115/2006 i dels precedents administratius i actes propis de la Conselleria durant tots aquests anys. Això suposa anar contra la mateixa llei, ja que l'art. 34.2 c) de la nova llei ja estableix el termini de vigència de les autoritzacions d'explotació en cinc anys.

Per a reforçar les nostres tesis, s'aportarà, perquè està en elaboració, un dictamen jurídic, per a la seua valoració en la tramitació d'aquest Projecte de decret en el tràmit preceptiu del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana, perquè siga congruent amb el que es disposa en l'art. 27.5 del Decret 115/2006.

Ja que es podria donar la tessitura d'estar incomplint amb aquest decret, ja que disposaríem de més autoritzacions d'instal·lació que d'explotació, a més de generar-se una situació amb els titulars dels establiments d'hostaleria, d'incompliment dels contractes mercantils i compromisos subscrits amb aquells. Així com, dels perjudicis que podria suposar en deixar a les empreses operadores sense objecte mercantil que desenvolupar la seua activitat mercantil i incomplint l'article 21 A) del Decret 115/2006 de 28 de juliol que estableix com a objecte social únic i exclusiu la instal·lació i explotació de màquines recreatives en locals propis i aliens. Per això entenem que ha de modificar-se la redacció d'aquest art. 8.3 del Projecte de decret i establir un període de vigència de cinc anys per a l'autorització de substitució, així com la disposició transitòria 10a de la Llei 1/2020 respecte a la no concessió de noves autoritzacions d'explotació en hostaleria durant cinc anys, i establir l'excepció de permetre les substitucions de màquines -bescanvis fiscals- expressament, tal com estableix el Decret 144/2002 de 10 de setembre.

Si més no la vigència hauria d'estendre's fins que finalitze el període per a coordinar aquest Estudi d'impacte social i sobre la salut pública sobre màquines recreatives en locals d'hostaleria, tenint en compte criteris de salut pública, poblacionals, socioeconòmics i territorials.

En cas contrari això implicaria comprar una màquina nova amb la inversió empresarial que suposa i que no s'amortitzaria, ja que les substitucions es produeixen al final de la vida útil de la màquina a substituir. Un altre exemple seria que ni tan sols en els supòsits de robatori o avaria d'una màquina es permetria que la màquina nova tinguera la vigència legalment establida de cinc anys.

Aquesta circumstància suposarà dues conseqüències negatives per al sector de l'hostaleria valenciana: D'una banda, es pot derivar o ocasionar un clar perjudici per a les empreses de l'hostaleria valenciana, ja que l'autorització d'instal·lació està vinculada al titular de l'establiment d'hostaleria i va sempre lligada a l'existència d'una autorització d'explotació prèvia, conforme l'article 27.2 c) del Decret 115/2006, i no pot tindre més autoritzacions d'instal·lació que d'explotació segons l'apartat 5 del mateix precepte.

D'altra banda, cal recordar que el parc de màquines en hostaleria és de 20.530 màquines autoritzades en hostaleria, xifra que no pot augmentar des de l'any 2002 i que ha anat

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

minorant-se, tant en el seu nombre com en la seua recaptació en els últims anys, prova d'això és que malgrat augmentar-se lleument el nombre d'establiments d'hostaleria inscrits, el nombre de màquines ha continuat descendint any a any (Font: Informes Anuals Joc GVA). A més, cal recalcar que el procediment d'alta-baixa o substitució es realitza, a través de Joc-er, amb un model normalitzat J00, que atorga un nou número d'autorització d'explotació a la màquina nova que substitueix la màquina anterior a substituir, per la qual cosa entenem fonamental que es reconsidere aquest aspecte, ja que en cas contrari suposaria una trava ja major a totes les existents per a l'exercici de la nostra activitat.

Fins i tot ens atreviríem a dir, amb tots els respectes, que és contradictori amb el que es disposa en la disposició transitòria única del mateix Projecte de decret que estableix en el seu paràgraf primer apartat b) les substitucions o pròrrogues de les autoritzacions de les màquines de joc la data de venciment de les quals esdevinga amb posterioritat a l'entrada en vigor del present decret quedaran subjectes al que determina la Llei 1/2020, per la qual cosa seguint el mateix raonament jurídic, es realitza la proposta de redacció següent:

"La substitució de màquines recreatives i d'atzar s'ajustarà respecte de la màquina substituïdora al nou període de vigència de cinc anys establert per a les autoritzacions d'explotació en l'article 34.2 c) de la Llei 1/2020, de regulació del joc i prevenció de la ludopatia, fins que no es coordine durant aquest període l'estudi d'impacte social i salut pública de les màquines en establiments d'hostaleria que estableix la disposició transitòria desena de la Llei 1/2020".

Subsidiàriament entenem que el procedent seria suprimir aquest últim apartat tercer de l'article 8 del text del projecte.

D) Nova qüestió a introduir. Atés que res s'estableix expressament, entenem aconsellable resoldre definitivament en aquest projecte la compatibilitat entre màquines recreatives de tipus B i les màquines validadores de SELAE- subjectes a autorització de la Conselleria- en els establiments d'hostaleria pertanyents a la xarxa de punts de venda mixtos de SELAE.

En el tràmit de consulta prèvia d'aquest projecte, consta en l'informe i valoració de la Direcció General de Tributs i Joc realitzat durant l'elaboració del projecte, que l'al·legació presentada a aquest aspecte no va ser acceptada, *"ja que segons l'art. 33.2 del Decret 115/2006 que manté la seua vigència no resulta possible la compatibilitat de màquines amb qualssevol altres jocs que no hagen sigut autoritzats per la conselleria competent en matèria de joc. A més, aquesta regulació haurà de resultar coherent, en el seu moment, amb l'ordenació del joc a la CV que aprobe el Consell, segons preveu la Llei 1/2020, els criteris de la qual seran determinants per a establir un marc cohesionat de les activitats i modalitats de joc a desenvolupar en l'àmbit territorial d'aquesta."*

En aquest sentit, l'article 2, lletra f) últim paràgraf *"in fine"* de la llei entenem que sí que deroga l'article 33.2 del Reglament de màquines recreatives aprovat pel Decret 115/2006 de 28 de juliol i per tant sí que permet la compatibilitat entre màquines B i màquines validadores de SELAE en els establiments d'hostaleria pertanyents a la xarxa de punts de venda mixtos de SELAE, prèvia autorització de la conselleria competent en matèria de joc, conforme la disposició addicional primera de la Llei 13/2011 reguladora del joc estatal.

Respecte d'això, considerem que seria convenient un aclariment definitiu sobre aquesta qüestió per seguretat jurídica, ja que, malgrat el que indica en aquest informe, continua havent-hi dubtes que permetrien argumentar que l'article 33.2 de la referida norma reglamentària continua vigent, i pot contravindre el que es disposa en l'article 2 de la nova llei i conforme la disposició transitòria primera de la Llei 1/2020, en oposar-se a aquesta ha d'entendre's derogat.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

En conseqüència, reiterem la conveniència que es procedisca a l'aclariment definitiu sobre la compatibilitat entre màquines recreatives tipus B i les màquines validadores de SELAE, especialment sobre la necessària autorització administrativa prèvia de l'òrgan competent. Respecte d'això, es realitza la proposta de redacció següent:

"Tampoc requerirà aquesta autorització la instal·lació de locals de pública concurrència de terminals exclusivament de venda o expedició de jocs de loteries, per la Societat Estatal de Loteries i Apostes de l'Estat i per l'ONCE, sempre que no permeten l'obtenció de premi immediat. Queda prohibida la instal·lació de terminals per les entitats i en els locals establits en el paràgraf anterior quan permeten l'obtenció d'un premi immediat i/o la venda o expedició de bitllets, bitllets o qualsevol altre suport físic de modalitats diferents de les loteries fora dels seus establiments propis".

Subsidiàriament i atés que la no compatibilitat s'empara de contrari en la vigència de l'art. 33.2 del Decret 115/2006, es proposa derogar aquest precepte a través del Projecte de decret".

7- Per part d'Associació Espanyola de Fabricants de Màquines Recreatives i de Joc (ASESFAM) es fan les consideracions següents:

"A) Article 3. Sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc i d'obertura de nous locals específics d'apostes.

Aquest article es refereix a les autoritzacions d'instal·lació de nous establiments de joc i locals específics d'apostes, i no pot englobar-se dins de la moratòria de cinc anys (DT 10a) per a noves concessions de locals de joc la inclusió de la sol·licitud de noves inscripcions d'establiments d'hostaleria en el Registre d'Establiments Autoritzats per a la instal·lació de màquines -model normalitzat J01-. Aquest procediment administratiu regula la inscripció en el Registre d'Establiments Autoritzats per a noves altes de locals d'hostaleria pel que entenem que no els és aplicable la DT 10a de la nova Llei que estableix una moratòria de cinc anys per a nous establiments de joc.

L'article 3 del Projecte de decret es torna a referir, en concret, a establiments de joc i locals específics d'apostes i de l'informe i valoració de les nostres consideracions al tràmit de consulta prèvia tampoc queda clara la seua prohibició, ja que d'una banda s'estableix que no s'accepta i d'una altra reconeix que l'activitat d'hostaleria és accessòria: *"la qual cosa ni discuteix, ni té rellevància als efectes que ací es tracten, res ha recollit la Llei 1/2020 d'11 de juny ni en el seu preàmbul ni en el seu articulat que permet atendre l'aportació. Si alguna incertesa poguera cabre per l'amplitud de la redacció de la lletra f) de l'apartat 3 de l'art. 45 d'aquesta, quedaria immediatament buidada pel que es disposa en l'apartat 1 de l'art. 51, que amb el nom d'"altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc" recull expressament els establiments públics d'hostaleria i similars".*

Per tant, hem de reiterar que els establiments d'hostaleria no són establiments de joc, sinó que són locals habilitats per al joc, encara que es troben esmentats entre la relació d'establiments on es pot autoritzar la pràctica de jocs establida en l'article 45 Llei joc i regulats en l'article 51 com altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc. La inclusió dins d'aquesta relació enunciativa a efectes formals no implica en cap cas que hagen de ser considerats com a locals de joc. Es tracta d'establiments amb el seu epígraf corresponent de bars i cafeteries en els quals es desenvolupa una activitat accessòria amb un import limitat de preu de partida i premis moderats.

Respecte d'això, considerem que les lleis han d'interpretar-se sistemàticament i dins del seu context i antecedents legislatius, per això la DT 10ª diferencia entre establiments de joc i posteriorment en un apartat diferent les autoritzacions d'explotació en establiments d'hostaleria. De fet, malgrat un lleu increment dels establiments d'hostaleria, el parc de

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

màquines ha anat disminuint durant aquests últims exercicis.

El parc de màquines ja es troba planificat i contingentat en un nombre màxim que no es pot incrementar en continuar vigent amb la nova Llei el Decret 144/2022 de 10 d'octubre de no concessió de nous permisos d'explotació de màquines recreatives de tipus B en hostaleria per la qual cosa la limitació de nous locals d'hostaleria no té cap sentit, ja que no estava entre les premisses del procés legislatiu de la llei ni en cap de les esmenes perquè en cap cas suposa incrementar l'oferta de màquines en hostaleria sinó redistribuir-les des de magatzem (supressió suspensions temporals) o altres locals; es tracta d'un greuge comparatiu respecte dels nous locals d'hostaleria en un escenari de crisi post-Covid en què es preveu un tancament d'establiments d'hostaleria pròxim al 20% a final d'any.

Per això entenem que per a aclarir que la moratòria de cinc anys establida en la DT 10a no s'està referint a la inscripció de nous locals d'hostaleria en el Registre d'Establiments Autoritzats per a la instal·lació de màquines recreatives hauria de recollir-se expressament en un nou article o modificant la redacció d'aquest article, tal com s'indica en la proposta de redacció següent:

"Dins del termini al qual s'estenga el que recull el paràgraf primer de la DT 10a de la Llei 1/2020, no s'admetran sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc, ni sol·licituds de nous locals específics d'apostes. Queden exceptuades les inscripcions en el Registre d'Establiments Autoritzats de nous establiments públics d'hostaleria i semblants".

Subsidiàriament i en tot cas alternativament hauria de plantejar-se la seua exclusió de l'article 45.5 o fer una excepció expressa en la DT 10a a través del procés paral·lel i simultani de consulta prèvia i tramite d'al·legacions per a la modificació de la Llei 1/2020 que s'ha obert a través de l'avantprojecte de Llei de mesures fiscals de la GVA per a l'exercici 2021.

B) Article 7. Pròrroga de termini en extinció d'autoritzacions d'instal·lació de màquines per denúncia.

En relació amb l'ampliació del termini de denúncia establert en l'article 7.2 del projecte, continuem entenent que el coherent i congruent seria l'ampliació del termini de vigència de les autoritzacions d'instal·lació, juntament amb la possibilitat de denúncia per totes dues parts durant el termini de duració ampliat pel temps que han estat tancats tots els establiments d'hostaleria des del 14 de març fins al 31 de maig de 2020, data de represa dels terminis administratius l'1 de juny de 2020.

Al fil d'això, almenys s'hauria de prendre com a data de referència la de la sol·licitud en via administrativa de les autoritzacions d'instal·lació, no una data posterior en el temps entre el 14 de març i anterior al 16 de juny, data de l'entrada en vigor de la nova Llei 1/2020 d'11 de juny. Això respondria al regulat en la DT única primera quant al fet que la resolució de les sol·licituds presentades amb anterioritat s'ajustarà al que es disposa en la normativa vigent en el moment de la presentació de la corresponent sol·licitud. Per això entenem apropiat que s'afija un nou apartat tercer a aquest article amb la següent proposta de redacció:

"3. Igualment s'ampliarà la vigència de les autoritzacions d'instal·lació pel temps que hagen romàs tancats els establiments d'hostaleria des del RD 463/2020 de 14 de març pel qual es declarava l'Estat d'Alarma fins al 31 de maig de 2020 inclusivament".

Subsidiàriament, en el cas de no estimar-se aquesta petició, sol·licitem que se suprimisca aquest article 7 de l'articulat del projecte.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

C) Article 8.3. Procediment per a autoritzacions d'instal·lació i substitucions de joc.

Aquest article suposa que, quan es produïska una substitució d'una màquina per una altra, solament podrà estendre's exclusivament fins a la data de finalització de la vigència de l'autorització d'explotació a substituir, a diferència de la situació actual regulada en l'article 28 del Reglament de màquines recreatives aprovat per Decret 115/2006 i dels precedents administratius i actes propis de la Conselleria durant tots aquests anys. Això suposa anar contra la mateixa llei, ja que l'art. 34.2 c) de la nova llei ja estableix el termini de vigència de les autoritzacions d'explotació en cinc anys.

Per a reforçar les nostres tesis, s'aportarà, perquè està en elaboració, un dictamen jurídic, per a la seua valoració en la tramitació d'aquest Projecte de decret en el tràmit preceptiu del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana, perquè siga congruent amb el que es disposa en l'art. 27.5 del Decret 115/2006.

Ja que es podria donar la tessitura d'estar incomplint amb aquest decret, ja que disposaríem de més autoritzacions d'instal·lació que d'explotació, a més de generar-se una situació amb els titulars dels establiments d'hostaleria, d'incompliment dels contractes mercantils i compromisos subscrits amb aquells. Així com, dels perjudicis que podria suposar en deixar a les empreses operadores sense objecte mercantil que desenvolupar la seua activitat mercantil i incomplint l'article 21 A) del Decret 115/2006 de 28 de juliol que estableix com a objecte social únic i exclusiu la instal·lació i explotació de màquines recreatives en locals propis i aliens. Per això entenem que ha de modificar-se la redacció d'aquest art. 8.3 del Projecte de decret i establir un període de vigència de cinc anys per a l'autorització de substitució, així com la disposició transitòria 10a de la Llei 1/2020 respecte a la no concessió de noves autoritzacions d'explotació en hostaleria durant cinc anys, i establir l'excepció de permetre les substitucions de màquines -bescanvis fiscals- expressament, tal com estableix el Decret 144/2002 de 10 de setembre.

Si més no la vigència hauria d'estendre's fins que finalitze el període per a coordinar aquest Estudi d'impacte social i sobre la salut pública sobre màquines recreatives en locals d'hostaleria, tenint en compte criteris de salut pública, poblacionals, socioeconòmics i territorials.

En cas contrari això implicaria comprar una màquina nova amb la inversió empresarial que suposa i que no s'amortitzaria, ja que les substitucions es produeixen al final de la vida útil de la màquina a substituir. Un altre exemple seria que ni tan sols en els supòsits de robatori o avaria d'una màquina es permetria que la màquina nova tinguera la vigència legalment establida de cinc anys.

Aquesta circumstància suposarà dues conseqüències negatives per al sector de l'hostaleria valenciana: D'una banda, es pot derivar o ocasionar un clar perjudici per a les empreses de l'hostaleria valenciana, ja que l'autorització d'instal·lació està vinculada al titular de l'establiment d'hostaleria i va sempre lligada a l'existència d'una autorització d'explotació prèvia, conforme l'article 27.2 c) del Decret 115/2006, i no pot tindre més autoritzacions d'instal·lació que d'explotació segons l'apartat 5 del mateix precepte.

D'altra banda, cal recordar que el parc de màquines en hostaleria és de 20.530 màquines autoritzades en hostaleria, xifra que no pot augmentar des de l'any 2002 i que ha anat minorant-se, tant en el seu nombre com en la seua recaptació en els últims anys, prova d'això és que malgrat augmentar-se lleument el nombre d'establiments d'hostaleria inscrits, el nombre de màquines ha continuat descendant any a any (Font: Informes Anuals Joc GVA). A més, cal recalcar que el procediment d'alta-baixa o substitució es realitza, a través de Joc-er, amb un model normalitzat J00, que atorga un nou número d'autorització d'explotació a la màquina nova que substitueix la màquina anterior a substituir, per la qual cosa entenem fonamental que es reconsidere aquest aspecte, ja que en cas contrari suposaria una trava ja major a totes les existents per a l'exercici de la nostra activitat.

Fins i tot ens atreviríem a dir, amb tots els respectes, que és contradictori amb el que es disposa en la disposició transitòria única del mateix Projecte de decret que estableix en el seu

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

paràgraf primer apartat b) les substitucions o pròrrogues de les autoritzacions de les màquines de joc la data de venciment de les quals esdevinga amb posterioritat a l'entrada en vigor del present decret quedaran subjectes al que determina la Llei 1/2020, per la qual cosa seguint el mateix raonament jurídic, es realitza la proposta de redacció següent:

"La substitució de màquines recreatives i d'atzar s'ajustarà respecte de la màquina substituïdora al nou període de vigència de cinc anys establert per a les autoritzacions d'explotació en l'article 34.2 c) de la Llei 1/2020, de regulació del joc i prevenció de la ludopatia, fins que no es coordine durant aquest període l'estudi d'impacte social i salut pública de les màquines en establiments d'hostaleria que estableix la disposició transitòria desena de la Llei 1/2020".

Subsidiàriament entenem que el procedent seria suprimir aquest últim apartat tercer de l'article 8 del text del projecte.

D) **Nova qüestió a introduir.** Atés que res s'estableix expressament, entenem aconsellable resoldre definitivament en aquest projecte la compatibilitat entre màquines recreatives de tipus B i les màquines validadores de SELAE- subjectes a autorització de la Conselleria- en els establiments d'hostaleria pertanyents a la xarxa de punts de venda mixtos de SELAE.

En el tràmit de consulta prèvia d'aquest projecte, consta en l'informe i valoració de la Direcció General de Tributs i Joc realitzat durant l'elaboració del projecte, que l'al·legació presentada a aquest aspecte no va ser acceptada, *"ja que segons l'art. 33.2 del Decret 115/2006 que manté la seua vigència no resulta possible la compatibilitat de màquines amb qualssevol altres jocs que no hagen sigut autoritzats per la conselleria competent en matèria de joc. A més, aquesta regulació haurà de resultar coherent, en el seu moment, amb l'ordenació del joc a la CV que aprobe el Consell, segons preveu la Llei 1/2020, els criteris de la qual seran determinants per a establir un marc cohesionat de les activitats i modalitats de joc a desenvolupar en l'àmbit territorial d'aquesta."*

En aquest sentit, l'article 2, lletra f) últim paràgraf *"in fine"* de la llei entenem que sí que deroga l'article 33.2 del Reglament de màquines recreatives aprovat pel Decret 115/2006 de 28 de juliol i per tant sí que permet la compatibilitat entre màquines B i màquines validadores de SELAE en els establiments d'hostaleria pertanyents a la xarxa de punts de venda mixtos de SELAE, prèvia autorització de la conselleria competent en matèria de joc, conforme la disposició addicional primera de la Llei 13/2011 reguladora del joc estatal.

Respecte d'això, considerem que seria convenient un aclariment definitiu sobre aquesta qüestió per seguretat jurídica, ja que, malgrat el que indica en aquest informe, continua havent-hi dubtes que permetrien argumentar que l'article 33.2 de la referida norma reglamentària continua vigent, i pot contravindre el que es disposa en l'article 2 de la nova llei i conforme la disposició transitòria primera de la Llei 1/2020, en oposar-se a aquesta ha d'entendre's derogat.

En conseqüència, reiterem la conveniència que es procedisca a l'aclariment definitiu sobre la compatibilitat entre màquines recreatives tipus B i les màquines validadores de SELAE, especialment sobre la necessària autorització administrativa prèvia de l'òrgan competent.

Respecte d'això, es realitza la proposta de redacció següent:

"Tampoc requerirà aquesta autorització la instal·lació de locals de pública concurrència de terminals exclusivament de venda o expedició de jocs de loteries, per la Societat Estatal de Loteries i Apostes de l'Estat i per l'ONCE, sempre que no permeten l'obtenció de premi immediat. Queda prohibida la instal·lació de terminals per les entitats i en els locals establits en el paràgraf anterior quan permeten l'obtenció d'un premi immediat i/o la venda o expedició de bitllets, bitllets o

qualsevol altre suport físic de modalitats diferents de les loteries fora dels seus establiments propis”.

Subsidiàriament i atés que la no compatibilitat s'empara de contrari en la vigència de l'art. 33.2 del Decret 115/2006, es proposa derogar aquest precepte a través del Projecte de decret”.

8. Per part d'Associació d'Empresaris de Màquines Recreatives de la Comunitat Valenciana (ANDEMAR CV) es fan les consideracions següents:

“A) Article 3. Sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc i d'obertura de nous locals específics d'apostes.

Aquest article es refereix a les autoritzacions d'instal·lació de nous establiments de joc i locals específics d'apostes, i no pot englobar-se dins de la moratòria de cinc anys (DT 10a) per a noves concessions de locals de joc la inclusió de la sol·licitud de noves inscripcions d'establiments d'hostaleria en el Registre d'Establiments Autoritzats per a la instal·lació de màquines -model normalitzat J01-. Aquest procediment administratiu regula la inscripció en el Registre d'Establiments Autoritzats per a noves altes de locals d'hostaleria pel que entenem que no els és aplicable la DT 10a de la nova Llei que estableix una moratòria de cinc anys per a nous establiments de joc.

L'article 3 del Projecte de decret es torna a referir, en concret, a establiments de joc i locals específics d'apostes i de l'informe i valoració de les nostres consideracions al tràmit de consulta prèvia tampoc queda clara la seua prohibició, ja que d'una banda s'estableix que no s'accepta i d'una altra reconeix que l'activitat d'hostaleria és accessòria: *“la qual cosa ni discuteix, ni té rellevància als efectes que ací es tracten, res ha recollit la Llei 1/2020 d'11 de juny ni en el seu preàmbul ni en el seu articulat que permet atendre l'aportació. Si alguna incertesa poguera cabre per l'amplitud de la redacció de la lletra f) de l'apartat 3 de l'art. 45 d'aquesta, quedaria immediatament buidada pel que es disposa en l'apartat 1 de l'art. 51, que amb el nom d'“altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc” recull expressament els establiments públics d'hostaleria i similars”.*

Per tant, hem de reiterar que els establiments d'hostaleria no són establiments de joc, sinó que són locals habilitats per al joc, encara que es troben esmentats entre la relació d'establiments on es pot autoritzar la pràctica de jocs establida en l'article 45 Llei joc i regulats en l'article 51 com altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc. La inclusió dins d'aquesta relació enunciativa a efectes formals no implica en cap cas que hagen de ser considerats com a locals de joc. Es tracta d'establiments amb el seu epígraf corresponent de bars i cafeteries en els quals es desenvolupa una activitat accessòria amb un import limitat de preu de partida i premis moderats.

Respecte d'això, considerem que les lleis han d'interpretar-se sistemàticament i dins del seu context i antecedents legislatius, per això la DT 10ª diferencia entre establiments de joc i posteriorment en un apartat diferent les autoritzacions d'explotació en establiments d'hostaleria. De fet, malgrat un lleu increment dels establiments d'hostaleria, el parc de màquines ha anat disminuint durant aquests últims exercicis.

El parc de màquines ja es troba planificat i contingut en un nombre màxim que no es pot incrementar en continuar vigent amb la nova Llei el Decret 144/2022 de 10 d'octubre de no concessió de nous permisos d'explotació de màquines recreatives de tipus B en hostaleria per la qual cosa la limitació de nous locals d'hostaleria no té cap sentit, ja que no estava entre les premisses del procés legislatiu de la llei ni en cap de les esmenes perquè en cap cas suposa incrementar l'oferta de màquines en hostaleria sinó redistribuir-les des de magatzem (supressió suspensions temporals) o altres locals; es tracta d'un greuge comparatiu respecte dels nous locals d'hostaleria en un escenari de crisi post-Covid en què es preveu un tancament d'establiments d'hostaleria pròxim al 20% a final d'any.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

Per això entenem que per a aclarir que la moratòria de cinc anys establida en la DT 10a no s'està referint a la inscripció de nous locals d'hostaleria en el Registre d'Establiments Autoritzats per a la instal·lació de màquines recreatives hauria de recollir-se expressament en un nou article o modificant la redacció d'aquest article, tal com s'indica en la proposta de redacció següent:

"Dins del termini al qual s'estenga el que recull el paràgraf primer de la DT 10a de la Llei 1/2020, no s'admetran sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc, ni sol·licituds de nous locals específics d'apostes. Queden exceptuades les inscripcions en el Registre d'Establiments Autoritzats de nous establiments públics d'hostaleria i semblants".

Subsidiàriament i en tot cas alternativament hauria de plantejar-se la seua exclusió de l'article 45.5 o fer una excepció expressa en la DT 10a a través del procés paral·lel i simultani de consulta prèvia i tramite d'al·legacions per a la modificació de la Llei 1/2020 que s'ha obert a través de l'avantprojecte de Llei de mesures fiscals de la GVA per a l'exercici 2021.

B) Article 7. Pròrroga de termini en extinció d'autoritzacions d'instal·lació de màquines per denúncia.

En relació amb l'ampliació del termini de denúncia establert en l'article 7.2 del projecte, continuem entenent que el coherent i congruent seria l'ampliació del termini de vigència de les autoritzacions d'instal·lació, juntament amb la possibilitat de denúncia per totes dues parts durant el termini de duració ampliat pel temps que han estat tancats tots els establiments d'hostaleria des del 14 de març fins al 31 de maig de 2020, data de represa dels terminis administratius l'1 de juny de 2020.

Al fil d'això, almenys s'hauria de prendre com a data de referència la de la sol·licitud en via administrativa de les autoritzacions d'instal·lació, no una data posterior en el temps entre el 14 de març i anterior al 16 de juny, data de l'entrada en vigor de la nova Llei 1/2020 d'11 de juny. Això respondria al regulat en la DT única primera quant al fet que la resolució de les sol·licituds presentades amb anterioritat s'ajustarà al que es disposa en la normativa vigent en el moment de la presentació de la corresponent sol·licitud. Per això entenem apropiat que s'afija un nou apartat tercer a aquest article amb la següent proposta de redacció:

"3. Igualment s'ampliarà la vigència de les autoritzacions d'instal·lació pel temps que hagen romàs tancats els establiments d'hostaleria des del RD 463/2020 de 14 de març pel qual es declarava l'Estat d'Alarma fins al 31 de maig de 2020 inclusivament".

Subsidiàriament, en el cas de no estimar-se aquesta petició, sol·licitem que se suprimisca aquest article 7 de l'articulat del projecte.

C) Article 8.3. Procediment per a autoritzacions d'instal·lació i substitucions de joc.

Aquest article suposa que, quan es produïska una substitució d'una màquina per una altra, solament podrà estendre's exclusivament fins a la data de finalització de la vigència de l'autorització d'explotació a substituir, a diferència de la situació actual regulada en l'article 28 del Reglament de màquines recreatives aprovat per Decret 115/2006 i dels precedents administratius i actes propis de la Conselleria durant tots aquests anys. Això suposa anar contra la mateixa llei, ja que l'art. 34.2 c) de la nova llei ja estableix el termini de vigència de les autoritzacions d'explotació en cinc anys.

Per a reforçar les nostres tesis, s'aportarà, perquè està en elaboració, un dictamen jurídic, per a la seua valoració en la tramitació d'aquest Projecte de decret en el tràmit preceptiu del

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana, perquè siga congruent amb el que es disposa en l'art. 27.5 del Decret 115/2006.

Ja que es podria donar la tessitura d'estar incomplint amb aquest decret, ja que disposaríem de més autoritzacions d'instal·lació que d'explotació, a més de generar-se una situació amb els titulars dels establiments d'hostaleria, d'incompliment dels contractes mercantils i compromisos subscrits amb aquells. Així com, dels perjudicis que podria suposar en deixar a les empreses operadores sense objecte mercantil que desenvolupar la seua activitat mercantil i incomplint l'article 21 A) del Decret 115/2006 de 28 de juliol que estableix com a objecte social únic i exclusiu la instal·lació i explotació de màquines recreatives en locals propis i aliens. Per això entenem que ha de modificar-se la redacció d'aquest art. 8.3 del Projecte de decret i establir un període de vigència de cinc anys per a l'autorització de substitució, així com la disposició transitòria 10a de la Llei 1/2020 respecte a la no concessió de noves autoritzacions d'explotació en hostaleria durant cinc anys, i establir l'excepció de permetre les substitucions de màquines -bescanvis fiscals- expressament, tal com estableix el Decret 144/2002.

Si més no la vigència hauria d'estendre's fins que finalitze el període per a coordinar aquest Estudi d'impacte social i sobre la salut pública sobre màquines recreatives en locals d'hostaleria, tenint en compte criteris de salut pública, poblacionals, socioeconòmics i territorials.

En cas contrari això implicaria comprar una màquina nova amb la inversió empresarial que suposa i que no s'amortitzaria, ja que les substitucions es produeixen al final de la vida útil de la màquina a substituir. Un altre exemple seria que ni tan sols en els supòsits de robatori o avaria d'una màquina es permetria que la màquina nova tinguera la vigència legalment establida de cinc anys.

Aquesta circumstància suposarà dues conseqüències negatives per al sector de l'hostaleria valenciana: D'una banda, es pot derivar o ocasionar un clar perjudici per a les empreses de l'hostaleria valenciana, ja que l'autorització d'instal·lació està vinculada al titular de l'establiment d'hostaleria i va sempre lligada a l'existència d'una autorització d'explotació prèvia, conforme l'article 27.2 c) del Decret 115/2006, i no pot tindre més autoritzacions d'instal·lació que d'explotació segons l'apartat 5 del mateix precepte.

D'altra banda, cal recordar que el parc de màquines en hostaleria és de 20.530 màquines autoritzades en hostaleria, xifra que no pot augmentar des de l'any 2002 i que ha anat minorant-se, tant en el seu nombre com en la seua recaptació en els últims anys, prova d'això és que malgrat augmentar-se lleument el nombre d'establiments d'hostaleria inscrits, el nombre de màquines ha continuat descendant any a any (Font: Informes Anuals Joc GVA). A més, cal recalcar que el procediment d'alta-baixa o substitució es realitza, a través de Joc-er, amb un model normalitzat J00, que atorga un nou número d'autorització d'explotació a la màquina nova que substitueix la màquina anterior a substituir, per la qual cosa entenem fonamental que es reconsidere aquest aspecte, ja que en cas contrari suposaria una trava ja major a totes les existents per a l'exercici de la nostra activitat.

Fins i tot ens atreviríem a dir, amb tots els respectes, que és contradictori amb el que es disposa en la disposició transitòria única del mateix Projecte de decret que estableix en el seu paràgraf primer apartat b) les substitucions o pròrrogues de les autoritzacions de les màquines de joc la data de venciment de les quals esdevinga amb posterioritat a l'entrada en vigor del present decret quedaran subjectes al que determina la Llei 1/2020, per la qual cosa seguint el mateix raonament jurídic, es realitza la proposta de redacció següent:

“La substitució de màquines recreatives i d'atzar s'ajustarà respecte de la màquina substituïdora al nou període de vigència de cinc anys establert per a les autoritzacions d'explotació en l'article 34.2 c) de la Llei 1/2020, de regulació del joc i prevenció de la ludopatia, fins que no es coordine durant aquest període l'estudi d'impacte social i salut pública de les màquines en establiments d'hostaleria que estableix la disposició transitòria desena de la Llei 1/2020”.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

Subsidiàriament entenem que el procedent seria suprimir aquest últim apartat tercer de l'article 8 del text del projecte.

D) **Nova qüestió a introduir.** Atés que res s'estableix expressament, entenem aconsellable resoldre definitivament en aquest projecte la compatibilitat entre màquines recreatives de tipus B i les màquines validadores de SELAE- subjectes a autorització de la Conselleria- en els establiments d'hostaleria pertanyents a la xarxa de punts de venda mixtos de SELAE.

En el tràmit de consulta prèvia d'aquest projecte, consta en l'informe i valoració de la Direcció General de Tributs i Joc realitzat durant l'elaboració del projecte, que l'al·legació presentada a aquest aspecte no va ser acceptada, *"ja que segons l'art. 33.2 del Decret 115/2006 que manté la seua vigència no resulta possible la compatibilitat de màquines amb qualssevol altres jocs que no hagen sigut autoritzats per la conselleria competent en matèria de joc. A més, aquesta regulació haurà de resultar coherent, en el seu moment, amb l'ordenació del joc a la CV que aprobe el Consell, segons preveu la Llei 1/2020, els criteris de la qual seran determinants per a establir un marc cohesionat de les activitats i modalitats de joc a desenvolupar en l'àmbit territorial d'aquesta."*

En aquest sentit, l'article 2, lletra f) últim paràgraf *"in fine"* de la llei entenem que sí que deroga l'article 33.2 del Reglament de màquines recreatives aprovat pel Decret 115/2006 de 28 de juliol i per tant sí que permet la compatibilitat entre màquines B i màquines validadores de SELAE en els establiments d'hostaleria pertanyents a la xarxa de punts de venda mixtos de SELAE, prèvia autorització de la conselleria competent en matèria de joc, conforme la disposició addicional primera de la Llei 13/2011 reguladora del joc estatal.

Respecte d'això, considerem que seria convenient un aclariment definitiu sobre aquesta qüestió per seguretat jurídica, ja que, malgrat el que indica en aquest informe, continua havent-hi dubtes que permetrien argumentar que l'article 33.2 de la referida norma reglamentària continua vigent, i pot contravindre el que es disposa en l'article 2 de la nova llei i conforme la disposició transitòria primera de la Llei 1/2020, en oposar-se a aquesta ha d'entendre's derogat.

En conseqüència, reiterem la conveniència que es procedisca a l'aclariment definitiu sobre la compatibilitat entre màquines recreatives tipus B i les màquines validadores de SELAE, especialment sobre la necessària autorització administrativa prèvia de l'òrgan competent.

Respecte d'això, es realitza la proposta de redacció següent:

"Tampoc requerirà aquesta autorització la instal·lació de locals de pública concurrència de terminals exclusivament de venda o expedició de jocs de loteries, per la Societat Estatal de Loteries i Apostes de l'Estat i per l'ONCE, sempre que no permeten l'obtenció de premi immediat. Queda prohibida la instal·lació de terminals per les entitats i en els locals establits en el paràgraf anterior quan permeten l'obtenció d'un premi immediat i/o la venda o expedició de bitllets, bitllets o qualsevol altre suport físic de modalitats diferents de les loteries fora dels seus establiments propis"

Subsidiàriament i atés que la no compatibilitat s'empara de contrari en la vigència de l'art. 33.2 del Decret 115/2006, es proposa derogar aquest precepte a través del Projecte de decret".

9. Per part de la **CEV** es presenten les al·legacions següents:

"A) Article 3. Sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc i d'obertura de nous locals específics d'apostes.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

Aquest article es refereix a les autoritzacions d'instal·lació de nous establiments de joc i locals específics d'apostes, i no pot englobar-se dins de la moratòria de cinc anys (DT 10a) per a noves concessions de locals de joc la inclusió de la sol·licitud de noves inscripcions d'establiments d'hostaleria en el Registre d'Establiments Autoritzats per a la instal·lació de màquines -model normalitzat J01-. Aquest procediment administratiu regula la inscripció en el Registre d'Establiments Autoritzats per a noves altes de locals d'hostaleria pel que entenem que no els és aplicable la DT 10a de la nova Llei que estableix una moratòria de cinc anys per a nous establiments de joc.

L'article 3 del Projecte de decret es torna a referir, en concret, a establiments de joc i locals específics d'apostes i de l'informe i valoració de les nostres consideracions al tràmit de consulta prèvia tampoc queda clara la seua prohibició, ja que d'una banda s'estableix que no s'accepta i d'una altra reconeix que l'activitat d'hostaleria és accessòria: *"la qual cosa ni discuteix, ni té rellevància als efectes que ací es tracten, res ha recollit la Llei 1/2020 d'11 de juny ni en el seu preàmbul ni en el seu articulat que permet atendre l'aportació. Si alguna incertesa poguera cabre per l'amplitud de la redacció de la lletra f) de l'apartat 3 de l'art. 45 d'aquesta, quedaria immediatament buidada pel que es disposa en l'apartat 1 de l'art. 51, que amb el nom d'"altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc" recull expressament els establiments públics d'hostaleria i similars"*.

Per tant, hem de reiterar que els establiments d'hostaleria no són establiments de joc, sinó que són locals habilitats per al joc, encara que es troben esmentats entre la relació d'establiments on es pot autoritzar la pràctica de jocs establida en l'article 45 Llei joc i regulats en l'article 51 com altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc. La inclusió dins d'aquesta relació enunciativa a efectes formals no implica en cap cas que hagen de ser considerats com a locals de joc. Es tracta d'establiments amb el seu epígraf corresponent de bars i cafeteries en els quals es desenvolupa una activitat accessòria amb un import limitat de preu de partida i premis moderats.

Respecte d'això, considerem que les lleis han d'interpretar-se sistemàticament i dins del seu context i antecedents legislatius, per això la DT 10ª diferencia entre establiments de joc i posteriorment en un apartat diferent les autoritzacions d'explotació en establiments d'hostaleria. De fet, malgrat un lleu increment dels establiments d'hostaleria, el parc de màquines ha anat disminuint durant aquests últims exercicis.

El parc de màquines ja es troba planificat i contingentat en un nombre màxim que no es pot incrementar en continuar vigent amb la nova Llei el Decret 144/2022 de 10 d'octubre de no concessió de nous permisos d'explotació de màquines recreatives de tipus B en hostaleria per la qual cosa la limitació de nous locals d'hostaleria no té cap sentit, ja que no estava entre les premisses del procés legislatiu de la Llei ni en cap de les esmenes perquè en cap cas suposa incrementar l'oferta de màquines en hostaleria sinó redistribuir-les des de magatzem (supressió suspensions temporals) o altres locals; es tracta d'un greuge comparatiu respecte dels nous locals d'hostaleria en un escenari de crisi post-Covid en què es preveu un tancament d'establiments d'hostaleria pròxim al 20% a final d'any.

Per això entenem que per a aclarir que la moratòria de cinc anys establida en la DT 10a no s'està referint a la inscripció de nous locals d'hostaleria en el Registre d'Establiments Autoritzats per a la instal·lació de màquines recreatives hauria de recollir-se expressament en un nou article o modificant la redacció d'aquest article, tal com s'indica en la proposta de redacció següent:

"Dins del termini al qual s'estenga el que recull el paràgraf primer de la DT 10a de la Llei 1/2020, no s'admetran sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc, ni sol·licituds de nous locals específics d'apostes. Queden exceptuades les inscripcions en el Registre d'Establiments Autoritzats de nous establiments públics d'hostaleria i semblants".

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

Subsidiàriament i en tot cas alternativament hauria de plantejar-se la seua exclusió de l'article 45.5 o fer una excepció expressa en la DT 10a a través del procés paral·lel i simultani de consulta prèvia i tramite d'al·legacions per a la modificació de la Llei 1/2020 que s'ha obert a través de l'avantprojecte de Llei de mesures fiscals de la GVA per a l'exercici 2021.

B) Article 7. Pròrroga de termini en extinció d'autoritzacions d'instal·lació de màquines per denúncia.

En relació amb l'ampliació del termini de denúncia establert en l'article 7.2 del projecte, continuem entenent que el coherent i congruent seria l'ampliació del termini de vigència de les autoritzacions d'instal·lació, juntament amb la possibilitat de denúncia per totes dues parts durant el termini de duració ampliat pel temps que han estat tancats tots els establiments d'hostaleria des del 14 de març fins al 31 de maig de 2020, data de represa dels terminis administratius l'1 de juny de 2020.

Al fil d'això, almenys s'hauria de prendre com a data de referència la de la sol·licitud en via administrativa de les autoritzacions d'instal·lació, no una data posterior en el temps entre el 14 de març i anterior al 16 de juny, data de l'entrada en vigor de la nova Llei 1/2020 d'11 de juny. Això respondria al regulat en la DT única primera quant al fet que la resolució de les sol·licituds presentades amb anterioritat s'ajustarà al que es disposa en la normativa vigent en el moment de la presentació de la corresponent sol·licitud. Per això entenem apropiat que s'afija un nou apartat tercer a aquest article amb la següent proposta de redacció:

"3. Igualment s'ampliarà la vigència de les autoritzacions d'instal·lació pel temps que hagen romàs tancats els establiments d'hostaleria des del RD 463/2020 de 14 de març pel qual es declarava l'Estat d'Alarma fins al 31 de maig de 2020 inclusivament".

Subsidiàriament, en el cas de no estimar-se aquesta petició, sol·licitem que se suprimisca aquest article 7 de l'articulat del projecte.

C) Article 8.3. Procediment per a autoritzacions d'instal·lació i substitucions de joc.

Aquest article suposa que, quan es produïska una substitució d'una màquina per una altra, solament podrà estendre's exclusivament fins a la data de finalització de la vigència de l'autorització d'explotació a substituir, a diferència de la situació actual regulada en l'article 28 del Reglament de màquines recreatives aprovat per Decret 115/2006 i dels precedents administratius i actes propis de la Conselleria durant tots aquests anys. Això suposa anar contra la mateixa llei, ja que l'art. 34.2 c) de la nova llei ja estableix el termini de vigència de les autoritzacions d'explotació en cinc anys.

Per a reforçar les nostres tesis, s'aportarà, perquè està en elaboració, un dictamen jurídic, per a la seua valoració en la tramitació d'aquest Projecte de decret en el tràmit preceptiu del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana, perquè siga congruent amb el que es disposa en l'art. 27.5 del Decret 115/2006.

Ja que es podria donar la tessitura d'estar incomplint amb aquest decret, ja que disposaríem de més autoritzacions d'instal·lació que d'explotació, a més de generar-se una situació amb els titulars dels establiments d'hostaleria, d'incompliment dels contractes mercantils i compromisos subscrits amb aquells. Així com, dels perjudicis que podria suposar en deixar a les empreses operadores sense objecte mercantil que desenvolupar la seua activitat mercantil i incomplint l'article 21 A) del Decret 115/2006 de 28 de juliol que estableix com a objecte social únic i exclusiu la instal·lació i explotació de màquines recreatives en locals propis i aliens. Per això entenem que ha de modificar-se la redacció d'aquest art. 8.3 del Projecte de decret i establir un període de vigència de cinc anys per a l'autorització de substitució, així com la disposició transitòria 10a de la Llei 1/2020 respecte a la no concessió de noves autoritzacions

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

d'explotació en hostaleria durant cinc anys, i establir l'excepció de permetre les substitucions de màquines -bescanvis fiscals- expressament, tal com estableix el Decret 144/2002 de 10 de setembre.

Si més no la vigència hauria d'estendre's fins que finalitze el període per a coordinar aquest Estudi d'impacte social i sobre la salut pública sobre màquines recreatives en locals d'hostaleria, tenint en compte criteris de salut pública, poblacionals, socioeconòmics i territorials.

En cas contrari això implicaria comprar una màquina nova amb la inversió empresarial que suposa i que no s'amortitzaria, ja que les substitucions es produeixen al final de la vida útil de la màquina a substituir. Un altre exemple seria que ni tan sols en els supòsits de robatori o avaria d'una màquina es permetria que la màquina nova tinguera la vigència legalment establida de cinc anys.

Aquesta circumstància suposarà dues conseqüències negatives per al sector de l'hostaleria valenciana: D'una banda, es pot derivar o ocasionar un clar perjudici per a les empreses de l'hostaleria valenciana, ja que l'autorització d'instal·lació està vinculada al titular de l'establiment d'hostaleria i va sempre lligada a l'existència d'una autorització d'explotació prèvia, conforme l'article 27.2 c) del Decret 115/2006, i no pot tindre més autoritzacions d'instal·lació que d'explotació segons l'apartat 5 del mateix precepte.

D'altra banda, cal recordar que el parc de màquines en hostaleria és de 20.530 màquines autoritzades en hostaleria, xifra que no pot augmentar des de l'any 2002 i que ha anat minorant-se, tant en el seu nombre com en la seua recaptació en els últims anys, prova d'això és que malgrat augmentar-se lleument el nombre d'establiments d'hostaleria inscrits, el nombre de màquines ha continuat descendant any a any (Font: Informes Anuals Joc GVA). A més, cal recalcar que el procediment d'alta-baixa o substitució es realitza, a través de Joc-er, amb un model normalitzat J00, que atorga un nou número d'autorització d'explotació a la màquina nova que substitueix la màquina anterior a substituir, per la qual cosa entenem fonamental que es reconsidere aquest aspecte, ja que en cas contrari suposaria una trava ja major a totes les existents per a l'exercici de la nostra activitat.

Fins i tot ens atreviríem a dir, amb tots els respectes, que és contradictori amb el que es disposa en la disposició transitòria única del mateix Projecte de decret que estableix en el seu paràgraf primer apartat b) les substitucions o pròrrogues de les autoritzacions de les màquines de joc la data de venciment de les quals esdevinga amb posterioritat a l'entrada en vigor del present decret quedaran subjectes al que determina la Llei 1/2020, per la qual cosa seguint el mateix raonament jurídic, es realitza la proposta de redacció següent:

“La substitució de màquines recreatives i d'atzar s'ajustarà respecte de la màquina substituïdora al nou període de vigència de cinc anys establert per a les autoritzacions d'explotació en l'article 34.2 c) de la Llei 1/2020, de regulació del joc i prevenció de la ludopatia, fins que no es coordine durant aquest període l'estudi d'impacte social i salut pública de les màquines en establiments d'hostaleria que estableix la disposició transitòria desena de la Llei 1/2020”.

Subsidiàriament entenem que el procedent seria suprimir aquest últim apartat tercer de l'article 8 del text del projecte.

D) Nova qüestió a introduir. Atés que res s'estableix expressament, entenem aconsellable resoldre definitivament en aquest projecte la compatibilitat entre màquines recreatives de tipus B i les màquines validadores de SELAE- subjectes a autorització de la Conselleria- en els establiments d'hostaleria pertanyents a la xarxa de punts de venda mixtos de SELAE.

En el tràmit de consulta prèvia d'aquest projecte, consta en l'informe i valoració de la Direcció General de Tributs i Joc realitzat durant l'elaboració del projecte, que l'al·legació presentada a

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

aquest aspecte no va ser acceptada, "ja que segons l'art. 33.2 del Decret 115/2006 que manté la seua vigència no resulta possible la compatibilitat de màquines amb qualssevol altres jocs que no hagen sigut autoritzats per la conselleria competent en matèria de joc. A més, aquesta regulació haurà de resultar coherent, en el seu moment, amb l'ordenació del joc a la CV que aprobe el Consell, segons preveu la Llei 1/2020, els criteris de la qual seran determinants per a establir un marc cohesionat de les activitats i modalitats de joc a desenvolupar en l'àmbit territorial d'aquesta."

En aquest sentit, l'article 2, lletra f) últim paràgraf "in fine" de la llei entenem que sí que deroga l'article 33.2 del Reglament de màquines recreatives aprovat pel Decret 115/2006 de 28 de juliol i per tant sí que permet la compatibilitat entre màquines B i màquines validadores de SELAE en els establiments d'hostaleria pertanyents a la xarxa de punts de venda mixtos de SELAE, prèvia autorització de la conselleria competent en matèria de joc, conforme la disposició addicional primera de la Llei 13/2011 reguladora del joc estatal.

Respecte d'això, considerem que seria convenient un aclariment definitiu sobre aquesta qüestió per seguretat jurídica, ja que, malgrat el que indica en aquest informe, continua havent-hi dubtes que permetrien argumentar que l'article 33.2 de la referida norma reglamentària continua vigent, i pot contravindre el que es disposa en l'article 2 de la nova llei i conforme la disposició transitòria primera de la Llei 1/2020, en oposar-se a aquesta ha d'entendre's derogat.

En conseqüència, reiterem la conveniència que es procedisca a l'aclariment definitiu sobre la compatibilitat entre màquines recreatives tipus B i les màquines validadores de SELAE, especialment sobre la necessària autorització administrativa prèvia de l'òrgan competent.

Respecte d'això, es realitza la proposta de redacció següent:

"Tampoc requerirà aquesta autorització la instal·lació de locals de pública concurrència de terminals exclusivament de venda o expedició de jocs de loteries, per la Societat Estatal de Loteries i Apostes de l'Estat i per l'ONCE, sempre que no permeten l'obtenció de premi immediat. Queda prohibida la instal·lació de terminals per les entitats i en els locals establits en el paràgraf anterior quan permeten l'obtenció d'un premi immediat i/o la venda o expedició de bitllets, bitllets o qualsevol altre suport físic de modalitats diferents de les loteries fora dels seus establiments propis".

Subsidiàriament i atés que la no compatibilitat s'empara de contrari en la vigència de l'art. 33.2 del Decret 115/2006, es proposa derogar aquest precepte a través del Projecte de decret".

10. La mercantil **CODERE APOSTES VALÈNCIA, SAU I OPERIBERICA S.A.O.** presenten les següents al·legacions:

"A) Article 3. Sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc i d'obertura de nous locals específics d'apostes.

Considerem, respecte a aquest article, que aquesta moratòria de 5 anys el que implica és la impossibilitat d'obrir nous locals d'hostaleria amb màquines que ja disposen d'autorització el que suposa un minvant en drets ja adquirits.

Aquesta DT de la nova Llei de joc estableix que durant un període màxim de 5 anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'estableix la suspensió de noves autoritzacions d'establiments de joc, així com de noves autoritzacions d'explotació de màquines de tipus B o recreatives amb premi, destinades a ser instal·lades en locals d'hostaleria o similars.

Quan es fa esment a establiments de joc s'està referint a salons de joc i locals d'apostes, però no a establiments o locals d'hostaleria, la qual cosa ha de ser interpretat com que durant 5 anys no s'expediran noves autoritzacions d'explotació per a màquines que s'instal·len en locals

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

d'hostaleria, la qual cosa no obsta perquè siguen expedides noves altes i/o noves autoritzacions d'instal·lació per a màquines que s'instal·len en locals d'hostaleria, sempre que la màquina a instal·lar ja dispose d'una autorització d'explotació. Per tant, proposem com a redacció la següent:

"Dins del termini al qual s'estenga el que recull el paràgraf primer de la DT 10a de la Llei 1/2020, no s'admetran sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc, ni sol·licituds de nous locals específics d'apostes. Queden exceptuades les inscripcions en el Registre d'Establiments Autoritzats de nous establiments públics d'hostaleria i semblants".

Subsidiàriament, i en tot cas alternativament, hauria de plantejar-se la seua exclusió de l'art. 45.5 o fer una **excepció expressa** en la DT 10a a través del procés paral·lel i simultani de consulta prèvia i tràmit d'al·legacions per a la **modificació de la Llei 1/2020** que s'ha obert a través de l'avantprojecte de Llei de mesures fiscals de la GVA per a l'exercici 2021.

B) Article 8. Procediment per a autoritzacions d'instal·lació i substitucions de joc.

L'article 8 en el seu paràgraf tercer estableix el procediment per a autoritzacions d'instal·lació i substitució de màquines de joc i més concretament "la substitució, siga quina siga la causa a la qual obeïsca, de màquines recreatives i d'atzar no podrà comportar, en cap cas, increment del termini pel qual es va concedir l'autorització d'explotació de la màquina a substituir. La nova autorització d'explotació de la màquina substituïdora tan sols podrà estendre's exclusivament fins a la data de finalització de la vigència de l'autorització d'explotació de la màquina substituïda.

En relació a aquest paràgraf referent als bescanvis, anteriorment, quan se'n feia un se substituïa l'autorització d'explotació per una nova, i aquesta nova autorització d'explotació tenia un nou venciment de 10 anys, això és, no s'acollia al venciment de la màquina substituïda.

Ara el pretés segons la norma és si acollir aquest venciment i quan es realitze un bescanvi la nova autorització tinga el mateix venciment que tenia la màquina substituïda.

Aquest article suposa una total incertesa i inseguretat jurídica, ja que quan les autoritzacions d'explotació vencen la Llei de joc no diu res sobre aquest tema ni es regula el supòsit simplement diu que tindran una vigència de 5 anys, però sense revelar si es renovaran o no al venciment, la qual cosa suposa una total inseguretat jurídica per a les empreses operadores.

Per tant, proposem com a redacció la següent:

"La substitució de màquines recreatives i d'atzar s'ajustarà respecte de la màquina substituïdora al nou període de vigència de cinc anys establert per a les autoritzacions d'explotació en l'art. 34.2 c) de la Llei 1/2020, de regulació del joc i prevenció de la ludopatia, fins que no es coordine durant aquest període l'estudi d'impacte social i salut pública de les màquines en establiments d'hostaleria que estableix la disposició transitòria desena de la Llei 1/2020".

Subsidiàriament entenem que el procedent seria suprimir aquest últim apartat tercer de l'article 8 del text del projecte.

C) Article 13. Informació comercial en l'exterior dels establiments de joc.

Respecte a aquest article, que estableix la prohibició de col·locar en les façanes exteriors qualsevol suport publicitari, amb imatges o sense, instem que s'admeta que l'empresa

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

operadora puga instal·lar com a màxim una superfície del 50% destinada a espai publicitari però sempre per als jocs autoritzats per a cada tipologia d'establiments de joc a més de la marca o nom comercial i quant al termini d'adaptació dels rètols i altra cartelleria que aquest s'amplie a 6 mesos.

L'art. 2 f) de la Llei 1/2020 estableix expressament: *"No obstant això, en els termes, condicions i requisits establits en aquesta llei i en les seues disposicions reglamentàries de desplegament, l'obertura de locals presencials oberts al públic i la instal·lació d'equips en tots els locals de pública concurrència que permeten la participació en jocs a través de canals electrònics, informàtics, telemàtics i interactius autoritzats per l'Administració de l'Estat exigirà en tot cas autorització administrativa prèvia de l'òrgan competent.*

No resulta exigible l'autorització esmentada per a l'obertura de locals i per a la instal·lació de terminals que permeten la participació en els jocs de loteries de la reserva, conforme al que es preveu en la disposició addicional primera de la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc".

Per tant, proposem com a redacció la següent:

"Tampoc requerirà aquesta autorització la instal·lació de locals de pública concurrència de terminals exclusivament de venda o expedició de jocs de loteries, per la Societat Estatal de Loteries i Apostes de l'Estat i per l'ONCE, sempre que no permeten l'obtenció de premi immediat. Queda prohibida la instal·lació de terminals per les entitats i en els locals establits en el paràgraf anterior quan permeten l'obtenció d'un premi immediat i/o la venda o expedició de bitllets, butlletes o qualsevol altre suport físic de modalitats diferents de les loteries fora dels seus establiments propis".

Subsidiàriament i atés que la no compatibilitat s'empara de contrari en la vigència de l'art. 33.2 del Decret 115/2006, es proposa derogar aquest precepte a través del Projecte de decret.

D) Disposició transitòria única. Procediments iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 1/2020 d'11 de juny de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia.

En relació al paràgraf 1 lletra a) entenem que el que s'ha pretés és que quan vença una autorització d'instal·lació de màquina B, quede extingida automàticament l'autorització d'apostes, encara que l'autorització de màquina B es renove.

Manca de tot sentit, ja que l'article 38 del Reglament d'apostes diu expressament que la duració de l'autorització d'instal·lació de la màquina d'apostes serà la mateixa que la duració de l'autorització d'instal·lació de la màquina B, i que només s'extingirà l'autorització d'apostes quan finalitze la vigència de l'autorització de la màquina B, per la qual cosa si l'autorització d'instal·lació de la màquina B es renova, haurà de renovar-se també la d'apostes, i per tant perquè puga ser aplicat el que diu el paràgraf a) haurà de ser derogat el Reglament d'apostes, i/o en el seu cas, dictat un nou que desafecte totes dues autoritzacions.

En relació amb el paràgraf lletra b) que estableix en relació a les substitucions o pròrroques de les autoritzacions de màquines de joc la data de venciment de les quals esdevinga amb posterioritat a l'entrada en vigor del present decret quedaran subjectes al determinat en la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana.

Aquest article parla d'autoritzacions en general, sense distingir si són d'instal·lació o d'explotació.

No obstant això, entenem que l'al·lusió a "substitucions" només pot fer referència a les autoritzacions d'explotació (article 28 del reglament de màquines recreatives i d'atzar), i l'al·lusió a "pròrroga" només pot fer al·lusió a autoritzacions d'instal·lació.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

És per això que interpretem que aquest article el que vol dir és que tots els bescanvis de les autoritzacions d'explotació, i totes les sol·licituds de pròrroques de les autoritzacions d'instal·lació, que s'hagen presentat amb anterioritat a la llei, es regiran pel que es disposa en la nova, això és, que el termini d'aquestes serà de CINC ANYS i no de DEU com regulava l'antiga llei.

Aquest article suposa una total incertesa i inseguretat jurídica, ja que quan les autoritzacions d'explotació vencen la Llei de joc no diu res sobre aquest tema ni es regula el supòsit simplement diu que tindran una vigència de 5 anys, però sense revelar si es renovaran o no al venciment, la qual cosa suposa una total inseguretat jurídica per a les empreses operadores”.

11. Les tres associacions empresarials del bingo de la Comunitat Valenciana, **EJUVA, ALEBIN i GREBIN**, presenten les consideracions següents:

“A) Article 8. Procediment per a autoritzacions d'instal·lació i substitució de màquines de joc.

Encara que llegit en el seu conjunt aquest article en relació amb el preàmbul del Decret, se sobreentén que aquest procediment ve referit exclusivament als establiments referits en el paràgraf primer de la disposició transitòria desena de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, és a dir, “locals d'hostaleria i similars”, encara que, no obstant això, proposem que per a una major claredat i seguretat jurídica en l'encapçalament d'aquest article es diga:

“ARTICLE. 8. Procediment per a autoritzacions d'instal·lació i substitució de màquines de joc en els establiments referits en el paràgraf primer de la disposició transitòria desena de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana.”

B) Ampliació/modificació a introduir en l'article 37 de la llei: proposta que en l'apartat 1 d'aquest article 37, a través del decret de desplegament de la llei, s'incloga la possibilitat que en determinades partides de bingo presencials puguen participar-hi també, simultàniament, jugadors a través de mitjans electrònics, informàtics, telemàtics i interactius.

Es pretén amb aquesta proposta que s'incloga la possibilitat de compatibilitzar la participació en una mateixa partida de bingo, bé en la modalitat tradicional o en la d'electrònic, realitzada en sales de la Comunitat Valenciana, de jugadors que estiguen presents a la sala i d'uns altres que participen a través d'aquests altres canals electrònics, informàtics, telemàtics i interactius. Aquesta forma de joc mixta ja es practica en alguns països i està totalment contrastada tecnològicament en tots els seus aspectes, als efectes dels quals es proposa fer-ne una demostració a la Direcció de Tributs i Joc perquè pugua conèixer-la en profunditat.

C) Anunci de consulta prèvia sobre la modificació de la llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i prevenció de la ludopatia en la Comunitat Valenciana.

Respecte al contingut d'aquest Anunci, únicament volem significar que, amb independència de la inclusió en el decret de la previsió de compatibilitzar la participació presencial de jugadors en partides de bingo tradicional i/o electrònic realitzades en sales de bingo de la Comunitat Valenciana, amb la participació de jugadors a través d'aquests canals electrònics, informàtics, telemàtics i interactius segons s'ha fet referència en l'al·legació anterior, si es considerara per la Direcció General de Tributs i Joc, que també haguera d'incloure's això en el text de la llei

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

indicada, es proposa que en aquest cas es dispose el que siga procedent perquè s'incloga, en el tràmit de modificació d'aquesta, previst en aquest anunci".

12. La mercantil **Salones Comatel** presenta les al·legacions següents:

A) "Com a qüestió prèvia aquesta part vol manifestar, que considera que la major part de l'articulat d'aquest projecte estaria viciat de nul·litat de ple dret, en virtut de l'aplicació de l'article 47.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, com tractarem de demostrar en el moment processal oportú en seu judicial.

I això és així perquè, tal com s'estableix en el referit article 47.2, resulten nul·les de ple dret les disposicions administratives que vulnereu la Constitució, així com les que establisquen la retroactivitat de disposicions restrictives de drets individuals.

Doncs bé, en tindre el seu origen i dictar-se, el Projecte de decret ací al·legat, en la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, quedaria viciat de nul·litat de ple dret, la major part del seu articulat.

I això seria així, atés que, segons el nostre criteri, la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana referida, és al seu torn en gran part del seu articulat inconstitucional en conculcar, entre altres els principis constitucionals de seguretat jurídica i confiança legítima, igualtat davant la llei, interdicció de l'arbitrarietat i llibertat d'empresa. La Llei 1/2020, també estaria conculcant normativa de la Unió Europea, d'aplicació directa en el Regne d'Espanya, continguda tant en la Carta Europea de Drets Fonamentals com en el seu Tractat de funcionament.

B) Article 2. Suspensió d'autoritzacions d'explotació de màquines B i C.

Encara que aquesta part és coneixedora que en aquest moment, en l'article 26.8 del Decret 115/2006, de 28 de juliol pel qual s'aprova el Reglament de màquines recreatives i d'atzar, s'estableix una temporalitat de 30 dies per a la formulació de la sol·licitud de baixa de referència, considera que el termini resulta clarament excessiu i dificulta la presa de decisions empresarials sobre aquest tema, màximament davant la situació de crisi generalitzada a la qual ens enfrontem, generada pel Covid- 19.

Es proposa per tant eliminar aquest termini per a la realització de la sol·licitud administrativa de suspensió enunciada.

En la majoria de les comunitats autònomes, no s'estableix un termini mínim sobre aquest tema, i es possibilita la sol·licitud de baixa temporal fins a l'últim dia del trimestre o semestre tributari, si escau.

Proposen com a redacció:

"Durant el període al qual es refereix el paràgraf primer de la disposició transitòria sisena de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, les empreses operadores que pretenguen suspendre les autoritzacions d'explotació de les màquines B i C hauran de comunicar-lo a la corresponent direcció territorial de la conselleria competent en matèria de joc, amb anterioritat a la data prevista per a l'inici de la suspensió".

C) Article 4.2. Autoritzacions per a la renovació de llicències d'establiments de joc que no complisquen el requisit de la distància.

Aquesta mercantil considera que fixar una "ampliació de termini d'obertura", només per a aquells locals de joc l'autorització dels quals tinga el seu venciment entre la data d'entrada en

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

vigor de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, i el 31 de desembre del present exercici 2020, manca de justificació jurídica i econòmica, i podria constituir una ruptura del principi d'igualtat davant la llei, així com conculcar el principi de la interdicció de l'arbitrarietat. Per tant, proposem que la mesura regulada en l'article 4, del Projecte de decret, siga extensiva a tots els locals de joc, que es vegen afectats.

D'altra banda, també considerem que fixar una temporalitat màxima de nou mesos, per a la realització de totes i cadascuna de les gestions del trasllat de l'activitat a una nova ubicació, resulta poc realista, en virtut de l'experiència existent. Per tant, proposem que el saló originari, pugui romandre obert, fins a l'obtenció de l'autorització necessària per a la nova ubicació.

"2. Els establiments de joc previstos en l'anterior apartat podran romandre transitòriament, oberts i continuar funcionant en la seua ubicació. Per a això, amb anterioritat al moment en què esdevinga aquest venciment, hauran de presentar una declaració responsable en la qual manifesten trobar-se en tal conjuntura temporal, la seua voluntat de mantindre la mateixa activitat en el futur emplaçament i la finalització de l'activitat de joc en el local on estaven situats. En el termini d'un mes després d'obtenir-la autorització, l'empresa operadora durà a terme el tancament definitiu de l'antic local, i ho comunicarà a la Subdirecció General de Joc que procedirà a efectuar-ne la baixa en el corresponent Registre".

D) Article 8.3. Procediment per a autoritzacions d'instal·lació i substitució de màquines de joc.

Aquesta part considera, que en aplicació de l'article 34.2.c, de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de la Generalitat, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, una autorització d'explotació d'una màquina de tipus B, no podrà tindre en cap cas, una validesa temporal menor de cinc anys.

"3. La nova autorització d'explotació de la màquina substituïdora tindrà una validesa de cinc anys, en virtut de l'aplicació de l'article 34.2.c, de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de la Generalitat, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana".

E) Article 13. Informació comercial en l'exterior dels establiments de joc.

Aquesta part considera que l'anteriorment qüestionat article 13 del Projecte de decret, sobrepassa les mesures limitadores fixades en l'article 8 de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de la Generalitat, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, i impossibilita el legítim interès de qualsevol classe d'empresa i dels seus titulars, perquè els seus productes o serveis siguen coneguts pels seus possibles usuaris, en l'àmbit del principi constitucional de llibertat d'empresa, establert en l'article 38 de la nostra Constitució i en l'article 16 de la Carta Europea de Drets Fonamentals, així com quant a l'article 20 de la CE, en el sentit de protecció del dret a "comunicar i rebre lliurement informació veraç per qualsevol mitjà de difusió"

Doncs bé, aquesta part considera, que els empresaris acompanyen el desenvolupament de les seues activitats econòmiques amb manifestacions verbals o escrites sobre aquestes, ja siga per a publicitar-les, per a explicar-les o per a difondre-les. La llibertat d'empresa, reconeguda, com diem, en el nostre ordenament per l'article 38 de la Constitució Espanyola, porta aparellada la facultat de realitzar manifestacions sobre l'objecte social o l'activitat econòmica que conforma el nucli central d'aquella. La llibertat de mercat comporta necessàriament el dret

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

de l'empresari a invertir recursos per a proporcionar informació al consumidor amb la finalitat que aquest últim destrie i identifique el ventall d'ofertes rebudes.

Des del punt de vista de l'article 20 de la CE, el nostre Tribunal Suprem en la Sentència de la Sala civil de 15 de gener de 2010, que ara veurem, ha reconegut la publicitat com una manifestació de la llibertat d'expressió i d'informació emparats per aquest article 20.

Així tenim que la Sentència del Tribunal Suprem de la Sala civil, secció 1a, de 15 de gener de 2010 (2010/11494), estableix en el seu Fonament de Dret Cinqué: "La publicitat constitueix una forma de comunicació realitzada amb finalitats de promoció de la subscripció de contractes sobre béns o serveis -article 2 de la Llei 34/1988 (EDL 1988/13332)-. Aquesta comunicació pot tindre un contingut informatiu o integrat per idees o opinions o tots dos alhora, en tot cas amb una rellevància cada vegada major en el procés de presa de decisions en el mercat per part dels qui són els seus destinataris, de manera que transcendeix fins i tot -com assenyalava el preàmbul de la Llei 29/2009, de 30 de desembre (EDL 2009/287586)- de l'àmbit propi del consum i la competència.

El fet que l'activitat publicitària siga una manifestació de l'exercici de la llibertat d'empresa i, des d'un altre punt de vista, el que el seu fi no siga, necessàriament, formar criteri sobre els tradicionalment considerats assumptes públics -polítics, socials, culturals...- no justifica, com s'havia entès per alguns, negar als missatges comercials accés a l'àmbit de regulació el nucli del qual representa l'article 20 de la Constitució Espanyola (EDL 1978/3879).

Una negativa en aquest sentit no sols seria contrària a aquest efecte que cal atribuir a tractats que formen part del nostre ordenament -articles 10, apartat 2 i 96, apartat 1, de la Constitució Espanyola (EDL 1978/3879)-, sinó que mancava de suport en l'esmentat article 20, el qual no distingeix entre continguts mereixedors de l'empara especial que ofereix, mitjançant la tutela de l'exercici de la llibertat en els àmbits que contempla, a la dignitat dels ciutadans."

També ressaltar, que sobre la base d'aquesta sentència enunciativa es desprén que les limitacions de la llibertat de publicitat han de ser idònies, en el sentit d'adequades per a contribuir a l'obtenció de la fi que les legitima, i proporcionades des del punt de vista del contingut essencial del dret restringit.

Així aquesta Sentència del Tribunal Suprem de la Sala civil, secció 1, de 15 de gener de 2010 (2010/11494), referida, també en el seu Fonament de Dret Cinqué estableix: "Així, des del punt de vista material, que és al que es refereix el recurs, la restricció ha d'estar justificada, ja per imposar-la la regulació-constitució al del mateix dret o la concurrència amb ell d'uns altres igualment fonamentals; ja per perseguir finalitats legítimes segons l'ordenament constitucional, entre altres, els configurats com a drets i deures dels ciutadans com a principis rectors de la política econòmica -llibertat d'empresa, article 38; peculiaritats pròpies d'algunes activitats professionals, article 36; defensa dels consumidors, article 5 L; protecció de la salut, article 43- o pel legislador ordinari per a l'assoliment d'objectius d'interés general.

La restricció ha de resultar, a més, idònia, en el sentit d'adequada per a contribuir a l'obtenció de la fi que la legitime.

Finalment, haurà de ser proporcionada des del punt de vista del contingut essencial del dret restringit, que el seu necessari respecte -article 53.1 de la Constitució (EDL 1978/3879)- opera, a la fi, com a límit dels mateixos límits.

En resum, per a comprovar si la restricció resulta proporcionada, en el cas concret, serà procedent determinar la relació de prioritat relativa entre els béns, drets i interessos en conflicte, la qual cosa implica valorar els arguments a favor i en contra de l'efectivitat de la tutela judicial pretesa.

Aquesta part considera, en l'assumpte que ens ocupa que les restriccions imposades pel Projecte de decret, ací informat, no resulten idònies ni proporcionades, tot això en relació amb l'article 20 de la CE, i jurisprudència d'aplicació.

Finalment, entenem que el termini fixat de tres mesos, per a adaptar-se a aquesta nova mesura restrictiva, és clarament insuficient i proposem ampliar-lo a un termini de dotze mesos. Proposa com a redacció:

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

"Apartat 1. Suprimir.

Apartat 2. En les façanes, finestrals o vidrieres i portes dels establiments de joc es podrà exhibir la següent informació comercial sobre aquests:

- a) Modalitat d'establiment de joc, conforme a les ressenyades en l'apartat 3 de l'article 45, de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de la Generalitat, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana;
- b) Nom comercial o raó social de l'establiment. En les façanes dels establiments de joc no podrà existir cap mena de retolació o d'imatges que facen referència a una altra mena d'establiments de joc, ni a jocs el desenvolupament dels quals no estiga autoritzat en aquests.
- e) Logotip o anagrama.
- d) Aquella que resulte exigible conforme a la normativa vigent, com la relativa als horaris d'obertura al públic de l'establiment o unes altres que foren preceptives.

Apartat 3. Els establiments de joc que exhibisquen rètols, emblemes o similars que no s'adeqüen al que es disposa en els apartats anteriors disposaran d'un termini de dotze mesos, comptats a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest decret, per a procedir a la seua adaptació o a la seua retirada".

13. La **UNIO DE TREBALLADORS DE SALONS DE JOC (UTSJ)**, presenta les al·legacions següents:

A) "Com a qüestió prèvia aquesta part vol manifestar, que considera que la major part de l'articulat d'aquest projecte estaria viciat de nul·litat de ple dret, en virtut de l'aplicació de l'article 47.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, com tractarem de demostrar en el moment processal oportú en seu judicial.

I això és així perquè, tal com s'estableix en el referit article 47.2, resulten nul·les de ple dret les disposicions administratives que vulneren la Constitució, així com les que establisquen la retroactivitat de disposicions restrictives de drets individuals.

Doncs bé, en tindre el seu origen i dictar-se, el Projecte de decret ací al·legat, en la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, quedaria viciat de nul·litat de ple dret, la major part del seu articulat.

I això seria així, atés que, segons el nostre criteri, la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana referida, és al seu torn en gran part del seu articulat inconstitucional en conculcar, entre altres els principis constitucionals de seguretat jurídica i confiança legítima, igualtat davant la llei, interdicció de l'arbitrarietat i llibertat d'empresa. La Llei 1/2020, també estaria conculcant normativa de la Unió Europea, d'aplicació directa en el Regne d'Espanya, continguda tant en la Carta Europea de Drets Fonamentals com en el seu Tractat de funcionament.

B) Article 2. Suspensió d'autoritzacions d'explotació de màquines B i C.

Encara que aquesta part és coneixedora que en aquest moment, en l'article 26.8 del Decret 115/2006, de 28 de juliol pel qual s'aprova el Reglament de màquines recreatives i d'atzar, s'estableix una temporalitat de 30 dies per a la formulació de la sol·licitud de baixa de referència, considera que el termini resulta clarament excessiu i dificulta la presa de decisions empresarials sobre aquest tema, màximament davant la situació de crisi generalitzada a la qual ens enfrontem, generada pel Covid- 19.

Es proposa per tant eliminar aquest termini per a la realització de la sol·licitud administrativa de suspensió enunciada.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

En la majoria de les comunitats autònomes, no s'estableix un termini mínim sobre aquest tema, i es possibilita la sol·licitud de baixa temporal fins a l'últim dia del trimestre o semestre tributari, si escau.

Proposen com a redacció:

“Durant el període al qual es refereix el paràgraf primer de la disposició transitòria sisena de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, les empreses operadores que pretenguen suspendre les autoritzacions d'explotació de les màquines B i C hauran de comunicar-lo a la corresponent direcció territorial de la conselleria competent en matèria de joc, amb anterioritat a la data prevista per a l'inici de la suspensió”.

C) Article 4.2. Autoritzacions per a la renovació de llicències d'establiments de joc que no complisquen el requisit de la distància.

Aquesta mercantil considera que fixar una “ampliació de termini d'obertura”, només per a aquells locals de joc l'autorització dels quals tinga el seu venciment entre la data d'entrada en vigor de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, i el 31 de desembre del present exercici 2020, manca de justificació jurídica i econòmica, i podria constituir una ruptura del principi d'igualtat davant la llei, així com conculcar el principi de la interdicció de l'arbitrarietat. Per tant, proposem que la mesura regulada en l'article 4, del Projecte de decret, siga extensiva a tots els locals de joc, que es vegen afectats.

D'altra banda, també considerem que fixar una temporalitat màxima de nou mesos, per a la realització de totes i cadascuna de les gestions del trasllat de l'activitat a una nova ubicació, resulta poc realista, en virtut de l'experiència existent. Per tant, proposem que el saló originari, pugua romandre obert, fins a l'obtenció de l'autorització necessària per a la nova ubicació.

“2. Els establiments de joc previstos en l'anterior apartat podran romandre transitòriament, oberts i continuar funcionant en la seua ubicació. Per a això, amb anterioritat al moment en què esdevinga aquest venciment, hauran de presentar una declaració responsable en la qual manifesten trobar-se en tal conjuntura temporal, la seua voluntat de mantindre la mateixa activitat en el futur emplaçament i la finalització de l'activitat de joc en el local on estaven situats. En el termini d'un mes després d'obtindre-la autorització, l'empresa operadora durà a terme el tancament definitiu de l'antic local, i ho comunicarà a la Subdirecció General de Joc que procedirà a efectuar-ne la baixa en el corresponent Registre”.

D) Article 8.3. Procediment per a autoritzacions d'instal·lació i substitució de màquines de joc.

Aquesta part considera, que en aplicació de l'article 34.2.c, de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de la Generalitat, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, una autorització d'explotació d'una màquina de tipus B, no podrà tindre en cap cas, una validesa temporal menor de cinc anys.

E) Article 13. Informació comercial en l'exterior dels establiments de joc.

Aquesta part considera que l'anteriorment qüestionat article 13 del Projecte de decret, sobrepassa les mesures limitadores fixades en l'article 8 de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de la Generalitat, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, i impossibilita el legítim interès de qualsevol classe d'empresa i dels seus titulars, perquè els seus productes o serveis siguen coneguts pels seus possibles usuaris, en l'àmbit del principi

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

constitucional de llibertat d'empresa, establert en l'article 38 de la nostra Constitució i en l'article 16 de la Carta Europea de Drets Fonamentals, així com quant a l'article 20 de la CE, en el sentit de protecció del dret a "comunicar i rebre lliurement informació veraç per qualsevol mitjà de difusió"

Doncs bé, aquesta part considera, que els empresaris acompanyen el desenvolupament de les seues activitats econòmiques amb manifestacions verbals o escrites sobre aquestes, ja siga per a publicitar-les, per a explicar-les o per a difondre-les. La llibertat d'empresa, reconeguda, com diem, en el nostre ordenament per l'article 38 de la Constitució Espanyola, porta aparellada la facultat de realitzar manifestacions sobre l'objecte social o l'activitat econòmica que conforma el nucli central d'aquella. La llibertat de mercat comporta necessàriament el dret de l'empresari a invertir recursos per a proporcionar informació al consumidor amb la finalitat que aquest últim destrie i identifique el ventall d'ofertes rebudes.

Des del punt de vista de l'article 20 de la CE, el nostre Tribunal Suprem en la Sentència de la Sala civil de 15 de gener de 2010, que ara veurem, ha reconegut la publicitat com una manifestació de la llibertat d'expressió i d'informació emparats per aquest article 20.

Així tenim que la Sentència del Tribunal Suprem de la Sala civil, secció 1a, de 15 de gener de 2010 (2010/11494), estableix en el seu Fonament de Dret Cinqué: "La publicitat constitueix una forma de comunicació realitzada amb finalitats de promoció de la subscripció de contractes sobre béns o serveis -article 2 de la Llei 34/1988 (EDL 1988/13332)-. Aquesta comunicació pot tindre un contingut informatiu o integrat per idees o opinions o tots dos alhora, en tot cas amb una rellevància cada vegada major en el procés de presa de decisions en el mercat per part dels qui són els seus destinataris, de manera que transcendeix fins i tot -com assenyala el preàmbul de la Llei 29/2009, de 30 de desembre (EDL 2009/287586)- de l'àmbit propi del consum i la competència.

El fet que l'activitat publicitària siga una manifestació de l'exercici de la llibertat d'empresa i, des d'un altre punt de vista, el que el seu fi no siga, necessàriament, formar criteri sobre els tradicionalment considerats assumptes públics -polítics, socials, culturals...- no justifica, com s'havia entés per alguns, negar als missatges comercials accés a l'àmbit de regulació el nucli del qual representa l'article 20 de la Constitució Espanyola (EDL 1978/3879).

Una negativa en aquest sentit no sols seria contrària a aquest efecte que cal atribuir a tractats que formen part del nostre ordenament -articles 10, apartat 2 i 96, apartat 1, de la Constitució Espanyola (EDL 1978/3879)-, sinó que mancava de suport en l'esmentat article 20, el qual no distingeix entre continguts mereixedors de l'empara especial que ofereix, mitjançant la tutela de l'exercici de la llibertat en els àmbits que contempla, a la dignitat dels ciutadans."

També ressaltar, que sobre la base d'aquesta sentència enunciada es desprén que les limitacions de la llibertat de publicitat han de ser idònies, en el sentit d'adequades per a contribuir a l'obtenció de la fi que les legitima, i proporcionades des del punt de vista del contingut essencial del dret restringit.

Així aquesta Sentència del Tribunal Suprem de la Sala civil, secció 1, de 15 de gener de 2010 (2010/11494), referida, també en el seu Fonament de Dret Cinqué estableix: "Així, des del punt de vista material, que és al que es refereix el recurs, la restricció ha d'estar justificada, ja per imposar-la la regulació-constitució al del mateix dret o la concurrència amb ell d'uns altres igualment fonamentals; ja per perseguir finalitats legítimes segons l'ordenament constitucional, entre altres, els configurats com a drets i deures dels ciutadans com a principis rectors de la política econòmica -llibertat d'empresa, article 38; peculiaritats pròpies d'algunes activitats professionals, article 36; defensa dels consumidors, article 5 LL; protecció de la salut, article 43- o pel legislador ordinari per a l'assoliment d'objectius d'interés general.

La restricció ha de resultar, a més, idònia, en el sentit d'adequada per a contribuir a l'obtenció de la fi que la legitime.

Finalment, haurà de ser proporcionada des del punt de vista del contingut essencial del dret restringit, que el seu necessari respecte -article 53.1 de la Constitució (EDL 1978/3879)- opera, a la fi, com a límit dels mateixos límits.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

En resum, per a comprovar si la restricció resulta proporcionada, en el cas concret, serà procedent determinar la relació de prioritat relativa entre els béns, drets i interessos en conflicte, la qual cosa implica valorar els arguments a favor i en contra de l'efectivitat de la tutela judicial pretesa.

Aquesta part considera, en l'assumpte que ens ocupa que les restriccions imposades pel Projecte de decret, ací informat, no resulten idònies ni proporcionades, tot això en relació amb l'article 20 de la CE, i jurisprudència d'aplicació.

Finalment, entenem que el termini fixat de tres mesos, per a adaptar-se a aquesta nova mesura restrictiva, és clarament insuficient i proposem ampliar-lo a un termini de dotze mesos. Proposa com a redacció:

"Apartat 1. Suprimir.

Apartat 2. En les façanes, finestrals o vidrieres i portes dels establiments de joc es podrà exhibir la següent informació comercial sobre aquests:

- a) Modalitat d'establiment de joc, conforme a les ressenyades en l'apartat 3 de l'article 45, de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de la Generalitat, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana;
- b) Nom comercial o raó social de l'establiment. En les façanes dels establiments de joc no podrà existir cap mena de retolació o d'imatges que facen referència a una altra mena d'establiments de joc, ni a jocs el desenvolupament dels quals no estiga autoritzat en aquests.
- e) Logotip o anagrama.
- d) Aquella que resulte exigible conforme a la normativa vigent, com la relativa als horaris d'obertura al públic de l'establiment o unes altres que foren preceptives.

Apartat 3. Els establiments de joc que exhibisquen rètols, emblemes o similars que no s'adeqüen al que es disposa en els apartats anteriors disposaran d'un termini de dotze mesos, comptats a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest decret, per a procedir a la seua adaptació o a la seua retirada".

14. El **GRUP ACRISMATIC** presenta els suggeriments següents:

"A) Article 3. Sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc i d'obertura de nous locals específics d'apostes.

Aquest article es refereix a les autoritzacions d'instal·lació de nous establiments de joc i locals específics d'apostes, no poden englobar-se dins de la moratòria de cinc anys (DT 10a) per a noves concessions de locals de joc la inclusió de la sol·licitud de noves inscripcions d'establiments d'hostaleria en el Registre d'Establiments Autoritzats per a la instal·lació de màquines -model normalitzat J01-. Aquest procediment administratiu regula la inscripció en el Registre d'Establiments Autoritzats per a noves altes de locals d'hostaleria per la qual cosa entenem que no els és aplicable la DT 10a de la nova Llei que estableix una moratòria de cinc anys per a nous establiments de joc.

L'article 3 del Projecte de decret es torna a referir, en concret, a establiments de joc i locals específics d'apostes i de l'informe i valoració de les nostres consideracions al tràmit de consulta prèvia tampoc queda clara la seua prohibició ja que d'una banda s'estableix que no s'accepta i d'una altra reconeix que l'activitat d'hostaleria és accessòria: *"la qual cosa ni discuteix, ni té rellevància als efectes que ací es tracten, res ha recollit la Llei 1/2020 d'11 de juny ni en el seu preàmbul ni en el seu articulat que permet atendre l'aportació. Si alguna incertesa poguera cabre per l'amplitud de la redacció de la lletra f) de l'apartat 3 de l'art. 45 d'aquesta, quedaria immediatament buidada pel que es disposa en l'apartat 1 de l'art. 51, que amb el nom d'"altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc" recull expressament els establiments públics d'hostaleria i similars".*

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

Per tant, hem de reiterar que els establiments d'hostaleria no són establiments de joc, sinó que són locals habilitats per al joc, encara que es troben esmentats entre la relació d'establiments on es pot autoritzar la pràctica de jocs establida en l'article 45 Llei joc i regulats en l'article 51 com altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc. La inclusió dins d'aquesta relació enunciativa a efectes formals no implica en cap cas que hagen de ser considerats com a locals de joc. Es tracta d'establiments amb el seu epígraf corresponent de bars i cafeteries en els quals es desenvolupa una activitat accessòria amb un import limitat de preu de partida i premis moderats.

Respecte d'això, considerem que les lleis han d'interpretar-se sistemàticament i dins del seu context i antecedents legislatius, per això la DT 10a diferencia entre establiments de joc i posteriorment en un apartat diferent les autoritzacions d'explotació en establiments d'hostaleria. De fet, malgrat un lleu increment dels establiments d'hostaleria, el parc de màquines ha anat disminuint durant aquests últims exercicis.

El parc de màquines ja es troba planificat i contingentat en un nombre màxim que no es pot incrementar en continuar vigent amb la nova Llei el Decret 144/2022 de 10 d'octubre de no concessió de nous permisos d'explotació de màquines recreatives de tipus B en hostaleria per la qual cosa la limitació de nous locals d'hostaleria no té cap sentit, ja que no estava entre les premisses del procés legislatiu de la llei ni en cap de les esmenes perquè en cap cas suposa incrementar l'oferta de màquines en hostaleria sinó redistribuir-les des de magatzem (supressió suspensions temporals) o altres locals; es tracta d'un greuge comparatiu respecte dels nous locals d'hostaleria en un escenari de crisi post-Covid en el qual es preveu un tancament d'establiments d'hostaleria pròxim al 20% a final d'any.

Per això entenem que per a aclarir que la moratòria de cinc anys establida en la DT 10a no s'està referint a la inscripció de nous locals d'hostaleria en el Registre d'Establiments Autoritzats per a la instal·lació de màquines recreatives hauria de recollir-se expressament en un nou article o modificant la redacció d'aquest article, tal com s'indica en la proposta de redacció següent:

"Dins del termini al qual s'estenga el que recull el paràgraf primer de la DT 10a de la Llei 1/2020, no s'admetran sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc, ni sol·licituds de nous locals específics d'apostes. Queden exceptuades les inscripcions en el Registre d'Establiments Autoritzats de nous establiments públics d'hostaleria i semblants".

Subsidiàriament, i en tot cas alternativament, hauria de plantejar-se la seua exclusió de l'article 45.5 o fer una excepció expressa en la DT 10a a través del procés paral·lel i simultani de consulta prèvia i tramite d'al·legacions per a la modificació de la Llei 1/2020 que s'ha obert a través de l'avantprojecte de Llei de mesures fiscals de la GVA per a l'exercici 2021.

B) Article 7. Pròrroga de termini en extinció d'autoritzacions d'instal·lació de màquines per denúncia.

En relació amb l'ampliació del termini de denúncia establert en l'article 7.2 del projecte, continuem entenent que el coherent i congruent seria l'ampliació del termini de vigència de les autoritzacions d'instal·lació, juntament amb la possibilitat de denúncia per totes dues parts durant el termini de duració ampliat pel temps que han estat tancats tots els establiments d'hostaleria des del 14 de març fins al 31 de maig de 2020, data de represa dels terminis administratius l'1 de juny de 2020.

Al fil d'això, almenys s'hauria de prendre com a data de referència la de la sol·licitud en via administrativa de les autoritzacions d'instal·lació, no una data posterior en el temps entre el 14 de març i anterior al 16 de juny, data de l'entrada en vigor de la nova Llei 1/2020 d'11 de juny. Això respondria al regulat en la DT única primera quant al fet que la resolució de les sol·licituds presentades amb anterioritat s'ajustarà al que es disposa en la normativa vigent en el moment

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

de la presentació de la corresponent sol·licitud. Per això entenem apropiat que s'afija un nou apartat tercer a aquest article amb la següent proposta de redacció:

"3. Igualment s'ampliarà la vigència de les autoritzacions d'instal·lació pel temps que hagen romàs tancats els establiments d'hostaleria des del RD 463/2020 de 14 de març pel qual es declarava l'Estat d'Alarma fins al 31 de maig de 2020 inclusivament".

Subsidiàriament, en el cas de no estimar-se aquesta petició, sol·licitem que se suprimisca aquest article 7 de l'articulat del projecte.

C) Article 8.3. Procediment per a autoritzacions d'instal·lació i substitucions de joc.

Aquest article suposa que, quan es produïska una substitució d'una màquina per una altra, solament podrà estendre's exclusivament fins a la data de finalització de la vigència de l'autorització d'explotació a substituir, a diferència de la situació actual regulada en l'article 28 del Reglament de màquines recreatives aprovat per Decret 115/2006 i dels precedents administratius i actes propis de la Conselleria durant tots aquests anys. Això suposa anar contra la mateixa llei, ja que l'art. 34.2 c) de la nova llei ja estableix el termini de vigència de les autoritzacions d'explotació en cinc anys.

Per a reforçar les nostres tesis, s'aportarà, perquè està en elaboració, un dictamen jurídic, per a la seua valoració en la tramitació d'aquest Projecte de decret en el tràmit preceptiu del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana, perquè siga congruent amb el que es disposa en l'art. 27.5 del Decret 115/2006.

Ja que es podria donar la tessitura d'estar incomplint amb aquest decret, ja que disposaríem de més autoritzacions d'instal·lació que d'explotació, a més de generar-se una situació amb els titulars dels establiments d'hostaleria, d'incompliment dels contractes mercantils i compromisos subscrits amb aquells. Així com, dels perjudicis que podria suposar en deixar a les empreses operadores sense objecte mercantil que desenvolupar la seua activitat mercantil i incomplint l'article 21 A) del Decret 115/2006 de 28 de juliol que estableix com a objecte social únic i exclusiu la instal·lació i explotació de màquines recreatives en locals propis i aliens. Per això entenem que ha de modificar-se la redacció d'aquest art. 8.3 del Projecte de decret i establir un període de vigència de cinc anys per a l'autorització de substitució, així com la disposició transitòria 10a de la Llei 1/2020 respecte a la no concessió de noves autoritzacions d'explotació en hostaleria durant cinc anys, i establir l'excepció de permetre les substitucions de màquines -bescanvis fiscals- expressament, tal com estableix el Decret 144/2002 de 10 de setembre.

Si més no la vigència hauria d'estendre's fins que finalitze el període per a coordinar aquest Estudi d'impacte social i sobre la salut pública sobre màquines recreatives en locals d'hostaleria, tenint en compte criteris de salut pública, poblacionals, socioeconòmics i territorials.

En cas contrari això implicaria comprar una màquina nova amb la inversió empresarial que suposa i que no s'amortitzaria, ja que les substitucions es produeixen al final de la vida útil de la màquina a substituir. Un altre exemple seria que ni tan sols en els supòsits de robatori o avaria d'una màquina es permetria que la màquina nova tinguera la vigència legalment establida de cinc anys.

Aquesta circumstància suposarà dues conseqüències negatives per al sector de l'hostaleria valenciana: D'una banda, es pot derivar o ocasionar un clar perjudici per a les empreses de l'hostaleria valenciana, ja que l'autorització d'instal·lació està vinculada al titular de l'establiment d'hostaleria i va sempre lligada a l'existència d'una autorització d'explotació prèvia, conforme l'article 27.2 c) del Decret 115/2006, i no pot tindre més autoritzacions d'instal·lació que d'explotació segons l'apartat 5 del mateix precepte.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

D'altra banda, cal recordar que el parc de màquines en hostaleria és de 20.530 màquines autoritzades en hostaleria, xifra que no pot augmentar des de l'any 2002 i que ha anat minorant-se, tant en el seu nombre com en la seua recaptació en els últims anys, prova d'això és que malgrat augmentar-se lleument el nombre d'establiments d'hostaleria inscrits, el nombre de màquines ha continuat descendint any a any (Font: Informes Anuals Joc GVA). A més, cal recalcar que el procediment d'alta-baixa o substitució es realitza, a través de Joc-er, amb un model normalitzat J00, que atorga un nou número d'autorització d'explotació a la màquina nova que substitueix la màquina anterior a substituir, per la qual cosa entenem fonamental que es reconsidere aquest aspecte, ja que en cas contrari suposaria una trava ja major a totes les existents per a l'exercici de la nostra activitat.

Fins i tot ens atreviríem a dir, amb tots els respectes, que és contradictori amb el que es disposa en la disposició transitòria única del mateix Projecte de decret que estableix en el seu paràgraf primer apartat b) les substitucions o pròrrogues de les autoritzacions de les màquines de joc la data de venciment de les quals esdevinga amb posterioritat a l'entrada en vigor del present decret quedaran subjectes al que determina la Llei 1/2020, per la qual cosa seguint el mateix raonament jurídic, es realitza la proposta de redacció següent:

“La substitució de màquines recreatives i d'atzar s'ajustarà respecte de la màquina substituïdora al nou període de vigència de cinc anys establert per a les autoritzacions d'explotació en l'article 34.2 c) de la Llei 1/2020, de regulació del joc i prevenció de la ludopatia, fins que no es coordine durant aquest període l'estudi d'impacte social i salut pública de les màquines en establiments d'hostaleria que estableix la disposició transitòria desena de la Llei 1/2020”.

Subsidiàriament entenem que el procedent seria suprimir aquest últim apartat tercer de l'article 8 del text del projecte.

D) Nova qüestió a introduir. Atés que res s'estableix expressament, entenem aconsellable resoldre definitivament en aquest projecte la compatibilitat entre màquines recreatives de tipus B i les màquines validadores de SELAE- subjectes a autorització de la Conselleria- en els establiments d'hostaleria pertanyents a la xarxa de punts de venda mixtos de SELAE.

En el tràmit de consulta prèvia d'aquest projecte, consta en l'informe i valoració de la Direcció General de Tributs i Joc realitzat durant l'elaboració del projecte, que l'al·legació presentada a aquest aspecte no va ser acceptada, *“ja que segons l'art. 33.2 del Decret 115/2006 que manté la seua vigència no resulta possible la compatibilitat de màquines amb qualssevol altres jocs que no hagen sigut autoritzats per la conselleria competent en matèria de joc. A més, aquesta regulació haurà de resultar coherent, en el seu moment, amb l'ordenació del joc a la CV que aprobe el Consell, segons preveu la Llei 1/2020, els criteris de la qual seran determinants per a establir un marc cohesionat de les activitats i modalitats de joc a desenvolupar en l'àmbit territorial d'aquesta.”*

En aquest sentit, l'article 2, lletra f) últim paràgraf *“in fine”* de la llei entenem que sí que deroga l'article 33.2 del Reglament de màquines recreatives aprovat pel Decret 115/2006 de 28 de juliol i per tant sí que permet la compatibilitat entre màquines B i màquines validadores de SELAE en els establiments d'hostaleria pertanyents a la xarxa de punts de venda mixtos de SELAE, prèvia autorització de la conselleria competent en matèria de joc, conforme la disposició addicional primera de la Llei 13/2011 reguladora del joc estatal.

Respecte d'això, considerem que seria convenient un aclariment definitiu sobre aquesta qüestió per seguretat jurídica, ja que, malgrat el que indica en aquest informe, continua havent-hi dubtes que permetrien argumentar que l'article 33.2 de la referida norma reglamentària continua vigent, i pot contravindre el que es disposa en l'article 2 de la nova llei i conforme la disposició transitòria primera de la Llei 1/2020, en oposar-se a aquesta ha

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

d'entendre's derogat.

En conseqüència, reiterem la conveniència que es procedisca a l'aclariment definitiu sobre la compatibilitat entre màquines recreatives tipus B i les màquines validadores de SELAE, especialment sobre la necessària autorització administrativa prèvia de l'òrgan competent.

Respecte d'això, es realitza la proposta de redacció següent:

"Tampoc requerirà aquesta autorització la instal·lació de locals de pública concurrència de terminals exclusivament de venda o expedició de jocs de loteries, per la Societat Estatal de Loteries i Apostes de l'Estat i per l'ONCE, sempre que no permeten l'obtenció de premi immediat. Queda prohibida la instal·lació de terminals per les entitats i en els locals establits en el paràgraf anterior quan permeten l'obtenció d'un premi immediat i/o la venda o expedició de bitllets, bitllets o qualsevol altre suport físic de modalitats diferents de les loteries fora dels seus establiments propis".

Subsidiàriament i atés que la no compatibilitat s'empara de contrari en la vigència de l'art. 33.2 del Decret 115/2006, es proposa derogar aquest precepte a través del Projecte de decret."

15. L'Associació Valenciana d'Operadors de Màquines Recreatives i d'Atzar de la Comunitat Valenciana (ASVOMAR), presenta les al·legacions següents:

A) Article 2. Suspensió d'autoritzacions d'explotació de màquines B i C

En principi considerem que el termini d'un mes abans de la baixa temporal per al trimestre és excessiu, més quan és un tràmit quasi immediat. Tanmateix, en cas que això siga "inacceptable" proposem que en aquest article ha de quedar claríssimament clar que el termini en el qual s'acceptaran les suspensions temporals de les màquines recreatives tipus B i C, en el cas de donar-se un termini mínim d'un mes serà sempre a partir del trimestre següent al de l'aprovació del decret, abans d'això haurà d'haver-hi una disposició transitòria que establisca un termini específic per a les del trimestre en què s'aprove la baixa temporal. Ja que si el present decret isquera el mes de setembre, seria IMPOSSIBLE donar de baixa la màquina per al 4t trimestre d'enguany.

B) Article 3. Sol·licituds d'autorització d'instal·lació de nous establiments de joc i d'obertura de nous locals específics d'apostes.

En primer lloc, ens hem de remetre al que s'estableix en l'article 45.3 de la Llei 1/2020:

"3. Les modalitats d'establiments on es pot autoritzar la pràctica dels jocs són les següents:

- a) Casinos de joc.
- b) Sales de bingo.
- c) Salons de jocs.
- d) Salons recreatius.
- e) Locals específics d'apostes.

f) Altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc."

Tal com s'ha posat de manifest als interlocutors associatius, interpretativament s'ha decidit considerar l'hostaleria com un "Establiment de joc" arran del punt f) referent a la consideració dels establiments d'hostaleria com a "Establiments de joc" i per tant aplicar la moratòria de la disposició transitòria desena de la Llei.

Diem que "interpretativament" perquè entenem que és una decisió de tipus polític, no legal, ja que és la mateixa norma en el seu "iter" de tramitació la que va excloure explícitament l'hostaleria tant de les distàncies que s'aplicaven a establiments de joc (fet que va quedar

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

patent en el debat d'esmenes) així com la falta d'aclariment en l'exposició de motius, que fa clarament referència a altres llocs com aquesta veraç sí incorporats explícitament en la norma. Per tant, no es pot entendre que fora voluntat del legislador incloure dins dels establiments de joc els locals d'hostaleria, per la qual cosa sol·licitem que, en aquest decret queden exempts de la limitació de la DT10 pel que fa a noves llicències d'establiment.

Una altra de les proves que la interpretació i voluntat del legislador s'està veient retorçada per aquesta interpretació deriva del fet que, en l'avantprojecte de llei, SÍ QUE CONSTAVA l'hostaleria com un establiment de joc, fet que per pura lògica tant legal com econòmica va decaure.

Per tant, hem de concloure que, després del desplegament de la norma i els debats d'esmenes, es va considerar que l'hostaleria no havia de formar part dels establiments de joc. I que aquesta és la interpretació correcta que ha de reflectir-se en el decret.

A més, cal mencionar la Sentència del Tribunal Suprem 349/2019, de 13 de març, en la qual el TS ja estableix que ens trobem davant una prestació de servei, és a dir UNA ACTIVITAT ACCESSÒRIA.

Per tant, i atès que el plantejament de la Llei és no parlar d'hostaleria sinó d'“Altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc” només es pot entendre que no es pot referir a l'hostaleria, ja que l'hostaleria és una activitat que és totalment aliena al joc, i el que existeix és una prestació de servei en els termes contractuals que les parts estableixen, com un subministrament més, una activitat accessòria com seria tindre una màquina de venda automàtica de cigarrets i productes del tabac i plantejar que per això ha de considerar-se que és un establiment de venda de tabac assimilable a un estanc (sense la resta d'atribucions administratives, òbviament).

És per això que considerem que ha de modificar-se aquest punt del decret perquè interpretativament i en contra del plantejat pels grups en el debat d'esmenes, així com en l'exposició de motius de la norma, no es desprén que puga ser interpretat que els locals d'hostaleria són efectivament establiments de joc.

Per tant, entenem que ha d'afegir-se un paràgraf en el qual clarament s'establisca: “El que s'ha dit anteriorment no serà aplicable a les autoritzacions d'instal·lació en nous locals d'hostaleria.”

C) Article 4. Autoritzacions per a la renovació de llicències d'establiments de joc que no complisquen el requisit de la distància.

En aquest cas considerem que la redacció de la norma genera un clar problema d'aplicació per part de l'administrat, ja que, en primer lloc, tal com s'ha anunciat, la Llei del joc serà modificada, per la qual cosa els requisits de distància i les condicions poden ser modificats dins dels plantejaments que, en el seu moment, queden fixats en el procediment legislatiu.

En qualsevol cas, considerem que l'exigència per al manteniment de l'emplaçament fins que es trobe un nou emplaçament d'una declaració responsable per part de l'administrat causa una **clara indefensió**, ja que impedeix qualsevol classe de recurs contra aquesta, per ser una actuació que possiblement siga objecte de recurs i fins i tot de sentències oposades, per això és lògic que no se sol·licite una declaració responsable perquè si és un assumpte en litigi, ha d'esperar-se a les mesures que es prenguen en el seu moment per part dels jutjats i tribunals competents, que podrien ser font d'una responsabilitat patrimonial de l'Administració en cas que no es pronuncie a favor seu.

La indefensió radica en el fet que en sostrau la mateixa resolució expressa de l'administració per a la finalització de l'activitat, se sostrau la possibilitat de recurs contra aquesta, i no permetre més que 9 mesos, impedeix que es realitzen totes les actuacions amb el temps requerit per a reubicar una instal·lació, és a dir, planificació econòmica, estudis de mercat, possibilitats del local, obligació de mantindre l'activitat.

Considerem que ha de ser un període almenys prou prolongat perquè es puga dur a terme una

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

reubicació en condicions, a més, cal tindre en compte que si en la declaració responsable s'accepta mantindre el negoci i no es pot per raons econòmiques, això donaria peu possiblement a actuacions de l'administració perquè el compromís d'una declaració responsable va més enllà d'una mera declaració d'intencions.

Per tant, entenem i proposem una **redacció alternativa**, que arribat el cas que seria:

"1. Per a la renovació dels establiments de joc que no complisquen el requisit de distància establert en l'apartat 5 de l'article 45 de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, a la qual es refereix el paràgraf segon de la disposició transitòria desena d'aquesta, aquells seran requerits a presentar, davant la direcció territorial de la conselleria competent en matèria de joc de la corresponent província, la pertinent documentació per a tramitar l'autorització corresponent al nou emplaçament a requeriment d'aquesta i sempre explicitant el moment en què finalitzarà aquesta autorització, i es donarà un termini de 10 dies hàbils per a la presentació d'aquests documents.

2. Els establiments de joc previstos en l'apartat anterior, l'autorització dels quals tinga el seu venciment entre la data d'entrada en vigor de la nova llei reguladora del joc i el 31 de desembre de 2020, podran sol·licitar pròrroques per raons econòmiques, laborals, tècniques o organitzatives a aquesta autorització, durant el temps que siga necessari per a mantindre's transitòriament oberts i continuar en funcionament en la seua ubicació en els casos pregats per l'administrat així com en aquells que es troben recorreguts en via administrativa o contenciosa administrativa. La conselleria competent adoptarà la seua decisió en el termini màxim d'un mes per a autoritzar la pròrroga, que en cas de no respondre's serà considerada com aprovada i hauran de ser sol·licitades per cada saló en el termini mínim de dos mesos abans del venciment. Finalitzades les pròrroques l'empresa operadora durà a terme el tancament definitiu de l'antic local, i ho comunicarà a la Subdirecció General de Joc que procedirà a efectuar-ne la baixa en el corresponent Registre."

Així mateix, en cas que no s'acceptara l'anterior redacció, el termini per al manteniment de local hauria de ser ampliat, considerem que almenys en 24 mesos des de l'extinció de les autoritzacions d'instal·lació, a l'efecte de poder realitzar les oportunes actuacions i amortitzar les inversions que s'han de dur a terme en els salons en virtut de la 1/2020.

D) Article 5. Procediment per a la renovació de llicències de salons de joc que no complisquen el requisit de la distància.

Congruentment amb l'article anterior, considerem que NO ÉS VIABLE per les raons exposades en les anteriors al·legacions.

E) Article 6. Procediment per a la renovació de llicències de locals específics d'apostes que no complisquen el requisit de la distància.

Ens remetem a les al·legacions incorporades en l'article 5 per a reclamar que s'eliminen les declaracions responsables per tot el que s'ha exposat en aquestes al·legacions. Així mateix, volem al·legar en concret sobre el punt dos de l'article que no és possible que se certifique la distància per tant que ha de ser el reglament, tal com es desprén de la redacció de l'article.

F) Article 8. Procediment per a autoritzacions d'instal·lació i substitució de màquines de joc.

Considerem que la redacció és, si més no, confusa pels motius següents:

El paràgraf primer de la disposició transitòria desena de la Llei 1/2020 diu així: "Per un període

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

màxim de 5 anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'estableix la suspensió de noves autoritzacions d'**establiments de joc**, així com de noves autoritzacions d'explotació de màquines de tipus B o recreatives amb premi, destinades a ser instal·lades en **locals d'hostaleria o similars**."

La redacció genera confusió clara perquè l'autorització d'instal·lació de màquines de tipus B en hostaleria ha quedat contingentada per la moratòria de la DT 10, com ho estava des de fa anys. D'altra banda, genera confusió que en estar en el mateix paràgraf el comú d'"establiments de joc" es referisca així mateix a aquestes autoritzacions destinades a tots els establiments de joc, la qual cosa significaria que no hi hauria la possibilitat d'instal·lar màquines recreatives en cap establiment mentre que podrien tindre una autorització d'instal·lació que els autoritzara instal·lar-les.

És un punt que ha de ser aclarit en la redacció final perquè, en cas contrari, l'Administració està legislant contra els seus propis actes de manera incongruent, ja que es donaria la situació paradoxal que tenint el local l'autorització per a la instal·lació, no se li permetera instal·lar-hi màquines recreatives.

Això és clarament incongruent amb el principi de confiança legítima prèviament esmentat, derivat del principi de seguretat jurídica configurat en l'article 9.3 de la Constitució.

De manera congruent amb aquesta, entenem que ha d'establir-se clarament que les sol·licituds d'autorització d'instal·lació de màquines recreatives o d'atzar (referides al model J10 de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic) no es troben vinculades a cap moratòria o suspensió de tramitació, ja que seria absolutament arbitrari que un establiment autoritzat per a instal·lació de màquines recreatives i d'atzar, que té tots els permisos, no poguera sol·licitar l'autorització per a la instal·lació de les màquines recreatives que li serveixen per a prestar servei més quan la disposició transitòria desena de la llei estableix la moratòria només en casos d'EXPLOTACIÓ en hostaleria per a NOVES ALTES. És a dir, augment del parc total de màquines en circulació dins de la Comunitat Valenciana (denominat vulgarment "contingentació").

És més, es podria en aquest cas sol·licitar a l'Administració una indemnització en virtut de responsabilitat patrimonial, per tant, que aquesta suspensió en la tramitació provocaria grans pèrdues econòmiques que, legalment, l'administrat no està obligat a suportar. Per això sol·licitem que es produïsca una modificació de l'article del decret que centre el propòsit i aclarisca l'objecte.

Així mateix, i en referència al punt 3 de l'article del decret, entenem que l'extensió de terminis quant a la substitució de les màquines, siga quina siga la seua raó, és òbviament contrari a la mateixa llei que suposadament desplega.

Això es deu al fet que l'article 34.2.c de la Llei 1/2020 estableix de manera clara, concisa i meridiana que "Les autoritzacions d'explotació tindran una validesa de cinc anys." Per tant no pertoca cap interpretació per la qual puga variar-se aquesta autorització per menys d'aquest termini, siga quina siga la raó per la qual es plantege la substitució de la màquina.

Ara bé, pel fet que existeixen màquines amb una autorització d'explotació atorgada amb anterioritat a la nova llei del joc, és de compliment obligatori que la substitució d'aquestes màquines no comporte un minvament en dret tal com es deriva de l'article 9.3 de la Constitució Espanyola, que arran de la Sentència del Tribunal Constitucional 104/2000, de 13 d'abril en el paràgraf tercer del Fonament de Dret 6 que transcrivim:

"Doncs bé, no pot prosperar aquesta denúncia de vulneració, ja que el principi d'irretroactivitat de les lleis consagrat en l'art. 9.3 de la Constitució, concerneix només les sancionadores no favorables i a les restrictives de drets individuals, en el sentit que hem donat a aquesta expressió (SSTC 27/1981, de 20 de juliol, FJ 10; 6/1983, de 4 de febrer, FJ 2; 150/1990, de 4 d'octubre, FJ 8; 173/1996, de 31 d'octubre, FJ 3), és a dir, que la "restricció de drets individuals" ha d'equiparar-se a la idea de sanció, per la qual cosa, el límit d'aquest article cal considerar-lo com referit a les limitacions introduïdes en l'àmbit dels drets fonamentals i de les llibertats públiques (del títol I de

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

la Constitució) o en l'esfera general de protecció de la persona (STC 42/1986, de 10 d'abril, FJ 3). Això fa inviable la invocació d'aquesta norma per a afirmar el respecte degut a unes situacions jurídiques que, si hagueren d'identificar-se com a pretensions tutelades per la norma en qüestió, no tindrien altres titulars que els ens públics (en idèntics termes, STC 99/1986, d'11 de juliol, FJ 11)".

Sent que en la referida sentència va quedar fixat que qualsevol disposició administrativa que limite drets adquirits ha de considerar-se com una "sanció", per la qual cosa en cap cas pertoca que una nova explotació en substitució dure menys de 5 anys, però en virtut de la prohibició de retroactivitat de les normes que menyscaben drets individuals, el correcte és que es mantinguen els permisos d'explotació per més de 5 anys, sempre que aquests hagen sigut atorgats sobre la base de la normativa vigent al moment de la seua sol·licitud i/o concessió.

G) Article 13. Informació comercial en l'exterior dels establiments de joc.

Sobre el punt primer, considerem que la publicitat és un dels components bàsics de l'activitat comercial i que aquesta, sempre que no infringisca els principis de veracitat, autenticitat i lleialtat amb la competència no ha d'estar més que limitada als supòsits de publicitat il·lícita continguts en la Llei general de publicitat.

Sobre el punt segon, entenem que cau en una excessiva arbitrarietat, en concret en els punts b i c, ja que entren en contradicció amb els principis de llibertat d'empresa, així com fer referències a acrònims, sigles, referències a la sort, vagues i inconcretes, per la qual cosa és probable que, fins i tot complint aquestes prescripcions legals ens trobem davant casos en els quals siga deixat purament a l'atzar interpretatiu de l'administració.

Sobre el punt 3 hem de plantejar a l'Administració que el termini de tres mesos és un termini exigü, ja que quan es parla de realitzar modificacions en noms comercials, rètols, etc., s'ha de procedir al seu disseny, estudi de mercat, planificació, etc.

Per la qual cosa ha de ser considerada per l'Administració la possibilitat d'ampliar aquest termini per a permetre que les empreses s'adapten dins dels marges propis que són els que requereixen un canvi d'imatge corporativa com el que estan plantejant.

16. INFORME DESPATX CUATRECASAS

D'acord amb la normativa actualment en vigor, les màquines de joc necessiten una autorització d'explotació i una autorització d'instal·lació. La regla general és que aquestes autoritzacions són renovables, sempre que es complisquen els requisits que per al seu atorgament s'estableixen en la Llei 1/2020 (la renovació de les autoritzacions d'explotació està prevista implícitament en l'article 30.3 del Decret 115/2006, que continua sent dret vigent a la Comunitat Valenciana en allò que no s'opose a la Llei 1/2020).

La recta interpretació de la disposició transitòria desena no sols no implica cap alteració del règim d'autorització fins ara vigent (mantenint conseqüentment la possibilitat de renovació de les autoritzacions), sinó que veda al reglament tota modificació d'aquest en perjudici dels operadors, fins que es culmine l'estudi que preveu, que es configura com l'eix de tota regulació d'aquest subsector, el de les màquines de joc instal·lades en establiments d'hostaleria, a la Comunitat Valenciana.

Les raons que avalen aquesta tesi són les següents:

La finalitat de la norma no és aprofitar aquest període de fins a cinc anys per a reduir el parc de màquines en establiments d'hostaleria, restauració o similars, sinó mantindre l'*statu quo* actual.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

Una interpretació sistemàtica de la disposició transitòria desena de la Llei 1/2020 condueix a reconèixer la seua compatibilitat amb la renovació (i, per tant, la substitució) d'autoritzacions que, per constituir una renovació, clarament i, mancant norma expressa que establisca el contrari, ha de fer-se pel període original.

En haver establert el legislador valencià l'estudi d'impacte social i sobre la salut pública de les instal·lacions de joc (locals de joc i hostaleria) existents com el document en el qual s'ha de justificar la necessitat de mesures limitadores, qualsevol decisió que s'adopte al marge d'aquest ha de considerar-se contrària a la via institucional que la mateixa Llei 1/2020 ha establert per a aquesta regulació i, consegüentment, il·legal.

Però, és més, en tractar-se del document en el qual s'ha de justificar la necessitat de mesures limitadores, d'acord amb la Llei 1/2020, qualsevol mesura adoptada al marge d'aquest ha de considerar-se immotivada i injustificada i, per això, contrària a l'article 56 del TFUE, d'acord amb la jurisprudència del TJUE.

Finalment, en el cas d'estimar-se que la disposició transitòria desena imposa durant el seu àmbit temporal d'aplicació limitacions al règim ordinari de renovació i substitució d'autoritzacions d'explotació i instal·lació de màquines de joc en locals d'hostaleria, caldria concloure que és disconforme a dret, singularment al principi de seguretat jurídica, proclamat en l'article 9.3 CE, en la mesura en què imposa limitacions desproporcionades i arbitrària per la desmesura del seu termini de vigència i per la falta de claredat i motivació de les raons que la justificarien. Per tant, una interpretació conforme a l'esmentat principi jurídic d'aquesta disposició transitòria desena ha de portar a assumir l'exegesi que s'expressa en aquest informe.

Quant al Projecte de decret, el paràgraf tercer del seu article 8 planteja una vertadera incompatibilitat amb la llei i les normes supraleghs (llevat que s'entén que és una norma innòcua i antifuncional), en pretendre suposadament limitar la vigència de les autoritzacions de substitució al termini que reste de la vigència de l'autorització d'explotació de la màquina substituïda. Això és manifestament il·legal perquè, com s'ha dit:

Contravé la finalitat de la DT desena que no és aprofitar el període transitori per a reduir fins a fer desaparèixer les màquines en locals d'hostaleria; sinó mantindre l'*statu quo* existent.

Contravé la referida disposició d'acord amb una interpretació sistemàtica, que posa de manifest que no hi ha en aquesta cap directriu dirigida a impossibilitar la renovació de les autoritzacions existents, sinó que, per contra, això es preveu com un efecte compatible amb el seu règim, en preveure's expressament el règim de la renovació de les autoritzacions de locals.

Contravé el marc d'actuació administratiu establert en la DT desena, que supedita qualsevol restrictiva de la situació actual de presència de màquines en locals d'hostaleria a la realització d'un estudi sobre els efectes socials i sobre de la salut de la presència de màquines en els locals d'hostaleria per a definir la presència que seria acceptable.

Contravé l'art. 56 TFUE en establir una limitació a l'explotació de màquines en locals d'hostaleria sense haver realitzat prèviament l'estudi legalment previst en la DT desena que justifique la proporcionalitat i coherència sistemàtica de les mesures a adoptar.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

Atorga un abast tal a la disposició transitòria desena que implica anar extingint totes les autoritzacions durant el seu període de vigència, atribuint-li caràcter aleatori i arbitrari, sent així que la norma que desplega una llei arbitrària ha de reputar-se així mateix arbitrària.

En resum:

- (i) La finalitat de la disposició transitòria desena és evitar una alteració de l'estat actual de les coses perquè no sorgisquen situacions jurídiques que dificulten l'adopció de les mesures que resulten de l'estudi que preveu, per la qual cosa impedir la renovació (i, per tant, la substitució) de les autoritzacions vigents és contrari a aquesta.
- (ii) Una interpretació sistemàtica de la normativa comporta concloure sobre la compatibilitat de la renovació (de les autoritzacions d'explotació) amb la disposició transitòria desena de la Llei 1/2020.
- (iii) La Llei 1/2020 ha fixat un marc d'actuació a l'Administració que no pot ser alterat per via reglamentària, conforme al qual abans d'adoptar mesures limitadores ha de realitzar-se l'estudi previst en la disposició transitòria desena.
- (iv) Qualsevol interpretació de la disposició transitòria desena que implicara la imposició de limitacions immediates al règim d'autorització derivat de la Llei 1/2020 i del Decret 115/2006, sense el preceptiu estudi previ, implicaria una vulneració de l'article 56 TFUE.

17. INFORME DE LES CONSELLERIES

En el tràmit, han emés informe la Presidència, les Vicepresidències i les següents conselleries de la Generalitat:

- Presidència
 - Vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives
 - Vicepresidència Segona i Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica
 - Conselleria de Justícia, Interior i Administració Pública
 - Conselleria d'Educació, Cultura i Esport
 - Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública
 - Conselleria d'Economia Sostenible, Sectors Productius
 - Comerç i Treball
 - Conselleria d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica
 - Conselleria de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat
 - Conselleria d'Innovació, Universitats, Ciència i Societat Digital
 - Conselleria de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica
- A)** La Vicepresidència Segona i Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica, la Conselleria de Justícia, Interior i Administració Pública, la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública, la Conselleria d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, la Conselleria d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica, la Conselleria de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat i la Conselleria d'Innovació, Universitats, Ciència i Societat Digital no han efectuat al·legacions o aportacions al text.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

- B)** La Presidència fa al·legacions sobre el preàmbul i els articles 1, 2, 3, 4, 5, 7, 9, 10 i 11. Les corresponents al preàmbul i als articles 1, 2, 3, 4, 7, 9 i 10 responen a qüestions d'estil o millores de redacció per a una major precisió en el seu contingut. En l'article 5 aprecia una contradicció entre els apartats 1 i 2, referida a la documentació a presentar per a la renovació; i no comparteix que s'exigisca un "document públic" perquè s'acredite la disponibilitat del local. Sobre l'article 11 aprecia que, per a completar la regulació, haurien d'incloure's en el seu text les comunicacions telefòniques.
- C)** La Vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives observa que en el text apareixen expressions de llenguatge no inclusiu, per la qual cosa ha d'efectuar-se una revisió del text per a eliminar-les.
- D)** La Conselleria d'Educació, Cultura i Esport centra les seues al·legacions en l'informe d'aquesta conselleria al qual es refereixen els articles 5.4 i 6.3 del projecte, en relació amb el que es disposa en l'article 45.5 de la Llei 1/2020, d'11 de juny, i sol·liciten que, si és el cas, s'aclarisca amb més detall el contingut de l'informe que aquesta hauria d'emetre. A més, suggereix que podrien realitzar la consulta les mateixes direccions territorials, sobre l'acreditació cadascun d'aquests específics centres, accedint directament a la Guia de Centres Educatius.
- E)** La Conselleria de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica proposa la supressió íntegra del (antic) article 10, en entendre que qualsevol activitat pública és un reclam per a assistir a les instal·lacions d'una sala de joc i no pot considerar-se un esdeveniment alié al joc, perquè té per objecte fomentar la seua pràctica.

3.- Conclusions

Una vegada finalitzat el procés d'audiència i informació públiques realitzades a l'elaboració del projecte de decret, del Consell, de mesures urgents per a l'aplicació de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia en la Comunitat Valenciana, s'han valorat les aportacions i suggeriments segons s'indica seguidament:

1.- Sr. Oscar Esteban

No s'accepta l'aportació efectuada. Es percep com a aliena a la voluntat del legislador - posada de manifest en les disposicions transitòries primera i segona de la Llei 1/2020 - que s'amplie la vigència de les autoritzacions d'explotació de les màquines de joc recreatives (...) instal·lades en locals d'hostaleria, amb la finalitat de fer-les coincidir amb la vigència de les autoritzacions d'instal·lació o amb qualsevol altre.

De la mateixa manera, no es considera que concórreguen raons tècniques o jurídiques que ho aconsellen.

A més, resulta artificiosos lligar l'extinció de les autoritzacions d'instal·lació i d'explotació de les màquines, perquè ambdues no tenen per què ser parelles. De fet el plenament vigent, fins i tot amb l'entrada en vigor de la Llei 1/2020, d'1 de juny, de regulació del

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, article 30, apartat 1, lletra a) del Reglament de màquines recreatives i d'atzar, aprovat pel Decret 115/2006, de 28 de juliol, del Consell, disposa **amb** meridiana claredat que "(...) **s'extingeix l'autorització d'explotació de la màquina(...) a) pel transcurs del termini de validesa de l'autorització.**"

2.- ANESAR CV

A) No s'accepten les aportacions. El projecte de decret no determina una antelació concreta per a l'inici dels tràmits establits en l'article 4 d'aquest: simplement, podrà produir-se "amb anterioritat al moment en què esdevinga tal venciment". Atés que és un precepte l'objecte del qual és facilitar a les persones titulars dels locals l'autorització dels quals vença d'una forma més o menys immediata a l'entrada en vigor de la llei 1/2020, d'11 de juny, s'ha pretés que la finalització en la seua ubicació resultara menys sobtada, és per això que només se'ls ha exigit, simplement, una declaració responsable que ha de formular-se prèviament a la data de venciment del local en concret.

I això tenint present que aquesta previsió està introduïda en el projecte com un termini gracieble perquè determinats locals, el venciment dels quals resultava molt pròxim després de l'entrada en vigor de la llei disposaren d'un lapse temporal un poc més ampli que els facilitara la localització d'una nova ubicació, i s'ha considerat prudencial i límit la data del 31 de desembre de 2020, que suposa un termini de més de sis mesos des que va entrar en vigor la nova llei, amb temps sobrat perquè les empreses del sector la coneguen i adopten les mesures convenientes als seus interessos. Estendre'l més enllà d'aquesta data introduiria un marc temporal massa ampli, de manera que els efectes del mandat legal patirien una postergació de difícil justificació.

La mateixa argumentació es pot efectuar quant a l'increment del termini que es planteja de 9 a 18 o 24 mesos, fins i tot prorrogables si cal, ja que les aportacions proposen una demora dels efectes de la llei no previstos en el seu règim transitori. Aquest és un precepte i un procediment que s'esgotaran, d'una banda, per l'arribada del 31 de desembre de 2020; i, d'una altra, quan transcorreguen els terminis dels quals gaudiran, extraordinàriament, aquests locals.

Fixar una temporalitat màxima -nou mesos- per a la realització de les gestions necessàries per al trasllat de l'activitat a una nova ubicació obligarà tant les empreses afectades com la mateixa administració a desplegar una desitjable diligència per a adaptar-se al que es disposa per la nova llei; això, sense oblidar que el termini esmentat resulta complementari del que es deriva des de l'aprovació de la llei fins a la data del naixement de l'autorització del local que hauria de traslladar-se.

Resulta innecessària la matisació sobre que la declaració responsable no pot comportar renúncia a les accions en defensa dels interessos de cada empresari. I això perquè el projecte no exigeix, en cap dels seus preceptes, aquesta actuació per part de les empreses per a poder beneficiar-se de la declaració responsable. És la llei, i no aquest projecte de reglament, la que impedeix la renovació, en la seua ubicació, dels locals que no observen el requisit de distàncies.

B) S'accepta parcialment l'aportació.

L'exigència del pla de situació del local respectant la limitació dels 850 metres es troba concretada en l'apartat 5 de l'article 45 de la llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, així com la forma de mesurament queda recollida en l'apartat 7 del mateix article (portes d'accés de l'establiment públic, seguint el vial que tinga la consideració de domini públic més curt que utilitzen els i les vianants).

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

Els centres afectats –de naturalesa educativa– es recullen, igualment, en l'article esmentat apartat 5, centres educatius acreditats que impartisquen educació secundària obligatòria, batxillerat, cicle de formació professional bàsica i ensenyaments artístics professionals. En haver de respondre a l'exigència d'"acreditats", les empreses podran obtindre, de l'administració corresponent, la informació necessària sobre els centres compresos en els límits de la distància aquesta.

Aportada la certificació per part de l'empresa, correspondrà a l'administració del joc verificar si la ubicació de l'establiment dona resposta a les exigències legals i pronunciar-se llavors.

Quant a la regulació reglamentària de la "concreció tècnica per al mesurament de les distàncies" s'accepta l'aportació i es proposa la creació ara, d'ofici, d'una nova secció, la tercera, en el capítol I, amb cinc nous articles per a preveure aquesta qüestió, amb el contingut següent:

"Secció tercera

Del mesurament de distàncies

Article 9. Definicions

A l'efecte d'aquest decret, s'entendrà per:

- a) Viari de domini públic: els carrers, places, camins d'ús públic i els terrenys d'ús públic per on puguen passar vianants de manera permanent.
- b) Xamfrà: el pla situat a la cantonada de dues vies públiques, que constituïska una façana obliqua respecte a la direcció d'ambdues.
- c) Façana: tots els paraments exteriors del local que donen a un espai d'ús públic. Es consideraran com a constitutius d'una sola façana quan siguen continus.
- d) Centres educatius acreditats per la conselleria competent en matèria d'educació per a impartir educació secundària obligatòria, batxillerat, cicle de formació professional bàsica i ensenyaments artístics professionals: es consideren com a tals, els que gaudisquen d'aquesta condició conforme al que es preveja en la normativa en matèria d'educació.

Article 10. Condicions generals

1. En designar el local per a l'establiment de joc s'hauran de mesurar les distàncies existents entre aquest i els centres i establiments següents:

- a) Els establiments de joc als quals es fa referència en els apartats 5 i 6 de l'article 45 de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de la Generalitat, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, segons siga procedent, més pròxims que estiguen en funcionament o que, no estant-ho encara, hagueren obtingut o sol·licitat, conforme a la normativa anteriorment vigent llavors, l'autorització d'instal·lació.
- b) Els centres educatius acreditats per la conselleria competent en matèria d'educació per a impartir educació secundària obligatòria, batxillerat, cicle de formació professional bàsica i ensenyaments artístics professionals, als quals es refereix l'article 45.5 de la Llei 1/2020, d'11 de

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

juny, de la Generalitat, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana que es troben en funcionament així com els que estiguen en fase de projecte, construcció i fins i tot aquells per als quals es dispose dels terrenys, solars o locals on estiga previst la seua construcció. En el cas que el centre educatiu no es trobe encara en funcionament, ni en fase de projecte o construcció, es considerarà com a existent a la data de la sol·licitud, i s'haurà de mesurar amb ell, una vegada s'haja produït l'acceptació per la persona titular de la conselleria competent en matèria de patrimoni. En el cas de no existir la referida cessió prèvia, des que s'adscriguen a la conselleria competent en matèria d'educació igualment per a la construcció d'un centre educatiu.

2. El mesurament de les distàncies entre aquests establiments de joc o entre aquests i els centres educatius acreditats per la conselleria competent en matèria d'educació per a impartir educació secundària obligatòria, batxillerat, cicle de formació professional bàsica i ensenyaments artístics professionals, es practicarà pel camí més curt seguint una línia ideal de mesurament de conformitat amb les presents normes.

3. L'itinerari haurà de transcórrer íntegrament per vials de domini públic i queden excloses les rutes de caràcter provisional, les d'emergència i les artificioses.

Així mateix, s'exclouen de l'itinerari les rutes que transcórreguen per terrenys de titularitat privada, encara que sobre aquests es preveja, per raons de planejament, l'existència d'una via pública o estiga tolerat el seu ús per al pas de vianants.

4. Les circumstàncies a considerar per a la pràctica del mesurament seran les existents en el moment en què es produïska la designació del local de l'establiment de joc dins del procediment en el qual es realitze. Si s'estigueren realitzant obres o similars en els vials, es reputarien com a inexistents.

Article 11. Procediment de mesurament

1. El mesurament entre establiments de joc es practicarà prenent com a referència el punt central de les portes d'accés de l'establiment de joc (des del punt de referència inicial del local designat per a l'establiment de joc) fins al punt central de les portes d'accés (el punt de referència final) dels locals dels establiments de joc més pròxims amb els quals ha de mesurar-se.

2. El mesurament respecte als centres educatius acreditats es practicarà des del punt central de les portes d'accés (el punt de referència inicial) del local designat per a l'establiment de joc fins al punt més pròxim del perímetre del terreny o parcel·la del recinte dels centres educatius amb els quals haja de mesurar-se, amb independència dels accessos d'aquests.

3. Si les portes d'accés són diverses, es prendrà en consideració el punt central de la porta d'accés del local designat per a l'establiment de joc que oferisca l'itinerari més curt respecte al punt central de qualsevol de les portes d'accés dels establiments de joc ja instal·lats o, mentre no estiga construït, al perímetre del terreny o parcel·la del recinte dels centres educatius acreditats més pròxims amb els quals haja de mesurar-se.

4. A partir del punt inicial de mesurament, l'itinerari haurà de seguir-se per una línia perpendicular a l'eix de la via pública en la qual se situa aquest punt.

El mesurament ha de continuar per aquest eix, siguen quines siguen les característiques de la via pública, fins a la confluència amb l'eix de la següent via o vies públiques.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

El mesurament es prolongarà per l'eix esmenat fins al punt en què coincidisca amb la intersecció de la línia perpendicular que es puga traçar des del punt final de mesurament fins a l'eix de la via pública per la qual s'estava efectuant el mesurament.

Es continuarà per la línia perpendicular esmentada fins al punt final de mesurament determinat d'acord amb el que es disposa en els apartats anteriors d'aquest article.

Article 12. Particularitats dels mesuraments

El mesurament a què es refereix l'article anterior atindrà les precisions següents:

a) Quan en l'itinerari a seguir no siga necessari travessar la via pública a la qual dona front el punt de referència considerat, no s'inclourà en el mesurament de les distàncies la línia perpendicular a la qual al·ludeix l'apartat 4 de l'article 11. Aquesta regla serà aplicable al local inicial del mesurament, al local final del mesurament o a tots dos, segons la configuració de l'itinerari traçat.

b) Si l'itinerari del mesurament ha de passar per xamfrans, la línia de mesurament no ha de separar-se de la façana del xamfrà més de la distància existent entre l'eix de la via pública de menor amplitud de les quals conflueixen en el xamfrà i la cantonada d'aquest.

c) Si l'itinerari del mesurament ha de transcórrer, totalment o parcialment, per una plaça, parc públic o qualsevol altre espai obert, ha de practicar-se pel camí per als vianants més curt existent en aquest espai. En aquest cas, el mesurament ha de realitzar-se per l'eix de la vorera i pels dels passos destinats a la circulació de vianants. Si aquests no existeixen, ha de mesurar-se pel camí més curt que el vianant puga seguir per terrenys d'ús públic autoritzat. Si per a travessar una plaça o un altre espai obert les ordenances municipals permeten fer-ho pel seu centre, el mesurament ha de practicar-se en línia recta, o, si escau, per la línia que permeta realitzar l'itinerari més curt.

A aquest efecte, no es consideraran per al mesurament de distàncies aquells itineraris que transcórreguen travessant tanques, bardisses, parterres o altres obstacles que impedisquen de manera permanent el trànsit de vianants.

d) Els mesuraments que hagen de transcórrer a través d'escalas i passos elevats o subterranis es realitzaren pel seu eix, tenint en consideració el seu pendent i sempre que puguin considerar-se aptes com a camins viaris per a vianants.

Article 13. Representació del mesurament

1. El mesurament de les distàncies s'acreditarà mitjançant pla de la zona a escala 1.1000, elaborat per personal tècnic competent, sobre el qual es represente gràficament el mesurament de distàncies a aquests establiments de joc i als centres acreditats més pròxims. Amb el pla s'acompanyarà un informe tècnic en el qual es farà constar el resultat parcial del mesurament de cadascun dels trams que componen la totalitat del recorregut a realitzar, així com una descripció d'aquests. Tant els plans com l'informe sobre distàncies es presentaran certificats pel personal tècnic competent.

2. Quan l'escala referida en l'apartat 1 resulte insuficient per a la comprovació adequada de les distàncies, s'augmentarà aquesta fins a aconseguir la claredat precisa.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

3. El sistema de representació serà la projecció Universal Transversa de Mercator (UTM) en el fus que corresponga.

4. Tota la informació geogràfica a la qual es fa referència en el present decret estarà referida a l'actual sistema de referència oficial d'Espanya (ETRS89), segons s'estableix en el Reial decret 1071/2007, de 27 de juliol, pel qual es regula el sistema geodèsic de referència oficial a Espanya."

S'accepta l'aportació dirigida a reforçar la seguretat jurídica de l'empresariat quant al que concerneix la durabilitat de l'activitat econòmica. Per això, es considera procedent afegir un nou apartat, el 9, a l'article 5, amb la redacció següent: "Atorgat el permís de funcionament, l'obertura de nous centres educatius dels assenyalats en l'apartat 5 de l'article 45 de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia, no determinarà el tancament dels salons de joc que es veren afectats per la limitació de distàncies. La seua renovació, si escau, quedara subjecta al que s'estableix en la llei esmentada".

Respecte de l'argumentació conjunta sobre els articles 4, 5 i 6, cal assenyalar-se el següent:

- a) Com sol·licitar la renovació del saló: mitjançant la sol·licitud dirigida a la corresponent Direcció Territorial (art. 4.1, 5.2 i 6.2);
- b) Quan sol·licitar-la: els locals que no complisquen el requisit de distància i l'autorització dels quals tinga data de venciment compresa entre l'entrada en vigor de la Llei 1/2020, d'11 de juny i el 31 de desembre de 2020, en qualsevol moment previ al fet que es produïsca aquesta data de venciment. Els locals l'autorització dels quals vença amb posterioritat queden subjectes al procediment general previst en el vigent Reglament de salons recreatius, aprovat per Decret 55/2015, conforme al que es preveu en les disposicions transitòries primera i segona de l'esmentada Llei 1/2020.
- c) Com mesurar les distàncies: conforme als criteris del procediment que es recollirà en els articles del projecte que s'afigen a aquest efecte, en els termes establits per l'apartat 7, de l'article 45, de la Llei 1/2020.
- d) Centres educatius o espais vulnerables amb afectació a salons de joc: els centres educatius poden ser coneguts segons s'ha indicat anteriorment.

Referent als "espais vulnerables", el seu coneixement no comporta cap dificultat, ni per a les empreses ni per a l'administració, ja que l'apartat 9 de l'article 25 de la Llei 3/2019, de 18 de febrer, de serveis socials inclusius de la Comunitat Valenciana exigeix d'una declaració expressa, per part de la Generalitat, en aquest sentit, "d'acord amb el procediment que es fixe mitjançant decret del Consell".

I no havent sigut citat el procediment o el corresponent decret, l'administració no podrà exigir el que no existeix, raó per la qual el present projecte de decret no va incloure cap previsió de documentació sobre aquest aspecte.

C) No s'accepta l'aportació. Es percep com a aliena a la voluntat del legislador -posada de manifest en les disposicions transitòries primera i segona de la Llei 1/2020- que s'amplie la vigència de les autoritzacions d'explotació de les màquines de joc recreatives (...) instal·lades en locals d'hostaleria.

No obstant això, d'ofici, i atés que la llei no ho prohibeix, la comissió de valoració preveu incorporar la possibilitat d'una sola renovació de les autoritzacions d'explotació, limitades al temps màxim que preveu la Llei 1/2020, d'11 de juny, per a aquestes i subjectant-les a condició, com fa el vigent reglament regulador de les màquines

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

recreatives i d'atzar. Per a això, es proposa donar una nova redacció a l'apartat 3 de l'article 8, com segueix:

"3. L'empresa operadora podrà sol·licitar, davant la direcció territorial corresponent, la renovació de l'autorització d'explotació d'una màquina de tipus B o recreativa amb premi, instal·lada en locals d'hostaleria i similars, amb una antelació mínima de dos mesos a la data de finalització de la vigència d'aquesta autorització. Per a això, haurà d'acreditar, mitjançant certificat emés per laboratori autoritzat, que aquesta està en perfectes condicions per a la seua explotació o fixar la data de la finalització de la seua vida útil. La renovació de l'autorització d'explotació s'ajustarà a un d'aquests termes, amb una duració màxima de cinc anys, sense que càpia la concessió de més renovacions o pròrrogues sobre la dita màquina."

Atesa la precisió de la nova redacció d'aquest apartat 3, es considera innecessari introduir qualsevol especificació en aquest sobre els salons de joc.

D) No es comparteixen les reflexions efectuades. La prohibició absoluta de publicitat en l'exterior naix en l'article 8 de la Llei 1/2020, d'11 de juny i no en aquest decret, ja que el capítol III del projecte de decret té per objecte desenvolupar mesures sobre publicitat en aplicació d'aquest article 8.

Així, els articles 15,16 i 17 d'aquest projecte s'enquadren en el marc de les restriccions o meres limitacions, mentre que l'article 18 materialitza i respon a la prohibició taxativa recollida en l'apartat 2 del dit article 8 ("es prohibeix la publicitat i la promoció del joc en l'exterior dels locals de joc (...)").

Dins de l'abast de l'exterior dels locals de joc s'ha buscat explicitar, per a major seguretat, els espais en els quals no pot recollir-se cap publicitat. No obstant això, s'admet que puga figurar la informació comercial sobre aquests que s'ha considerat prou descriptiva -però no estimuladora- de l'activitat que es desenvolupa dins d'aquests. I com assenyalava la sentència del Tribunal Suprem a la qual s'al·ludeix en les al·legacions, *"(...) la restricció ha d'estar justificada, ja per imposar-la la regulació constitucional del mateix dret o la concurrència amb ell d'uns altres igualment fonamentals; ja per perseguir finalitats legítimes segons l'ordenament constitucional, entre altres, els configurats com a drets i deures dels ciutadans o com a principis rectors de la política econòmica - llibertat d'empresa, article 38; peculiaritats pròpies d'algunes activitats professionals, article 36; defensa dels consumidors, article 51; protecció de la salut, article 43 ... - o pel legislador ordinari per a l'assoliment d'objectius d'interés general. La restricció ha de resultar, a més, idònia, en el sentit d'adequada per a contribuir a l'obtenció del fi que la legitime. Finalment, haurà de ser proporcionada des del punt de vista del contingut essencial del dret restringit, que el seu necessari respecte - article 53.1 de la Constitució - opera, a la fi, com a límit dels mateixos límits. En resum, per a comprovar si la restricció resulta proporcionada, en el cas concret, serà procedent determinar la relació de prioritat relativa entre els béns, drets i interessos en conflicte, la qual cosa implica valorar els arguments a favor i en contra de l'efectivitat de la tutela judicial pretesa."*

Sobre l'abast de l'exterior dels locals de joc s'ha volgut explicitar, per a major seguretat, els espais en els quals no pot recollir-se cap publicitat, procurant deixar el menor espai a la interpretació o a la indeterminació. I sí que s'ha admés que puga figurar la imprescindible informació comercial sobre els locals, perquè puguen ser identificats, prou descriptiva, però no estimuladora.

Serà, si escau, la jurisdicció constitucional la que determine si la prohibició de la publicitat o les restriccions que la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia, han respectat adequadament els canons, així com la

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

contenciosa administrativa si resulten proporcionades i adequades al fi perseguit per la llei les mesures que es deriven d'aquest decret.

D'altra banda, resulta innecessària la matisació sobre que la declaració responsable no pot comportar renúncia a les accions en defensa dels interessos de cada empresari. I això perquè el projecte no exigeix, en cap dels seus preceptes, aquesta actuació per part de les empreses per a poder beneficiar-se de la declaració responsable. És la llei i no el reglament, la que impedeix la renovació, en la seua ubicació, dels locals que no observen el requisit de distàncies.

De la mateixa manera, per a poder efectuar l'adaptació a la nova situació, derivada de la llei, s'ha considerat prudencial atorgar un termini transitori de tres mesos, però l'ampliació proposada del termini, de tres a sis mesos –o fins i tot superior, com s'ha arribat a demanar– difícilment resulta justificable, perquè no es requereixen canvis substancials i això, a més, comportaria demorar més l'eficàcia del que es disposa en la Llei 1/2020, d'11 de juny, de la Generalitat, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, sense causa aparent que ho justifique.

Efectivament, el projecte de decret no recull cap previsió respecte als controls d'accés. Això ha sigut així perquè la regulació d'aquest aspecte requereix una valoració tècnica i una presa de decisions que no són compatibles amb la urgència de les mesures que es preveuen ara, sense perjudici que, segons indica la Llei 1/2020, d'11 de juny, haurà de regular-se la qüestió reglamentàriament.

3.- ANESAR

- A) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 2 A).
- B) S'accepta parcialment. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 2 B).
- C) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 2 C).
- D) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 2 C).

4.- CONHOSTUR

A) No s'accepta. L'exclusió dels establiments d'hostaleria com a "establiments de joc" resulta una qüestió merament terminològica. Independentment que semànticament puga distingir-se entre salons de joc, locals d'apostes o altres locals habilitats per a la instal·lació de màquines de joc, atés l'article 45.3 de la Llei 1/2020, el veritablement rellevant és que tots ells són modalitats d'establiments on es practica el joc. Com assenyala l'apartat 1 del mateix article, els jocs només poden permetre's en els establiments, llocs i espais assenyalats en la mateixa llei i les seues disposicions reglamentàries.

Que les màquines de joc no siguen l'activitat principal dels establiments d'hostaleria, en res obsta que, mitjançant aquest servei accessori, en aquests locals s'estiga habilitant un espai on es desenvoluparan activitats del joc en una de les seues modalitats, motiu pel qual la instal·lació d'aquestes màquines en locals d'hostaleria i similars ha sigut previst en la llei. No en va, les memòries del joc de la Comunitat Valenciana, valorades per la Comissió del Joc i elevades al Consell, recullen, any rere any, que és precisament aquest joc – el de les màquines "escurabutxaques" – el que més ingressos genera, per damunt dels casinos, bingos o apostes, per la qual cosa ha sigut objecte d'especial atenció.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

La preocupació del legislador enfront de la ludopatia l'ha portat a adoptar mesures preventives en la consecució d'aquest fi. Resulta meridiana la voluntat manifestada en la D.T. 10a de la Llei, de limitar l'activitat en el sector del joc per a aquesta mena d'establiments: així, el legislador no ha prohibit que es concedisquen autoritzacions d'explotació de màquines B indiscriminadament, sinó que ha sigut rotund i precís en assenyalar que no ho poden ser les "destinades a ser instal·lades en locals d'hostaleria i similars". Per aquest motiu plantejar exceptuar aquests locals de la categoria d'establiments de joc – o, dit d'una altra forma, on es practica el joc – case malament amb l'esperit del legislador. I, fins i tot amb la lletra, en prohibir que es concedisquen noves autoritzacions d'explotació per a màquines destinades a aquesta mena d'establiments.

Quant a la proposada ací, en el tràmit de participació sobre aquest decret, de modificació de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia en la Comunitat Valenciana, es considera improcedent i de contingut impossible: la via per a haver-la efectuat hagué de ser el de l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals de la Generalitat per a l'exercici de 2021 que va habilitar un termini públic per a això.

B) S'accepta. Se suprimeix el contingut de l'article 7.

C) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 2 C).

A més, resulta artificioós lligar l'extinció de les autoritzacions d'instal·lació i d'explotació de les màquines, perquè ambdues no tenen per què ser parelles. De fet el plenament vigent, fins i tot amb l'entrada en vigor de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia a la Comunitat Valenciana, article 30, apartat 1, lletra a) del reglament de màquines recreatives i d'atzar, aprovat pel Decret 115/2006, de 28 de juliol, del Consell, disposa clarament que "(...) **s'extingeix l'autorització d'explotació de la màquina (...) a) pel transcurs del termini de validesa de l'autorització.**"

D) No s'accepta. Conforme al vigent reglament de màquines, no es pot compatibilitzar jocs autoritzats per la conselleria competent en matèria de joc amb uns altres que no ho hagen sigut.

De la mateixa manera, no es considera que el vigent article 33.2 del reglament de màquines recreatives pugui contravenir cap precepte de la Llei 1/2020, d'11 de juny. I no s'aprecia que concórreguen raons tècniques o jurídiques que aconsellen derogar aquest article.

5.- COFAR, Confederació espanyola d'Empresaris del Joc Recreatiu en hostaleria

A) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 A).

B) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 B).

C) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 C).

D) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 D).

6.- Consell Empresarial del Joc (CEJUEGO)

A) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 A)

B) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 B).

C) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 C).

D) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 D).

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

7.- Associació Espanyola de Fabricants de Màquines Recreatives i de Joc (ASESFAM)

- A) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 A).
- B) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 B).
- C) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 C).
- D) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 D).

8.- Associació d'Empresaris de Màquines Recreatives de laC . Valenciana (ANDEMAR CV)

- A) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 A).
- B) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 B).
- C) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 C).
- D) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 D).

9.- Confederació Empresarial de la Comunitat Valenciana (CEV)

- A) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 A).
- B) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 B).
- C) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 C).
- D) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 D).

10.- CODERE APUESTAS VALENCIA, SAU I OPERIBERICA, SAU

- A) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 A).
- B) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 4 C).
- C) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 2 D). Tampoc es pot admetre que les empreses puguen dedicar un percentatge, siga quin siga el que s'haguera sol·licitat, de les façanes exteriors dels establiments de joc per a instal·lar-hi suports publicitaris, ja que l'article 8, apartat 2, de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de la Generalitat, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia en la Comunitat Valenciana, no ofereix possibilitat d'interpretació o modulació: prohibeix íntegrament la publicitat i promoció del joc en l'exterior dels locals de joc.
- D) No s'accepta. No s'aprecia que l'apartat 1 de la disposició transitòria comporte total incertesa i inseguretat jurídica. Cadascuna de les lletres d'aquest resulten clares, amb independència que, sobre qualsevol text, càpien interpretacions: els terminis a aplicar seran els establits per la Llei 1/2020, d'11 de juny, en el cas que resulte procedent la renovació.

11.- EJUVA, ALEBIN i GREBIN

- A) S'accepta parcialment l'aportació, en el sentit que es dona una nova redacció al títol, per a adequar-lo més precisament al contingut de l'article 8. Queda així: "Article 8. Procediment per a autoritzacions d'instal·lació i renovació d'autoritzacions d'explotació de màquines de joc".

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

- B) No s'accepta. La urgència de les mesures a adoptar mitjançant aquest decret no resulta compatible amb la realització, per l'administració, de les activitats necessàries per a concloure, ara, amb rigorositat sobre la procedència o conveniència d'instaurar una nova modalitat del joc del bingo a la Comunitat Valenciana.
- C) No s'accepta. Resulta improcedent que en el tràmit de participació del decret se sol·licite la modificació de la llei 1/2020, d'11 de juny, obviant la via que es va obrir per a aquesta. Sense perjudici, addicionalment, dels diferents terminis per a això.

12.- Salones COMATEL, S.L.

- A) Aquesta "qüestió prèvia" és una reflexió sobre la nul·litat de ple dret del projecte de decret. En la mateixa no hi ha una impugnació específica, sinó que es refereix, genèricament, a la nul·litat de les disposicions que establisquen la retroactivitat de disposicions restrictives de drets individuals, ratllant, addicionalment, d'inconstitucionalitat a la Llei 1/2020, d'11 de juny. No s'accepta: seran els tribunals competents, en cada cas, Constitucional o de la jurisdicció contenciosa administrativa els que hauran de pronunciar-se sobre la inconstitucionalitat o nul·litat d'aquestes normes.
- B) S'accepta parcialment.
S'elimina el termini previ d'un mes de l'article 2, quant a la comunicació de la suspensió de les màquines.
Quant a la redacció alternativa, que la mercantil ha presentat, no s'accepta, ja que el text de l'article 2 s'ha modificat seguint una altra proposta, si bé el resultat final recull el que aquesta pretenia.
- C) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 2 A).
- D) S'accepta. Es coincideix que la duració de les autoritzacions d'explotació de les màquines de tipus B no pot ser inferior a cinc anys, de conformitat amb la Llei 1/2020, d'11 de juny. Però això sense perjudici que la renovació d'aquestes pugui arribar a tindre una duració inferior, atesa la causa objectiva que preveu el projecte de decret.
No s'accepta la redacció alternativa proposada per a l'antic article 10 (ara, 15). No s'aprecien motius de legalitat o oportunitat que aconsellen l'eliminació de l'apartat 1 de l'antic article 10 (ara 15). A més, la redacció que es proposa de les lletres b) i c) desvirtuaria completament la del projecte, ja que es permetria la publicitat dels jocs desenvolupats en els establiments de joc, així com el manteniment de figures o objectes vinculats directament al joc. Raó per la qual es considera que aquesta aportació no millora el text, sense que hi haja raons de legalitat o oportunitat que aconsellen la seua aportació.
Sobre la resta, es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 2 D).

13.- UNIÓN DE TRABAJADORES DE SALONES DE JOC, (UTSJ).

- A) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 12 A).
- B) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 12 B).
- C) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 12 C).
- D) No s'accepta. Es reitera l'argumentació recollida en l'anterior 12 D).

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

14.- Grup ACRISMATIC, SL

No s'han valorat les aportacions que ha efectuat per ser la seua presentació extemporània.

15.- Associació Valenciana d'Operadors de Màquines Recreatives i d'Atzar de la Comunitat Valenciana (ASVOMAR)

No s'han valorat les aportacions que ha efectuat per ser la seua presentació extemporània.

16. SOBRE L'ARGUMENTACIÓ DEL DESPATX CUATRECASAS (comú a diverses organitzacions)

L'informe va ser datat el 10 d'agost de 2020 i presentat davant l'administració amb posterioritat a la finalització del termini de presentació d'aportacions, suggeriments i al·legacions al projecte de decret, que havia acabat el previ 3 d'agost.

No obstant la possible desaparició d'aquest termini, es dona resposta a l'argumentació que s'ha efectuat, per resultar que diverses de les associacions (CONHOSTUR, COFAR, CEJUEGO i ANDEMAR) van anunciar que la feien seues en els seus escrits, abans que això es produïra.

No es comparteix l'argumentació que la disposició transitòria desena de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia "(...) veda al reglament tota modificació d'aquest en perjudici dels operadors, fins que es culmine l'estudi que preveu". El que aquesta disposició determina és que, amb les dades que done el referit estudi, s'hauran de proposar les limitacions del nombre i distribució de màquines de tipus B o recreatives amb premi per a locals d'hostaleria i similars, sense limitar la capacitat del regulador més enllà d'aquests concrets aspectes; i, en cap cas això comporta, en absolut, la congelació de l'actual situació del parc d'aquesta classe de màquines a la Comunitat Valenciana o impedeix l'adopció de mesures reglamentàries que pogueren afectar-les. En conseqüència, el Consell pot dictar les disposicions que considere que millor coadjuven a satisfer els diferents interessos en joc, amb subjecció als principis de la bona regulació i, molt especialment, als de necessitat, proporcionalitat i seguretat jurídica.

De la mateixa manera, es rebutja que la no renovació de les autoritzacions d'explotació pugua considerar-se com una "restricció a la lliure prestació de serveis dins de la Unió per als nacionals dels estats membres establits en un Estat membre que no siga el del destinatari de la prestació", tal com recull l'article 56 del TFUE.

Els jocs d'atzar han sigut tradicionalment regulats en tots els estats membres sobre la base del principi de subsidiarietat, per la qual cosa la seua regulació correspon, respectant sempre les normes sobre competència, als estats membres. Amb base en aquest principi de subsidiarietat, els operadors de jocs d'atzar han de complir amb la legislació de l'Estat membre en el qual ofereixen els seus serveis i en el qual resideix el consumidor.

A més, el Tribunal de Justícia Europeu accepta restriccions a la llibertat d'establiment i a la llibertat de prestació de serveis en virtut d'objectius d'interés general, quan aquestes restriccions són proporcionades i no discriminatòries.

I, principalment, sense oblidar que la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, no

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

resulta d'aplicació a les "activitats de joc per diners que impliquen apostes de valor monetari en jocs d'atzar, incloses les loteries, joc en els casinos i les apostes", conforme a la lletra h), apartat 2, de l'article 2 d'aquesta.

17.- AL·LEGACIONS DE LA PRESIDÈNCIA, VICEPRESIDÈNCIES I CONSELLERIES

A) Presidència

S'accepten i recullen les precisions o millores proposades respecte de la redacció dels articles 3, 4, 10 (ara, 15) i 11 (ara, 16).

S'accepten parcialment les precisions o millores proposades respecte de la redacció del Preàmbul (apartats primer i segon). Igualment, dels articles 2 (apartat segon) i 5 (apartat primer).

No s'estima convenient acceptar el que s'indica respecte a la part II i III del preàmbul, perquè es considera que l'amplitud de la II contribueix a aclarir l'articulat del decret i, la III, serveix per a explicar de forma precisa la justificació dels principis de bona regulació.

No s'accepta el suggeriment sobre l'article 1. La repetició de la denominació íntegra de la Llei 1/2020 al llarg de tot l'articulat obeeix al fet que permet que cada precepte en la qual es reproduïx tinga virtualitat per si mateix, especialment consideració als que hagen de citar-la o reproduir-la, sense que es vegien en la necessitat de completar la referència quan hagen d'efectuar-la.

No s'accepta l'al·legació sobre l'article 5 pel que fa a l'exigència de "document públic" per a acreditar la disponibilitat del local. Aquesta exigència prové del vigent reglament de salons recreatius salons de joc, són raons de seguretat en la gestió administrativa les que aconsellen el seu manteniment.

No s'accepta l'al·legació de la Presidència sobre l'article 9. Malgrat l'al·legada aparença de redundància, es considera convenient mantindre la redacció per a precisar i emmarcar l'abast de la voluntat de col·laboració de les policies locals.

Respecte de la relativa a l'article 7, ha d'assenyalar-se que el contingut inicial d'aquest article en el projecte ha sigut substituït per un altre diferent, per la qual cosa no resulta necessari pronunciar-se sobre l'al·legació.

B) Vicepresidència

S'accepta l'al·legació, i es procedeix a la revisió del text per a l'eliminació de termes que puguen suposar la utilització de llenguatge sexista.

C) Conselleria d'Educació, Cultura i Esport

S'accepta l'al·legació, i es procedeix a refer el text de tots dos articles. Sobre aquest tema, es concreta el contingut de l'informe que, si fora necessari, hauria de demanar-se. Així mateix, se suprimeix la necessitat que, en qualsevol cas, es demane informe a aquesta conselleria, restringint-se a quan siga necessari per a millor proveir en el procediment.

D) La Conselleria de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica

No s'accepta l'al·legació, encara que es comparteix que la celebració d'esdeveniments de la naturalesa als quals es refereix l'antic article 10 (ara, 15) suposa un al·licient per a atraure el públic a determinats establiments de joc.

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

No obstant això, ha de tindre's en compte que el joc, encara subjecte a límits per la seua especial naturalesa, és una activitat empresarial de serveis plenament lícita, per la qual cosa qualsevol restricció que afecte el seu exercici ha de resultar adequada i proporcional a les finalitats que persegueisca.

A més, aquests esdeveniments solen estar organitzats per concrets establiments de joc (principalment, casinos i bingos) respecte dels quals per a entrar-hi es requereix l'acreditació de la majoria d'edat abans de l'accés, per la qual cosa els menors –objecte d'especial atenció i protecció per aquesta llei– no poden entrar-hi i jugar.

18. SOBRE L'ADDICIÓ DE NOUS ARTICLES

1. ADDICIÓ D'UN NOU ARTICLE (sobre compatibilitat màquines B i validadores SELAE i ONCE)

No s'accepta la proposta de redacció, ni l'aportació. Es reitera el que ja es va dir sobre aquest tema en les conclusions de l'informe d'aquesta Direcció General de Tributs i Joc, de 17 de juliol de 2020, en aquest mateix expedient. No s'entén derogat l'article 33.2 del Decret 115/2006, ni es considera que concórreguen raons tècniques o jurídiques que aconsellen, en aquest moment, la seua derogació. Sense perjudici, a més, que la regulació reglamentària "haurà de resultar coherent, en el seu moment, amb l'ordenació del joc en la Comunitat Valenciana (...)".

2. ADDICIÓ D'UN NOU ARTICLE (abans) 14 BIS

No s'accepta. La urgència de les mesures a adoptar mitjançant el decret no resulta compatible amb la realització, per l'administració, de les activitats necessàries per a concloure, en aquest moment, sobre la procedència o conveniència d'instaurar una nova modalitat del joc del bingo a la Comunitat Valenciana. A més, si escau, abans de preparar el corresponent projecte, si escau, l'administració hauria de disposar de criteri prou fonamentat que li permetia valorar adequadament les segures i diverses repercussions de la instauració d'una nova modalitat en el joc del bingo, incloent-hi les que pogueren afectar directament el funcionament de la mateixa administració.

19.- A CTUACIÓND'OFICI

- Les persones reunides per a l'elaboració d'aquest informe de valoració, modificat l'article 2 atenent les al·legacions del sector, acorden, per unanimitat, proposar la compleció del seu text, per a reforç de la capacitat, i del deure, de control de l'administració. Queda com segueix:

"(...) amb indicació precisa de la ubicació del local en què romandrà emmagatzemada mentre dure la suspensió"

- Les persones reunides per a l'elaboració d'aquest informe de valoració, acorden, per unanimitat, en haver acceptat l'al·legació de la Conselleria d'Educació sobre l'emissió d'informe, proposar la compleció de la lletra c), de l'apartat 2, de l'article 5, per a millorar l'eficàcia en l'actuació revisora de l'administració del joc. Queda com segueix:

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

"(...) així com els números de policia, carrers i població o poblacions compreses en el trajecte."

- Les persones reunides per a l'elaboració d'aquest informe de valoració atenent les al·legacions sobre l'article 5, acorden, per unanimitat, donant resposta a les inquietuds posades de manifest pel sector, proposar un nou apartat, el 9 a l'article 5, en reforç de la seguretat jurídica d'aquest. Queda com segueix:

"9. Una vegada atorgat el permís de funcionament, l'obertura de nous centres educatius acreditats dels assenyalats en l'apartat 5 de l'article 45 de la Llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia, no determinarà el tancament dels salons de joc que es veren afectats de manera sobrevinguda per la limitació de distàncies. No obstant això, la seua renovació quedara subjecta al que s'estableix en la llei esmentada."

- Les persones reunides per a l'elaboració d'aquest informe de valoració, acorden, per unanimitat, en haver acceptat l'al·legació de la Conselleria d'Educació sobre l'emissió d'informe, proposar la compleció de l'apartat 2, de l'article 6, per a millorar l'eficàcia en l'actuació revisora de l'administració del joc. Queda com segueix:

"(...) així com els números de policia, carrers i població o poblacions compreses en el trajecte."

- Les persones reunides per a l'elaboració d'aquest informe de valoració, entenen, per unanimitat, que, per a fer més eficaces i coherents les tramitacions dels procediments dels establiments de joc, han de ser les direccions territorials corresponents les que s'ocupen d'aquestes, raó per la qual es proposa la modificació de l'apartat 1 de l'article 6, substituint l'esment a la Subdirecció General del Joc per la de "la corresponent direcció territorial."

- Les persones reunides per a l'elaboració d'aquest informe de valoració, per a major certesa sobre els terminis de l'apartat 3 de l'article 6, acorden, per unanimitat, proposar que s'incorpore com a últim incís d'aquest la següent previsió sobre l'informe del qual tracta: "Transcorregut el termini d'un mes sense que s'haguera emés aquell, es reputarà com a favorable."

- Les persones reunides per a l'elaboració d'aquest informe de valoració atenent les al·legacions sobre l'article 6, acorden, per unanimitat, donant resposta a les inquietuds posades de manifest pel sector, proposar dos nous apartats, 4 i 5, a l'article 6, en reforç de les certeses i de seguretat jurídica per a aquest. Queden com segueix:

"4. La declaració responsable prevista en l'apartat 1 d'aquest article podrà presentar-se durant els últims díhuit mesos de vigència de l'autorització del local específic d'apostes.

5. Una vegada en funcionament el local específic d'apostes, l'obertura de nous centres educatius acreditats dels assenyalats en l'apartat 5 de l'article 45 de la llei 1/2020, d'11 de juny, de regulació del joc i de prevenció de la ludopatia, no determinarà el tancament dels quals es veren afectats de manera sobrevinguda

DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I JOC

per la limitació de distàncies. No obstant això, la seua renovació quedara subjecta al que s'estableix en aquesta llei.”

- Les persones reunides per a l'elaboració d'aquest informe de valoració, atenent les al·legacions sobre l'article 7, acorden, per unanimitat, proposar la supressió del seu contingut inicial i donar-li'n un diferent, oferint resposta a les inquietuds posades de manifest pel sector, per a recollir la màxima transparència quant a la prioritació de les sol·licituds d'autoritzacions de nous salons de joc. I, per a una precisa comprovació del dia i hora en què les sol·licituds, o la seua esmena, van ser presentades, es fa necessari que el procediment siga exclusivament electrònic. Queda com segueix:

“Article 7. Procediment electrònic per a salons de joc. Prioritat entre sol·licituds concurrents d'autoritzacions d'instal·lació

1. La presentació de les sol·licituds d'autorització i la resta del procediment fins al funcionament de nous salons de joc, se substanciarà exclusivament de manera electrònica.
2. Si es formulen diverses sol·licituds concurrents d'autorització d'instal·lació, la prioritat entre elles es determinarà pel seu ordre d'entrada en el registre telemàtic, sempre que la documentació s'haguera presentat completa i no necessite compleció o esmena.

En cas que s'haguera practicat requeriment sobre això, la prioritat quedarà ordenada pel moment en què s'haguera efectuat la presentació telemàtica de la que primerament haja completat correctament aquesta.”

- Les persones reunides per a l'elaboració d'aquest informe de valoració, acorden, per unanimitat, proposar l'addició d'un nou apartat, el 2, a la disposició final, per a agilitar, si es revelara necessària, la reforma dels aspectes tècnics que es vinculen en aquest decret al mesurament de les distàncies referents als establiments de joc, sense necessitat d'haver d'acudir al més llarg i costós procés d'una modificació reglamentària. Queda com segueix:

“2. Mitjançant resolució de la persona titular de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic es podran completar, aclarir, adaptar o modificar els criteris i regles regulats en els articles 9 a 13 del present decret.”